DE
ARRIANI DICENDI GENERE.

DISPUTATIO INAUGURALIS

QUAM

AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORUM ORDINE ERLANGENSI

RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

AUGUSTUS BOEHNER.

ERLANGAE.

TYPIS JUNGII ET FILII.

MDCCCLXXXV.

De Arriani dicendi genere.

Scripsit

Augustus Boehner.

Arriani anabasim qui ediderunt, Kruegerus Sintenis alii, cum diligenter adnotaverint in editionibus, quibus vocabulis, locutionibus, structuris ab Atticorum qui vocantur sermonis consuetudine discedat Arrianus, disserere de Arriani dicendi genere supervacaneum potest videri. Sed cum hi nihil fere nisi sermonem qui est in anabasi respexerint, mihi in animo est in quaestionem vocare Arriani scriptorum praeter anabasim Indica, cynegetica, aciem contra Alanos, periplum, artem tacticam, neque tamen tractabo Epicteti dissertationes ab Arriano conscriptas, quae ad Epictetei sermonis exemplar plane expressae philosophi, non viri historici orationem exhibeant[1]. Altera causa, quae me impulit, ut de Arriani sermone scriberem, est quod in recentioribus editionibus etiamnunc reperiuntur multa, quae ab illius consuetudine abhorreant et emendanda sint, non pauca quoque, quae ab editoribus quibusdam impugnentur, sed dicendi more atque ratione Arrianea accurate inquisita defendi possint. Accedit tertia causa, quod probare nobis videmur Arrianum non esse imitatorem sermonis Xenophontei[2], id quod etiamnunc

1) cf. Epictet. dissertat. prooem. § 2: *ὅσα δὲ ἤκουον αὐτοῦ* (sc. *Ἐπικτήτου*) *λέγοντος, ταῦτα αὐτὰ ἐπειράθην, αὐτοῖς ὀνόμασιν ὡς οἷόν τε ἦν γραψάμενος, ὑπομνήματα εἰς ὕστερον ἐμαυτῷ διαφυλάξαι τῆς ἐκείνου διανοίας καὶ παρρησίας.*

2) Wetstenius in prooemio Raphelii editioni anabasis et Indicorum praeposito (pag. VII): „nam stilus eius purus est", inquit, „tersus, elegans, sic ut non solum propter scriptorum similitudinem, sed propter sermonis etiam, minoris Xenophontis nomen invenerit."

viri quidam litterati [3]) iudicant secuti Photium, qui in bibl. cod. 58 dicit: *ἰσχνὸς* (sc. *Ἀρρ.*) *δὲ τὴν φράσιν ἐστὶ καὶ μιμητὴς ὡς ἀληθῶς Ξενοφῶντος*; quam sententiam inter recentiores Arriani librorum editores recte, ut mihi quidem videtur, improbavit Sintenis. Etsi enim Arrianus sibi ipse compluribus locis cognomen Xenophontis indidit (cf. cyneg. 5, 6 *ὅτι ἦν ἄρα Ξενοφῶντι τῷ Ἀθηναίῳ* i. e. *Ἀρριανῷ κύων*, ibid. 1, 4 *ὅσα δὲ ἐλλείπειν μοι δοκεῖ* (sc. *Ξενοφῶν ὁ Ἀθηναῖος*), *ταῦτα λέξω, ὁμώνυμός τε ὢν αὐτῷ καὶ πόλεως τῆς αὐτῆς καὶ ἀμφὶ ταὐτὰ ἀπὸ νέου ἐσπουδακώς*), tamen assentior Sinteni, qui in prooemio anabasis (pg. 20) docet eius nominis originem repetendam esse a similitudine voluntatum eorum et studiorum, deinde rerum ab illis expositarum, accedere quod uterque familiarissime cum magistro suo, ille cum Socrate hic cum Epicteto vixerit, non repetendam esse ab imitatione sermonis Xenophontei. Neque refutatur Sintenis sententia a Carolo Renzio [4]), qui in indagandis imitationibus omnem modum mihi excessisse videtur. In Arriano enim ut in viro historico, qui insuper aeque ac Xenophon anabasim conscripserit et cynegetica, inveniri Xenophonteas structuras, locutiones, voces per se intellegitur et Sintenis concessit; verum, ut unum afferam, minime id concedi potest, vocabula *φάος*, *δαήμων*, *δουπεῖν*, *κληΐζεσθαι*, alia, quae paucis Xenophonteis locis scripta videmus, sescenties apud poetas, ex Xenophonte ipso esse deprompta, id quod Renzius in libelli p. 19 dicit. Id enim proprium est scriptorum inferioris aetatis, ut vel voces vel locutiones petant a poetis; et petiit sescenties ipse Arrianus. Sed non ex poetis solum multa hausit, sed etiam ex Herodoto [5]) et Thucydide [6]); haud pauca quoque insunt in illius

3) cf. Nicolai, Griech. Literaturgesch. II² pg. 564: „Sein erklaertes und hochgeschaetztes Vorbild in Stil und Darstellungsweise ist Xenophon."

4) Arrianus quatenus Xenophontis imitator sit, dissertat. inaugural. Rostoch. 1879.

5) Quantum studium Herodoti libris Arrianus navaverit, Herm. Ricc. Grundmannus luculentissime his diebus docuit (Quid in elocutione Arriani Herodoto debeatur, Berolini 1884), qui libellus mihi in manus venit hoc opusculo iam absoluto et prelo subiecto.

6) cf. E. Meyer (de Arriano Thucydidio, dissert. inaugural. Rostoch. 1877), qui vir doctus in dissertatione sua nihil fere affert, nisi quod Kruegerus in Arriani et Thucydidis editionibus adnotavit.

libris, quae tantum apud scriptores senescentis Graecitatis aut perraro apud Atticos scriptores invenias, ut adstipulari non dubitem Sinteni, qui l. l. pg. 21 haec dicit: „Es fehlt der Darstellung des Arrian der Reiz der Ursprünglichkeit: statt der natürlichen Leichtigkeit der klassischen Schriftsteller empfindet man den Eindruck des Gemachten, durch mühsame Studien Erlernten“ 7).

Iam aggresso laborem mihi in manus venit libellus, quem Fr. Newie vir doctus de Arriani dicendi genere scripsit 8); qua disputatione cum tantum complura anabasis vocabula ab Attico sermone aliena collecta sint, prohibitus non sum, quin scriptiunculam meam ad finem perducerem et ederem. Restat ut moneam in opusculo conscribendo editionibus Kruegeri, Sintenis, Duebneri et C. Muelleri, Abichtii, Hartmanni, Ellendtii, Hercheri et artibus grammaticis Kruegeri et Kuehneri me usum esse; praeterea quae homines litterati et in ephemeridibus et in litterarum historiis de Arriani elocutione et ad singulos librorum eius locos adnotaverunt, ad ea me animum advertisse hoc loco universe commemorare satis habeo. Saepissime autem Iwanum Muellerum virum doctissimum, magistrum dilectissimum, consilio me iuvisse gratissimo animo profiteor.

Et nunc quidem accedamus ad rem ipsam; disputationis autem ordo erit hic, ut primum de singulis vocabulis exponamus, deinde de formis, tum de syntaxi.

Caput I.

E **poetarum** sermone deprompta sunt:

αἶνος Ind. 30, 7. — *ἀκωκή* Ind. 24, 3. tact. 4, 9. *ἀπήνη* = *ἅμαξα* Ind. 34, 6. 35, 1. *ἀροτήρ* Ind. 7, 2. 7, 7. 17, 5. 40, 8, quo vocabulo etiam Herodotus usus est 1, 125, 2. 4, 17 et 18. 7, 50, 3, ubi videas Krueg. adnot. — *βουλυτός* an. 2, 3, 3. Ind. 41, 6. — *ἐρετμόν* = *κώμη* Ind. 30, 3 (*τὰ ἐρετμά*). — *κλύδων* (Wogenschlag, Brandung) an. 6, 18, 5 (*αἱ κῶπαι ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο*). peripl. 6, 1 (*πλαγίου τοῦ κλύδωνος ἐπειρώμεθα*). — *μένος* an. 6, 13, 4 (*καὶ ὅμως ὑπὸ μένους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις ... οὐ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων*). —

7) De errore Koechlyi Arriani art. tact. capp. I—XXXII Aeliano tribuentis vd. quae disputavi in Act. sem. philol. Erlangensis II 506. 507.

8) F. N.: über den Sprachgebrauch Arrians, besonders in der anab. Alex. progr. gymn. Stargard. 1882.

σκαλμός Ind. 27, 5. — *σκιάδιον* Ind. 16, 5. — *τέλος* = *τελευτή* an. 7, 24, 1 (*Ἀλεξάνδρου ἐγγὺς ἦν τὸ τέλος*). 3, 22, 2 (*τοῦτο τὸ τέλος Δαρείῳ ἐγένετο*). — *τολύπη* Ind. 7, 3. — *φάος* an. 2, 11, 6. 3, 15, 3. 3, 18, 6, quam poeticam formam etiam scriptam videmus in Xenophont. cyrop. 4, 2, 9. 4, 2, 26. oecon. 9, 3. — *ὠκύτης* an. 1, 1, 13. Ind. 15, 1. cyneg. 2, 2. 3, 4. 3, 6. 4, 2. 24, 1. 30, 1. (Pseudoplat. Axioch. p. 364 C *εἰ γὰρ οὕτως ἔχει, ὠκύτητος δεῖ*). — *ὠκύς* an. 4, 5, 5. cyneg. 4, 1. 4, 2. 5, 1. 5, 6. 15, 1. 16, 2. 16, 7. 21, 1. 23, 3. 25, 5. 32, 1. 32, 2; cf. Ellendt. ad an. 1, 1, 17, qui exemplis demonstrat Arrianum vocibus *ὠκύτης* et *ὠκύς* uti de velocitate animantium, vocibus *ὀξύτης* et *ὀξύ* de velocitate, celeritate *τῶν ἀψύχων* et de abstractis. —

αἰόλος Ind. 15, 3 (*θῶας αἰόλους*). 15, 10 (*ὄφιας αἰόλους*). — *ἄκλυστος* Ind. 22, 5. 26, 10. — *ἀκμής* an. 5, 16, 1 (*ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς ἐκτάξας ἐπῆγεν, ὡς μὴ καματηροὺς τε καὶ πνευστιῶντας ἀκμῆσι παραδοῦναι τοῖς βαρβάροις*) 5, 18, 1 (*ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμηκότων*) 5, 27, 8 (*νέοι τε ἀντὶ γερόντων καὶ ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμηκότων*). — *ἀκμαῖος*[9]) an. 4, 5, 5 (*οἷα δὴ ὠκυτέρων τε αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ τότε ἀκμαιοτέρων ὄντων τῶν ἵππων*). — *ἀμενηνός* Ind. 6, 3 (*οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἠεροειδέστερον*). — *ἀρήϊος* Ind. 11, 9 (*ὅπλα ἀρήϊα*) 12, 1. 7, 7. — *ἀστιβής* an. 5, 11, 1. — *ἀτρεκής* (cf. Krueg. ad Herod. 1, 57, 1) an. 3, 3, 1. 3, 3, 2. 3, 3, 6. 6, 1, 5. 7, 15, 5. Ind. 3, 4. 4, 1. 7, 1. 9, 5. 10, 2. 15, 5. 15, 7. *ἀτρεκῶς* an. 5, 4, 5. 5, 7, 1. Ind. 40, 9. *ἀτρέκεια* an. 6, 25, 1. — *γοερός* cyneg. 3, 5. — *δαήμων* an. 4, 29, 4. 7, 28, 2. Ind. 11, 4. 18, 1. 24, 5. 32, 7. tact. 12, 1. 35, 6, quod vocabulum poëticum etiam in Xenophont. cyrop. 1, 2, 12 exstat. — *διηνεκής* an. 5, 7, 1 (*γέφυρα . . . διηνεκὴς ἐποιήθη*). 7, 29, 1 (*τὸ διηνεκὲς τῆς εὐτυχίας*); cf. Newie. l. l. pag. 11. — *ἐναίσιμος* Ind. 34, 11 (*ἔδοξε τῷ Νεάρχῳ ἐναίσιμα λέγειν*). — *ἔνθηρος* peripl. 12, 5 (*ὗλαι . . . ἔνθηροι*). — *ἑσπέριος* Ind. 23, 2 (*κατάγονται ἑσπέριοι ἐς Κάβανα*). — *εὔδενδρος* Ind. 32, 4. — *εὐμαρής* an. 1, 26, 2. 5, 20, 9. 7, 16, 7. 7, 21, 5. cyneg. 32. 1.

9) Etiam locutiones *τὸ ἀκμαῖον τοῦ χειμῶνος* an. 4, 7, 1. 4, 18, 2 et *τὸ ἀκμαῖον τοῦ δρόμου* cyneg. 11, 2 apud Atticos scriptores vix reperias. Atticam vocem *ἀκμή* legimus in an. 1, 24, 5 *ἐν ἀκμῇ τοῦ χειμῶνος*. 4, 19, 6 *ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας*. 7, 16, 7 *ἐν ἀκμῇ τῆς δόξης*.

tact. 9, 5. *εὐμαρέστερος* tact. 16, 10. *εὐμαρῶς* an. 1, 4, 3. 1, 6, 10. 2, 6, 6. 2, 17, 3. 2, 17, 4. 4, 26, 2. 4, 26, 5. 6, 25, 2. Ind. 12, 4. 16, 9. 38, 8. cyneg. 12, 4. 16, 2. 21, 2. 25, 8. tact. 16, 8. — *κατάστικτος* Ind. 5, 9. — *λαιός* tact. 21, 1. — *ὀψίγονος* Ind. 9, 2; cf. Krueg. ad Herod. 7, 3, 2. — *πολύθηρος* Ind. 40, 4. — *πολυκτέανος* Ind. 8, 9. — *ὑδρηλός* Ind. 40, 3.

ἀκραεί Ind. 24, 1. — *ἀσπουδεί*, vocabulum Homericum, an. 6, 9, 5. — *μεγαλωστί* an. 4, 9, 1. 4, 9, 6. 4, 12, 1. 4, 21, 7; cf. Krueg. ad Herod. 2, 161, 2 et 5, 67, 3. —

ἀποστίλβω cyneg. 3, 7. — *ἀρκέω* = arceo, prohibeo an. 5, 18, 5 (*ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἤρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ*); cf. adn. Krueg. ad h. l. — *βόσκω* de hominibus dictum an. 7, 9, 6 (*ὁρμηθεὶς ἐκ τῆς χώρας τῆς γε οὐδὲ ὑμᾶς αὐτοὺς βοσκούσης καλῶς*); cf. Krueg. ad Thuc. 7, 48, 5 et Herod. 6, 39. — *δαίνυμι* an. 5, 3, 2 (*δαισόμενος*), quod verbum poeticum etiam apud Herodotum nonnullis locis reperitur; cf. W. Veitch, greek verbs irregular and defective, Oxford 1879, s. v. — *δουπέω* an. 1, 6, 4; cf. Xen. an. 1, 8, 18 et Veitch. s. v. — *ἐπιβρίθω* tact. 12, 10; cf. Veitch. s. v. *βρίθω*. — *ἐπικερτομέω* an. 7, 8, 3; cf. Krueg. ad Herod. 8, 92. — *ἐπικλάζω* cyneg. 3, 2. 3, 5. — *ἐρέσσω* an. 6, 3, 3. Ind. 27, 5. — *θαμβέω* an. 5, 1, 4. Ind. 24, 2. — *νήχομαι* an. 1, 19, 4 (*διανήχομαι*). Ind. 6, 3 (*νήχεσθαι*). an. 7, 22, 3 (*νηχομένου*). Ind. 24, 7 (*ἐνήχοντο*). an. 2, 22, 5 (*ἀπενήξαντο*). 2, 19, 3 (*ἐξενήξαντο*). 2, 4, 7 (*νήξασθαι*). 7, 22, 3 (*ἐκνηξάμενος*), etc. — *ῥαίνω* peripl. 21, 4; cf. Veitch. s. v. — *ῥοχθέω* Ind. 21, 5. — *φημίζω* an. 5, 3, 2 (*φημίσαι*). peripl. 6, 4 (*φημίζεται*). an. 5, 3, 1 (*ἐπιφημισθῆναι*; sic Lobeck. pro *ἐπευφημ.*). an. 4, 28, 4 *πεφημισμένῳ*. — De voce *φθείρεσθαι* an. 7, 4, 2 (*καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδόν τε καὶ Ὑδάσπην . . . φθειρόμενον*), quam Krueger. vertit: „umherschweifen" et magis poetarum et posteriorum esse propriam putat, vide adnot. Bergleri ad Alciphr. 1, 13, qui exemplis docet hoc verbum praeter notissimam significationem habere aliam, e u n d i, a b e u n d i, quando fere cum stomacho pronuntietur et mali imprecatione, ut nostro loco vertendum sit: qui trans Indum v a g a t u r s u o m a l o, et idem fere sit ac nostrum „sich verlieren"; cf. Aristoph. Plut. 610 *τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου*, tunc redibis, nunc autem i in malam rem; vd. Kock. ad Arist. Nubb. 789 *οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ*; — *φθίνω*

Ind. 9, 8 (*φθίνειν*); cf. Kuehn. G. G. I² pg. 927 s. v. *φθίω*. — *χάσκω* cyneg. 23, 4 (*χανοῦσα* sc. *ἡ ἔλαφος*); cf. Veitch. s. v. —

Herodotea sunt:

αἴνη Ind. 27, 8; cf. Krueg. ad Herod. 3, 74, 1. — *λογοποιός* = *συγγραφεύς* an. 2, 16, 5. 3, 30, 8. 5, 6, 5. peripl. 18, 1; cf. Herod. 2, 143, 1; Attica vox *συγγραφεύς* est in anab. prooem. 3. 4, 9, 3. 6, 11, 2. — *τραῦμα* = clades an. 5, 4, 5 *τὸ τραῦμα τὸ γενόμενον Πέρσαις ἐν τῇ Σκυθικῇ γῇ*; Krueg. ad Herod. 1, 18, 1. 4, 160. — *ἀπαγής* cyneg. 4, 3 *ὅσαι* (sc. *κύνες*) *τὰ μέλη ἀπαγεῖς*; cf. Herod. 7, 61 *πίλους ἀπαγέας*. — *οὐδαμός* an. 5, 4, 3. (Ind. 5, 4. 13, 1. 43, 3.) — *ποιώδης* Ind. 32, 4. 40, 3. 43, 13; cf. Herod. 4, 47. — *προσεχής* Ind. 33, 1 *ἔπλωον … τῇ γῇ προσεχέες*. 40, 6 *κατάπερ Μάρδοι μὲν Πέρσῃσι προσεχέες οἰκέουσι*; cf. Krueg. ad Herod. 3, 13. — *μετεξέτεροι* = *ἔνιοι, τινές* an. 6, 26, 1 (Ind. 6, 1. 8, 8. 15, 4. 19, 9. 30, 8); cf. Krueg. ad Herod. 1, 63. —

ἀγεληδόν Ind. 13, 6; cf. Herod. 2, 93. Il. 16, 160. — *προσωτέρω* an. 1, 4, 7. 1, 17, 12. 3, 13, 2. 6, 18, 5 (Kuehn. I² pg. 445). —

ἀνακωχεύειν an. 2, 19, 4 (*οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τριηρῶν πλησίον τοῦ χώματος ἀνακωχεύοντες ἐτόξευον ἐς τοὺς πύργους*. 2, 20, 8 *ὀλίγον γὰρ πρὶν προσσχεῖν τῇ πόλει ἀνεκώχευσαν ἔτι πελάγιαι αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ νῆες*. 2, 22, 3 *Ἀλέξανδρος … τὰς μὲν πολλὰς τῶν ξὺν αὐτῷ νεῶν . . ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος ἀνακωχεύειν ἔταξεν*. 2, 23, 3 *ταύτας δὲ ἐκέλευσεν … ἀνακωχεύειν ἐντὸς βέλους*. Ind. 24, 4 *τὰς μὲν νέας ἀνακωχεύειν κελεύει ἐντὸς βέλεος*. Herodotus accusativum addere solet huic verbo, cf. 6, 116 *ἀνακωχεύσαντες τὰς νέας*. 7, 100. 7, 168, 2; aliter est interpretandum hoc verbum 9, 13: *ἀνεκώχευε* (= „verhielt sich ruhig") *θέλων εἰδέναι τὸ παρ' Ἀθηναίων*. — *ἀναστῆσαι* (aedificare) anab. 5, 20, 2 *Κράτερον μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο, τὰς πόλεις ἅστινας ταύτῃ ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχιοῦντα*; cf. Herod. 1, 165 *ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ οὔνομα ἦν Ἀλαλίη*. — Verbum *ἀπείργειν*, quod apud Atticos scriptores idem valet atque „impedire, arcere", inferioris aetatis scriptores Herodotum (1, 72 *ὁ Ἅλυς ἔνθεν μὲν Συρίους ἀπέργει ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας*) auctorem secuti de fluminum, marium, montium finibus usurpant, ut idem significet ac „continere"; eandem huic voci notionem saepe subiecit Arri-

anus; cf. an. 1, 3, 1 *ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἴστρον . . . ἔθνη μαχιμώτατα ἀπείργοντα.* 1, 5, 12. 3, 23, 1. 3, 28, 5. 5, 5, 2. 5, 6, 2 et 3. 7, 7, 3. Ind. 2, 5. 2, 7. — Ex Herodoti quoque consuetudine verbo *ἐπιλέγεσθαι* ita utitur, ut idem ac „sibi eligere" valeat; cf. an. prooem. 1. 1, 10, 3. 2, 6, 3. 3, 21, 2. 3, 21, 7. 4, 9, 8. 4, 25, 4. 4, 28, 8. 4, 29, 4. 5, 2, 2. 5, 9, 3. 5, 12, 2. 5, 13, 4. 5, 20, 9. 5, 21, 2. 6, 14, 3. Ind. 13, 2. 18, 1. 20, 3. 29, 16. 31, 9. cyneg. 4, 2. 30, 1. peripl. 22, 2. tact. 5, 6. 6, 5. 9, 5. 12, 5. 16, 2. 32, 2. 34, 1. 35, 6. 38, 1. Herod. 3, 157, 2 *ὁ δὲ . . . ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων ἐξήγαγε καὶ κατεφόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτέων τοὺς δισχιλίους*; activum *ἐπιλέγειν* = auswählen an. 3, 29, 5. 4, 28, 8. 5, 2, 3. Ind. 12, 7; cf. Herod. 3, 44 *ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς ὑπόπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν.* 3, 81, 2 *ἡμεῖς δὲ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος.* — *ἐπιλέγεσθαι* idem est ac „secum reputare" in an. 3, 2, 2 *τοῦτο δὲ ἐπιλεξαμένους τοὺς μάντεις . . . φάναι . . .* Ind. 33, 3 *τὰς σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι*; cf. Herod. 1, 78, 1 *ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ τὸ προάστειον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη.* — *ὁμουρέω* Ind. 43, 1; cf. Herod. 2, 33, 2. 7, 8, 5. 7, 123, 1. 8, 47. 7, 8, 4 et Kruegeri adnot. ad h. l. — *παραρτέομαι* = *παρασκευάζομαι* Ind. 25, 2 *Ὠρεῖται . . . τὰ ἐς πόλεμον ὡσαύτως παραρτέονται.* 27, 10 *τὰς . . . νέας κελεύει παραρτέεσθαι ὡς ἐς πλόον*; cf. Herod. 7, 20. 142, 1. 8, 76. 9, 42. Verbum simplex *ἀρτέομαι* apud Arrianum frustra quaeras. — *ὑποκρίνομαι* eodem sensu atque *ἀποκρίνομαι* „erwidern" (cf. Krueg. ad Herod. 1, 2, 2) saepius usurpat in Indicis (30, 3. 32, 10. 34, 8. 34, 11. 35, 1), non in libris Attice conscriptis. (*ἀποκρίν.* an. 7, 1, 5 etc.). — *χρῆναι* de fortuna dictum (= in fatis esse, vom Schicksal bestimmt sein) an. 2, 3, 6 *ὅστις λύσειε τοῦ ζυγοῦ τῆς ἁμάξης τὸν δεσμόν, τοῦτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας.* 2, 6, 7 *ἐχρῆν γὰρ ἤδη καὶ Πέρσας πρὸς Μακεδόνων ἀφαιρεθῆναι τῆς Ἀσίας τὴν ἀρχήν.* 7, 16, 7 *ἀλλὰ ἦγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον ᾗ παρελθόντα ἐχρῆν ἤδη τελευτῆσαι*; cf. Krueg. ad Herod. 1, 8, 1. —

Raro apud Atticos solutae orationis scriptores, saepe apud Herodotum et poetas reperis has voces:

ἀτασθαλία an. 7, 14, 5. Ind. 13, 13; cf. Herod. 2, 111, 1. — *εἷμα* Ind. 16, 2; cf. Krueg. ad Herod. 5, 92, 12. — *ἤθη* = Wohnsitze, an. 3, 28, 5. 4, 15, 5. 4, 27, 3. 4, 30, 2. 5, 20, 4.

5, 21, 2. 5, 27, 8. 6, 22, 2. 7, 8, 1. Ind. 14, 1. 40, 4; cf. Herod. 1, 15. — *ἠϊών* an. 6, 26, 5. Ind. 21, 5. 21, 9. 39, 4; cf. Krueg. ad Herod. 7, 44. — *θοίνη* an. 7, 11, 8; cf. Krueg. ad Herod. 1, 119, 3. — Vocabulum *νοῦς* idem valet quod nostrae voces „Sinn, Inhalt" in an. 2, 5, 4 *ὁ δὲ νοῦς ἦν αὐτῷ* (*τῷ ἐπιγράμματι*). 6, 13, 5 *τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ ἰαμβείου.* tact. 20, 1 *τὸν νοῦν ἑκάστου τοῦ ὀνόματος*; eadem vi subiecta hoc vocabulum reperitur in Aristoph. ran. 1439 *νοῦν δ' ἔχει τίνα*; quem tamen locum Kochius (1868) subditicium putat, et apud Herod. 7, 162 *οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν,* nisi hic locus cum nonnullis editoribus (velut Steinio in ed. Berol. 1884) pro spurio est habendus. — *ὤρα* = Sorge an. 4, 18, 6 *ὡς τῶν γε ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεμίαν ὤραν σφίσιν οὖσαν*; cf. Herod. 1, 4, 1. 3, 155, 3. 9, 8, 2. Soph. Oed. Col. 386. Trach. 57. Suid. s. v. *ὤρα.* —

ἀρίδηλος an. 7, 14, 10 *ἀγῶνα* .. *πολύ τι τῶν ἄλλων* ... *ἀριδηλότερον.* Ind. 13, 5 *τοῦ μὴ ἀρίδηλον εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυραν*; cf. Krueg. ad Herod. 8, 65. — *ἀτάσθαλος* an. 6, 27, 4. 7, 1, 6. 7, 14, 3. Ind. 13, 12; cf. Herod. 3, 80, 2. 7, 35. 8, 109, 2. 9, 116, 1. — Adverbium *κάρτα* est solum in Indicis; cf. 4, 15. 8, 6. 16, 3. 17, 3. 29, 11. 31, 9. 34, 7. 40, 5; Herodoteam locutionem *καὶ τὸ κάρτα* (= *καὶ πάνυ*, gar sehr) apud Arrianum non vidi. — Aoristum medii *ἐδειμάμην* verbi *δέμω* (an. 2, 5, 4 *ἐδείματο.* 3, 1, 5 *δείμασθαι*) inter veteres Hom. Od. 6, 9. Eur. in frag. Dan. 22. Herod. 4, 78 praebent; cf. Veitch. s. v. *δέμω.* — *δειμαίνω* an. 3, 7, 2. 4, 17, 5. Ind. 40, 8. cyneg. 7, 4; quod verbum inter Atticos solutae orationis scriptores solus Plato usurpat; cf. Veitch. s. v. — Verbi *ἐγκύρω* tantum aoristus *ἐνέκυρσα* est in Arriani libris: an. 2, 11, 5. 5, 23, 5. Ind. 20, 2. 22, 6. 32, 12. 34, 4; cf. Veitch. s. v. *κύρω*, ubi loci ex Ind. collecti addendi sunt. — *ἐγχρίμπτω* ac. c. Al. 26 *ἐγχρίμψαντας ταῖς ἀσπίσι*; cf. Veitch. s. v. — *ἐλαστρέω* Ind. 32, 9 *ὡς μὴ κατὰ τὸν κόλπον ἐλαστρεύοντας ταλαιπωρέεσθαι*; cf. Krueg. ad Herod. 2, 158, 1. — *ἐλινύω* 3, 15, 5. 4, 30, 1. 7, 25, 4. Ind. 29, 7. 36, 9; cf. Veitch. s. v. — *ἐπιφράζομαι* an. 3, 2, 1. 4, 8, 2. Ind. 5, 11. 27, 8. 34, 9; cf. Veitch. s. v. *φράζω.* — *κεραΐζω* verbum apud Atticos pedestris orationis scriptores insolitum neque frequens apud poetas an. 5, 17, 3, cf. Veitch. s. v. — *ναυτίλλομαι* Ind. 41, 2; cf. Krueg. ad Herod. 1, 163, 1 et Veitch. s. v. — *πλάζομαι* cyneg. 17, 3. 25, 5. 25, 6; cf. Veitch. s. v. *πλάζω.* — *συν-*

αλίζω an. 5, 17, 1 (*ξυναλίσαντες*); cf. Krueg. ad Herod. 1, 62, 1 et Veitch. s. v. *ἀλίζω*. —

Ex Thucydide adoptasse videtur haec vocabula a ceteris Atticis scriptoribus aut perraro aut non usurpata:

ἀνακωχή (requies, laxamentum) an. 3, 22, 3 *οὐδέ τις ἀνακωχὴ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρῶτον ἐς τὴν ἀρχὴν παρῆλθεν*; cf. Thuc. 4, 117, 2 *γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν* et Krueg. adnot. ad h. l. — *ἀξίωσις* (Würde, Ansehen = *ἀξίωμα*) an. 2, 7, 8. 2, 10, 2. 2, 17, 4. 3, 26, 4. 3, 27, 4. 5, 27, 3. 6, 12, 2. 7, 5, 4. 7, 6, 3. 7, 11, 8. 7, 12, 7. tact. 12, 4. 34, 2; cf. Thuc. 1, 69, 2. 1, 138, 2. 2, 34, 3. 37, 1. 61, 3. 6, 54, 3. — *ἐκβολή* pro Atticorum *παρέκβασις* (Abschweifung vom Thema) an. 6, 11, 8 *ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῇ τοῦ λόγου ἀναγεγράφθω μοι*. — Ind. 6, 1 *ταῦτα μέν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου*. Ind. 17, 7 *ταῦτα δή μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου*; cf. Thuc. 1, 97, 2 *τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην*. — *ἰδέα* an. 4, 21, 5. Ind. 6, 9. 19, 5. cyneg. 3, 1. 3, 5. 3, 7. 4, 2. tact. 2, 2. 4, 4. 20, 1. 20, 2. 23, 1. 43, 3; cf. Krueg. adnot. ad Thuc. 1, 109, 1 et Herod. 1, 80, 3. — *κωλυτής* an. 4, 11, 6 (*καὶ σέ, εἴπερ τινὰ ἄλλον, ὦ Ἀνάξαρχε, εἰσηγητήν τε τούτων τῶν λόγων ἐχρῆν γίγνεσθαι καὶ κωλυτὴν τῶν ἐναντίων*). Thuc. 1, 35, 3 (cf. adnot. Kruegeri). 3, 23, 3. 5, 9, 7. 8, 50, 1. 86, 3. — *περιτειχισμός* an. 1, 5, 8. Thuc. 7, 11, 2. — *προσβολή* = appulsus, Landungsplatz (Naegelsbach. Stil. 7. Aufl. §. 60) an. 2, 1, 2. 6, 5, 4. 6, 8, 6. Thuc. 4, 1, 1. 4, 53, 3. 6, 48, 2. 7, 4, 7. — *πύστις* an. 3, 30, 5 *ὅσα αὐτὸς τῷ Βήσσῳ ἐν τῇ πύστει ὠνείδισε*; cf. Krueg. ad Thuc. 1, 5, 2. — *φθόρος* an. 6, 25, 1 *τῶν . . . ὑποζυγίων πολὺς ὁ φθόρος*; cf. Krueg. ad Thuc. 2, 51, 2. —

ἀδόκητος an. 5, 27, 9 *τὰ δὲ ἐκ τοῦ δαιμονίου ἀδόκητα . . . ἐστίν*; cf. Krueg. ad Thuc. 6, 34, 6; apud poetas quoque tragicos non insolitum est hoc vocabulum. — *ἀπροσδόκητος*, quam vocem Arrianum ex Thucydide sumpsisse putat Meyerus l. l. pag. 14, apud alios quoque Atticos scriptores reperiri ex lexicis intellegi potest; ad Kruegeri autem sententiam accedo, qui in an. 1, 6, 10 (*οἱ δὲ ἀπροσδόκητοί τε ἐπιπεσόντες καὶ . . .*) *ἀπροσδοκήτοις* scribere vult. Sane concedendum est vocabulum *ἀπροσδόκητος* ita quoque usurpari, ut idem valeat quod „inopinatus“, cf. Thuc. 2, 5, 2 *οἷα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου*. 2, 61, 3 *δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον*. 3, 39, 4 *εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι'*

ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν. Soph. El. 1017 *ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας.* Aesch. Prom. 680 *ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν*; sed cum verbis *ἐπιπεσεῖν, ἐπιθέσθαι* coniunctum adiectivum *ἀπροσδόκητος* et Thuc. et Arrian. ita adhibent, ut idem sit ac „non opinans"; cf. Thuc. 2, 33, 3 *ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτοις τῶν Κρανίων.* 2, 93, 3 *τήν τε ἄλλην Σαλαμῖνα ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν.* 4, 72, 2 *οἱ ἱππῆς οἱ τῶν Βοιωτῶν ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες.* 7, 39, 2 *ὅπως . . . ἀπροσδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν.* Arr. an. 2, 2, 5 *καὶ ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσών.* 3, 10, 1 *ἀπροσδοκήτοις τε γὰρ καὶ ἀνατεταγμένοις . . . ἐπιθήσεσθαι.* (cf. an. 6, 6, 3 *τούτοις μὲν δὴ οὐ προσδοκήσασιν ἐπιπεσών*); itaque l. l. cum Kruegero *ἀπροσδοκήτοις* scribendum est. — *ἀστάθμητος* an. 7, 12, 3 *ταῦτά τε ἀναλλαττομένοις ἀστάθμητα καὶ ἀτέκμαρτα ἀπηγγέλλετο*; cf. Thuc. 3, 59, 1 *ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς.* 4, 62, 3 *τὸ δὲ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος.* — *νηΐτης* an. 7, 7, 7 *νηΐτῃ στόλῳ*; cf. Thuc. 2, 24, 2 et 4, 85, 4 *νηΐτῃ στρατῷ.* — *ὁ παράλογος = τὸ παράλογον* „necopinatus eventus" an. 1, 9, 5 *καὶ ἡ Μήλου καὶ Σκιώνης ἅλωσις . . . . τοῖς δράσασιν αἰσχύνην μᾶλλόν τι προσέβαλεν ἢ ἐς τὸ ξύμπαν Ἑλληνικὸν μέγαν τὸν παράλογον παρέσχε*; cf. Krueg. ad Thuc. 1, 78, 1; genetivus *τοῦ παραλόγου* est in an. 1, 16, 2. 3, 10, 3. 3, 10, 4; dativus *τῷ παραλόγῳ* in an. 1, 9, 1. 1, 9, 4. 2, 26, 3. 4, 19, 4. 4, 26. 4. — *ῥοώδης* Ind, 22, 6; cf. Krueg. ad Thuc. 4, 24, 4 et Passovii lex. s. v. —

ἀνειλέω „ich dränge zurück" an. 4, 5, 8 *οἱ δὲ τοὺς διαβαίνοντας ἀντιμέτωποι ταχθέντες ἀνείλουν ἐς τὸν ποταμόν*; cf. Krueg. ad Thuc. 7, 81, 5 *ἀνειληθέντες γὰρ ἔς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν.* — *ἀντιπαταγέω* an. 5, 12, 3 *τῶν τε βροντῶν . . . ἀντιπαταγούντων*; cf. Krueg. ad Thuc. 3, 22, 1. — *ἐνδιδόναι = ὑποχωρεῖν* an. 1, 16, 1 (*ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς*); cf. Krueg. ad Thuc. 4, 35, 1. — *καταίρειν* = anlegen, anlanden an. 1, 11, 6. 1, 26, 4. 6, 28, 5. Ind 26, 2. 26, 6. 27, 3. 27, 6. 31, 2. 31, 3. 32, 2. 37, 9. peripl. 3, 1; cf. Krueg. ad Thuc. 1, 37, 2. — Perfecti *κέκτημαι* passivam significationem legimus in an. 5, 26, 6 *τὰ ἔτι ὑπόλοιπα τῆς Ἀσίας πρόσθετε τοῖς ἤδη κεκτημένοις.* 7, 1, 4 *οὔτε μεῖναι ἂν ἀτρεμοῦντα ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἤδη κεκτημένων.* Ind. 14, 1 *ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι.* Thuc. 7, 70, 8 *τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης.* 2, 62, 4 *τὰ προσκεκ-*

τημένα. Luc. Fug. 20. — ὑποτοπέω an. 1, 7, 1 Ἀμύνταν μὲν καὶ Τιμόλαον . . . οὐδὲν ὑποτοπήσαντας πολέμιον . . . ἀπέκτειναν ξυλλαβόντες. 3, 18, 9. 4, 16, 7. 4, 19, 4; cf. Krueg. ad Thuc. 2, 5, 3. —

Herodoti et inter Atticos solutae orationis scriptores Thucydidis propriae sunt hae voces:

ἄπεδος an. 5, 15, 5. Ind. 13, 2. Herod. 1, 110, 2. 9, 25 et 102. Thuc. 7, 78, 3. — θαλάσσιος = rerum maritimarum peritus an. 7, 19, 5 θαλάσσιοι ἄνθρωποι; cf. Herod. 7, 144 et Krueg. adnot. ad Thuc. 1, 7, 1. —

περισταδόν an. 5, 17, 3 τὰ θηρία περισταδὸν πάντοθεν βάλλοντες; cf. Herod. 7, 225 et Krueg. ad Thuc. 7, 81, 5. —

διαβάλλω = διαβαίνω an. 1, 4, 1. 1, 11, 6. 1, 13, 3. 3, 29, 2. 5, 20, 9. 7, 20, 9; cf. Herod. 5, 33, 1. 6, 44, 1. 9, 114. Thuc. 2. 83, 3. 6, 30, 1. — διαχρῆσθαι (occidere, interficere) an. 4, 8, 9. Herod. 1, 24, 2. Thuc. 1, 126, 7. 3, 36, 3. 6, 61, 3. Xen. mem. 4, 2, 17 δείσας μὴ διαχρήσηται ἑαυτόν. — συμφέρεσθαι pro συμβαίνειν an. prooem. 2 ὡς συνηνέχθη ξυγγράψαι. 1, 9, 2. 1, 9, 6. 1, 9, 8. 3, 22, 3. 3, 22, 5. 4, 14, 4. 4, 22, 2. 6, 25, 4. 6, 26, 4. 7, 4, 3. Herod. 1, 19. 2, 111, 1. 5, 33, 1. Thuc. 1, 23, 1. 7, 44, 1. 8, 83, 1. 8, 84, 1. — ὑπονοστέω de mari vel fluvio dictum est in an. 6, 22, 6 ἔνθενπερ οὐχ ὑπενόστει τὸ ὕδωρ. Ind. 29, 11 ἐπεὰν δὲ ἡ θάλασσα ὑπονοστήσῃ. 39, 8 ὑπονοστήσαντος δὲ τοῦ ὕδατος; cf. Herod. 1, 191 ὑπονοστήσαντος τοῦ ποταμοῦ. Thuc. 3, 89, 2 καὶ περὶ τούτους τοὺς χρόνους . . . ἡ θάλασσα . . . ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι, καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε. —

Perraro reperias apud Atticos qui dicuntur scriptores has voces [10]):

ἀπονόστησις an. 7, 4, 3. 7, 12, 1; cf. Newie. pag. 7. — ἀσάφεια tact. 1, 3. Plat. de rep. p. 478 C, 509 D. — δεκανία tact. 6, 1. — δικαιότης an. 4, 1, 1. 4, 21, 7. Ind. 9, 12. 12, 7; vocabulo δικαιοσύνη usus non est. — δρασμός an. 4, 27, 3; vid. Newie. pag. 7. — ἐπιμηνυτής an. 3, 26, 2. — κατάκου-

---

10) Vocabulum ἄγημα (an. 1, 1, 11. 1, 8, 3 et 4. 2, 8, 3. 3, 11, 9. 4, 24, 1. 7, 7, 1. 7, 11, 3), quod ex Xenophonte (de Lac. rep. 11, 9. 13, 6) sumpsisse Arrianum Renzius l. l. in pag. 20 dicit, etiam apud Polybium aliosque rei militaris scriptores saepe scriptum videmus, ut ex lexicis intellegi potest.

σις an. 5, 7, 5. — τεκμηρίωσις an. 4, 7, 5. 5, 4, 2. — ἀξιοστράτηγος an. 4, 11, 5; cf. Krueg. ad Xen. an. 3, 1, 24 — ἀρραγής tact. 12, 4 ἀρραγῆ τὴν πᾶσαν φάλαγγα παρέσχετο. — βαδιστός Ind. 43, 10. — βακχώδης Ind. 8, 1. — βιώσιμος = vitae spem habens an. 2, 4, 8 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἴεσθαι εἶναι βιώσιμον. 6, 11, 1 οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὔπω γιγνώσκοντες βιώσιμον ὄντα. 6, 12, 3 εἰ δὲ καὶ βιώσιμός ἐστιν, οὔπω ἐπιστεύετο. 7, 27, 3 αἰσθόμενος οὐ βιώσιμος ὤν; cf. Theophr. hist. plant. 9, 12, 1. — δυσπεριάγωγος tact. 16, 8. — εὐπετής an. 3, 8, 7. 4, 5. 6. εὐπετῶς an. 1, 11, 4. 1, 13, 3. 1, 13, 6. 2, 7, 2. 3, 18, 10. 4, 3, 3. 4, 5, 5. 5, 11, 2. 6, 9, 2. Ind. 8, 12 (εὐπετέως); cf. Krueg. ad Herod. 8, 68, 3. — θυμόσοφος Ind. 14, 4. — οὐλόκρανος Ind. 6, 9. — πολύρρυμος tact. 2, 5. — τριστάσιος Ind. 8, 13. — χιονόβατος Ind. 6, 7. — Verbi σταθμάω adi. verb. σταθμητός est in peripl. 8, 3 (οἱ ποταμοὶ . , . οὔτε πλῆθος οὔτε μέγεθος σταθμητοὶ ὄντες) et 21, 3 (ὄρνιθες . . . οὐ σταθμητοί). —

ἀμηγέπη peripl. 9, 2; cf. Kuehn. G. G. I² pag. 471 adn. 4. — βύζην an. 1, 19, 3. 2, 20, 8; cf. Krueg. ad Thuc. 4, 8, 5. Hesych. s. v. Suid. s. v. — θαμινά (neutrum adiectivi pro adverbio) cyneg. 5, 3. 9, 1. 14, 1. 16, 3. 17, 2. 25, 2. — ἴσα adverbii instar usurpatum est in an. 3, 27, 5 (4, 11, 4. 6, 27, 4); cf. Thuc. 3, 14 et Newie. in pag. 13. — καθύπερθε Ind. 40, 1; cf. Krueg. ad Herod. 1, 104. — Locutio ὡς ἀνυστόν (an. 1, 14, 7 ἵνα . . . καὶ αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμίξῃ αὐτοῖς) 4, 12, 6. cyneg. 31, 3. tact. 39, 3 rara est apud veteres (Xen. an. 1, 8, 11), satis frequens apud inferioris aetatis scriptores. — Verbum ἀλαλάζω, quod saepe scriptum videmus apud Arrianum, inter Atticos solutae orationis scriptores solum Xenophontem usurpasse Veitchius s. v. docet; ab Arriani autem dicendi consuetudine abhorret medium ἀλαλάζομαι, quod codices exhibent in an. 5, 10, 3 (ἠλαλάζετο τῷ Ἐνυαλίῳ); cf. an. 1, 6, 4. 1, 6, 7. 1, 14, 7. 3, 9, 7. 6, 3, 3. 7, 3, 6. Ind. 24, 6. 24, 7. 30, 4. 30, 5. ac. c. Al. 25, ut Kruegero assentiri velim, qui l. l. activam formam ἠλάλαζε praeponit; nisi forte forma ἠλαλάζετο cum Stephano pro passiva habenda est. — ἀπαγριόω Ind. 37, 11 καὶ ταῦτα (πρόβατα) ἀπηγριωμένα ἦν ὁρᾶν; cf. Soph. Phil. 226. — ἀπανθαδιάζομαι an. 4, 9, 6; cf. Plat. Apol. 37 A ἀπανθαδιζόμενος. — γνωσιμαχέω Ind. 13, 13; cf. Krueg.

ad Herod. 3, 25, 2. — Recte Hercherus in Ind. 37, 5 pro verbo *διεσώθησαν* a scriptoribus Graecis alieno scripsit *ἀπεσώθησαν*, quod compositum frequentissimum est apud Arrianum; cf. an. 2, 2, 5. 3, 30, 11. 4, 6, 2. 6, 12, 2. 6, 24, 2. 6, 28, 3. 7, 20, 10. Ind. 41, 3. 42, 10. 43, 4. peripl. 5, 2. — *διαφυγγάνω* an. 4, 4, 6; cf. Veitch. s. v. et Krueg. ad Thuc. 7, 44, 8. — *ἐκκαλλύνω* peripl. 21, 4. — *ἐπιθειάζω* = prodigium interpretor an. 1, 11, 2 *καὶ ἄλλοι ἄλλα ἐπεθείαζον τῶν μάντεων.* — *κληΐζομαι*[11]) an. 7, 7, 3. 7, 13, 1. Ind. 1, 6. 2, 3. 29, 9. 42, 3. peripl. 24, 3; vid. Veitch. s. v. — *ἐπιμιγνύναι* (verkehren, commercii iure misceri Curt. 9, 10, 8) pro *ἐπιμίγνυσθαι* cyneg. 2, 1 *ὅσοις κατ' ἐμπορίαν διὰ θαλάσσης ἐπεμίγνυον*; cf. Krueg. ad Thuc. 1, 2, 1. Xen. an. 3, 5, 16. (Krueg. G. G. § 52, 2, 10). — *νεωλκέω* an. 2, 13, 3. Ind. 25, 1. peripl. 4, 3. 5, 1. — *πολίζω* Ind. 43, 13. peripl. 20, 2; cf. Krueg. ad Xen. an. 6, 4, 4. — *συμφεύγειν* eodem sensu adhibet ac Latinum confugere, sich flüchten. in an. 1, 2, 3. 1, 3, 3. 1, 5, 8. 1, 27, 2. 4, 2, 1. 4, 3, 1. 4, 5, 9. 4, 15, 7. 4, 16, 3. 4, 16, 4. 4, 18, 4. 4, 21, 1. 4, 21, 9. 4, 22, 8. 4, 23, 2. 4, 24, 7. 4, 27, 8. 4, 30, 5. 6, 6, 2. 6, 6, 4. 6, 6, 5. 6, 6, 6. 6, 7, 4. 6, 8, 3. 6, 8, 4. 6, 9, 1. 6, 18, 5. (*καταφεύγω*: an. 1, 4, 4. 1, 8, 4. 1, 19, 5. 2, 14, 7. 2, 24, 5. 3, 24, 3. 4, 3, 4. 4, 6, 5. 4, 16, 3. 4, 26, 2. 6, 7, 2. 6, 7, 3.) — Verbi *συνεπιλαμβάνω* (= mitwirken) genus activum apud Atticos scriptores satis insolitum (cf. Krueg. ad Thuc. 2, 8, 3 *καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν*) vid. in an. 1, 7, 4. 1, 25, 1. 3, 3, 6. Ind. 20, 5. 23, 5; medium *συνεπιλαμβάνεσθαι* in an. 4, 1, 5. Ind. 20, 10. — *ταχυναυτέω* an. 1, 19, 11. 2, 21, 1. 6, 3, 2. peripl. 3, 2; cf. Krueg. ad Thuc. 6, 34, 5. —

Posteriorum scriptorum sunt propria haec vocabula:

ἀναβολεύς an. 1, 15, 6 *ὁ δὲ Ἄρετιν ᾔτει δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν*). — *ἀνάτασις* ac. c. Al. 30. — *ἀπώλεια* Ind. 35, 8 *τὸ ἄχος . . . ἐπὶ τῇ ἀπωλείῃ τῆς στρατιῆς.* — *διαμαρτία* an. 2, 12, 7 (*τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν*); alia notio subiecta est huic voci in Thuc. 4, 89, 1 *γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν.* — *ματαιότης* Ind. 36, 1 *ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι.* — *μεσοπύργιον* (cf. Lobeck. ad Phryn. pag. 194. 195) an. 1, 21, 4. 4, 26, 7. *μεταπύργιον* vocabulum ab Atticis quoque usurpatum an. 2, 23, 6. 6, 7, 5. 6,

---

11) Arr. semper usus est ionica forma *κληΐζομαι*.

10, 4. — Verba militaria *μονοφαλαγγία*, *διφ.*, *τριφ.*, *τετραφ.* tact. 28, 6, *μονόπλευρος*, *δίπλ.*, *τρίπλ.*, *τετράπλ.* tact. 28, 4 et 5 haud raro occurrunt apud Polyb., Aelian. aliosque rei militaris scriptores. — *πλήμμυρα* Ind. 21, 3. 21, 6. 39, 8. *πλημμυρίς* Ind. 39, 8. (Herod. 8, 129). — *στόμωμα* tact. 12, 2 (*τὸ στόμωμα τῷ σιδήρῳ*). — *συνδιαίτησις* an. 4, 7, 4. — *ὑπονόστησις* Ind. 41, 3. — *ὑποστολή* tact. 26, 3 (*τὸ ἕτερον δὲ δι' ὑποστολῆς σώζουσα*). — *ἀβαθής* tact. 5, 6. 17, 5. — *ἄδενδρος* Ind. 29, 15. — *ἀειφανής* Ind. 25, 6. — *ἀλιτενής* Ind. 21, 9. 37, 10. — *ἀμμώδης* Ind. 21, 7. 40, 2. *ἀντίνωτος* tact. 29, 1. — *ἄσκιος* Ind. 25, 7 — *βαρυκέφαλος* cyneg. 4, 4. — *διάπονος* cyneg. 3, 6. — *διπλασίων* pro Attica voce *διπλάσιος* tact. 16, 11, 16, 12. (Lob. ad Phryn. pag. 411). — *ἐπίβολος* Ind. 23, 1 (*ἀλλὰ ἀγκύρῃσι γὰρ ἐπίβολος ἦν ὁ χῶρος*). — *εὐκέφαλος* cyneg. 4, 4. — *εὐσύντακτος* tact. 16, 10 (*εὐσ. τάξις*). — *ἡμίγυμνος* Ind. 24, 8. — *νιφετώδης* Ind. 40, 5 (Aristot. meteor. 2, 6). — *ἡ παράλιος* sc. *χώρα* = das Küstenland an. 1, 24, 3. 2, 1, 1. 7, 20, 2. (*ἡ παραλία* an. 3, 22, 4. 6, 15, 4. 6, 20, 5.) — *ῥικνός* Ind. 34, 7. — *σύμβωμος* peripl. 2, 2. — *συναφής* Ind. 22, 7. — *σύνδενδρος* tact. 27, 4. — *σύνναος* peripl. 2, 2. — *σύρροος* Ind. 43, 2. — *τεναγώδης* an. 2, 18, 3. 2, 26, 1. 5, 4, 1. 7, 7, 9. 7, 17, 6. Ind. 40, 10. — *φλογώδης* Ind. 32, 12. — *φολιδωτός* tact. 3, 5. 4, 1. — Adverbium *κατόπιν* apud Atticos satis insolitum (Xen. Cyrop. 1, 4, 21 *κατόπιν τούτους ἐδίωκον*; Plat. Prot. p. 316 A *κατόπιν δὲ ἡμῶν ἐπεισῆλθον Ἀλκιβιάδης . . . καὶ Κριτίας*; Gorg. p. 447 A *κατόπιν ἑορτῆς*) saepe invenis apud Arrianum de loco dictum sequente genetivo: an. 1, 14, 4 *κατόπιν τῶν ἱππέων*. 2, 7, 1 *καὶ ἐγένετο κατόπιν Ἀλεξάνδρου λαθών*. 2, 8, 3. 2, 8, 7. 2, 9, 1. ac. c. Al. 19. tact. 6, 4. 8, 2. 12, 2, 13, 2. 21, 2; sequente dativo: an. 5, 17, 1 *καὶ οἱ περὶ Κοῖνον . . . κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο*; sine casu: an. 1, 13, 1 *τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξας ἕπεσθαι*. tact. 5, 4, 4 *ὁ δὲ λόχος ὀνομάζεται ἀριθμὸς ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν μετὰ τοῦτον κατόπιν τεταγμένων ἔστε ἐπὶ τὸν τελευταῖον κατὰ τὸ βάθος*. 9, 1. 23, 2. 23, 3. 23, 4. — *μακρόθεν* an. 3, 29, 4 *τριβὴ πολλὴ ἐφαίνετο, εἰ μακρόθεν μετίοιεν ὅσα ἐς γεφύρωσιν τοῦ πόρου*. tact. 4, 9 *λόγχας δὲ ἐς ἀμφότερα φέρουσι, καὶ ἀκοντίσαι μακρόθεν . . . καὶ ἐγγύθεν ἐκ χειρὸς ἀπομάχεσθαι*; cf. Lob. ad Phryn. pag. 93. — *συστάδην* Ind. 16, 9; cf. Krueg. ad Thuc. 7, 81, 5. —

ἀνακόπτω = inhibere, hemmen Ind. 6, 7 *οὔτε εἰ πρὸς τῶν*

. . . ἐτησίων ἀνέμων ἀνεκόπτετό οἱ τὸ ὕδωρ. — ἀναλέγεσθαι = ἀναγιγνώσκειν an. prooem. 3 (τά τε ἐκείνων πάντα τις ἀναλεξάμενος); cf. progr. univ. Erlang. 1874 pag. 23. — ἀνιμάω peripl. 8, 3 ἀνιμήσασθαι, quem infin. aor. med. apud posterioris tantum aetatis scriptores reperiri docet Veitch. s. v. — ἀνίσχειν, de fontibus scaturientibus dictum, an. 1, 3, 2 ὅθεν γε καὶ αἱ πηγαὶ αὐτῷ ἀνίσχουσιν. 2, 4, 7. 3, 4, 2. 3, 30, 8. 4, 15, 7. 4, 28, 3. 5, 5, 4. 5, 6, 4. 5, 6, 8. 6, 1, 3. 7, 21, 1. Ind. 4, 3. 4, 15. In Ind. 32, 7 codicum lectionem τὴν ἀ ν ί σ χ ο υ σ α ν ταύτην ἄκρην cum Herchero mutare velis in τὴν ἀ ν έ χ ο υ σ α ν etc.; Arrianus enim verbo ἀνίσχειν utitur de sole oriente (cf. Ind. 39, 2 ἅμα δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι. 43, 11. peripl. 15, 1) ac de fontibus scaturientibus; promunturii autem eminentiam significat voce ἀ ν έ χ ε ι ν; cf. an. 5, 11, 1 ἄκρα ἥν ἀνέχουσα. 7, 20, 8. Ind. 3, 3. 3, 5. 26, 4. 26, 10. 32, 8. 32, 12. 43, 9. peripl. 18, 2. Ind. 32, 6; sed fortasse illa Indicorum lectio ab Herchero impugnata defendi potest altero loco, qui est in an. 6, 19, 5 εἴ πού τις χώρα πλησίον ἀ ν ί σ χ ε ι ἐν τῷ πόντῳ. — ἀντοικοδομέω an. 1, 21, 4. 1, 21, 6. 1, 23, 2. — ἀπολιμπάνω Ind. 13, 5; cf. Veitch. s. v. λιμπάνω et Krueg. ad Thuc. 8, 17, 1. — διεχθρεύω cyneg. 12, 5. — δομέω an. 7, 22, 2 δεδομημένους (cf. Krueg. adnot.). Ind. 7, 3 δεδομημένα vid. Lob. ad Phryn. pag. 587. 588. — ἐγκελεύομαι an. 1, 14, 6. 2, 22, 4. 2, 23, 5. 6, 11, 1. Ind. 13, 11; cf. Veitch. s. v. κελεύω. — Verbum ἐπεργάζεσθαι idem valens atque ἐργάζεσθαι, quod est in an. 6, 17, 5 τὴν πόλιν ἔρημον καταλαμβάνει τῶν ἐνοικούντων τε καὶ ἐ π ε ρ γ α ζ ο μ έ ν ω ν (cf. Luc. Tim. 37) ab Arriani dicendi consuetudine alienum videtur, ut cum Kruegero ἐργαζομένων scribere velim, cuius simplicis verbi usus est frequentissimus in Arriani libris. — εὐθυπλοέω cyneg. 25, 8 (αἱ τριήρεις εὐθυπλοοῦσαι). — εὐοπλέω tact. 5, 3. — εὐπλοέω peripl. 8, 5. — θεμελιόω peripl. 9, 4. — καταστρέφω (morior) an. 7, 3, 1 καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοιῷδε καταστρέψαι. — κατευνάζω Ind. 14, 3. — κλαδόω Ind. 11, 10. — μαντεύω Ind. 11, 5; pro activa forma apud inferioris tantum aetatis scriptores pervulgata Hercherus medium μαντεύονται in textum recepit, Duebnerus codicum lectionem retinet. — ξυνόω Ind. 20, 4 (ἑωυτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλέξανδρον). — οὐραγέω ac. c. Al. 8. — παραμείβω (vorbeiziehen) an. 1, 11, 4 διαβὰς δὲ τὸν Στρυμόνα παρήμειβε τὸ Πάγγαιον ὄρος. 1, 12, 6. Ind. 37, 8. 40, 8. cyneg.

23, 3. 25, 8. 25, 9. peripl. 7, 1. 7, 3. 7, 4. 7, 5. 10, 1. 10, 2. 10, 3. 11, 1; quam vim saepius subiecit medio *παραμείβεσθαι* Herodotus, cf. Krueg. ad Herod. 1, 72, 2 et Schweighaeus. lexic. Herod. Xen. cyrop. 5, 4, 50 *παραμειβομένου δὲ τὴν πόλιν τοῦ στρατεύματος.* *παρασχίζω* Ind. 24, 9. — *περιαρτάω* Ind. 16, 11 (*δέρμα περιηρτημένον*). — *προτελευτάω* Ind. 14, 8. — *πυρακτόω* Ind. 24, 3 (*ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτοῖσι πεπυρακιωμένον ταὐτὸ ἐποίει*). — *ὑπεραιωρέω* tact. 11, 5 (*ἄλλος ὑπὲρ ἄλλου ὑπεραιωρήσας*); cf. Krueg. ad Herod. 6, 116. — *χώννυμι* an. 2, 18, 3 *χωννύναι* et 2, 26, 3. 2, 27, 3. 2, 19, 6 item. 2, 18, 6 (*τοὺς χωννύντας*); *ἐχώννυε* 1, 20, 8 et 4, 29, 7. *χωννύμενον* 2, 18, 4. 2, 26, 3. 4, 30, 1. *χωννύοντας* an. 4, 30, 1. — *ὠμοφαγέω* Ind. 7, 4. 28, 1.

Caput II.

Etiam verborum **formae** ab Atticorum scriptorum sermone abhorrentes reperiuntur in Arriani libris; ac primum quidem afferam eas, quae **Ionicorum** scriptorum et **poetarum** magis propriae sunt.

Contractum nom. plur. *βοῦς* (an. 2, 16, 6) inter veteres uno loco usurpasse Aristophanem versu coactum Thom. M. p. 55 testatur (vid. Kuehn. G. G. I² pag. 350 adn. 7; Mein. frg. Com. II 1208); accusativum *βόας*, qui est in Ind. 7, 7 [12]), legimus etiam in Hom. Il. 12, 137 (vid. Kuehn. I² pag. 352, 4). — *ἰχθύας* an 5, 4, 3. Ind. 6, 8. 24, 9. 26, 7. 29, 9. 29, 13. 29, 15. 31, 8; formam contractam *ἰχθῦς*, quae est usitatissima apud Herodotum (vid. Kuehn. G. G. I² pag. 343 adn. 5), non adhibuit. — *Λίβυας* an. 3, 30, 9; cf. Kuehn. l. l. — *ἡμίσεες* an. 3, 12, 2. 3, 12, 3. 3, 15, 6. 5, 13, 1. *ἡμίσεας* (vid. Kuehn. G. G. I² pag. 345 adn. 11) an. 1, 6, 5. 3, 24, 1. 3, 29, 7. 4, 6, 3. 4, 22, 7. 4, 24, 1. 4, 24, 10. 5, 20, 3. 5, 21, 5. 6, 6, 1. 6, 21, 3. 6, 22, 1. ac. c. Al. 27, 28. tact. 14, 2. 25, 5. 29, 1; contracta forma *ἡμίσεις* non est in Arriani libris. — *νέας* acc. plur. recentiorum Ionicorum propr. an. 2, 20, 1. 5, 6, 5 (*τὰς ναῦς* an. 1, 3, 3. 1, 3, 5. 1, 19, 9 etc.); *αἱ ναῦς*, quae nom. plur. forma apud posteriores tantum exstat (Lob. ad Phryn. pag. 170), an. 4, 30, 9; ceteris iisque plurimis locis forma *νῆες*, in Indicis formae a recentioribus Ionicis scri-

12) Herodotus in declinatione vocis *βοῦς* semper Atticas formas adhibet; vid. Kuehn. I² pag. 352, 5.

ptoribus adhibitae *νεός, νηΐ, νέα, νέες, νηυσί, νέας* leguntur. — *Διοσκούροιν* an. 4, 8, 2. — *Μενέλεως, Μενέλεων* an. 5, 6, 5; vid. Herod. 2, 116, 3. 113, 2. 118, 1. Kuehn. I pag. 311, 5. — *Μίνωος* pro *Μίνω* an. 7, 29, 3 (Kuehn. I pag. 341 adn. 2). — *Οἰδίποδα* an. 2, 16, 2 (Kuehn. I pag. 397 β). — *Πουλυδάμας* cyneg. 35, 3; cf. Pass. lex. s. v. — *ὀδμή* an. 6, 22, 5 et 7. Ind. 13, 7. cyneg. 9, 3. *εὔοδμος* an. 6, 22, 5 (Lob. ad Phryn. pag. 89. Theophr. hist. plant. 9, 13, 3). — Dativum *δυσίν* (an. 3, 25, 6. 4, 3, 1) apud Hippocratem, non apud Herodotum scriptum videmus (Kuehn. I pag. 487. Newie l. l. pag. 14). — In an. 4, 28, 1 contra Atticorum morem *ἁ λ ω τ ὸ ν τὴν πέτραν* scripsit, pro *ἁλωτήν* (Krueg. dial. § 22, 2, 2. Lob. ad Soph. Ai. 224). — Ionica forma *ἀγινέω* est tantum in Indicis; cf. 8, 9 *ἀγινέοντες*. 32, 7 *ἀγινέεσθαι*. 41, 7 *ἀγινέουσι*. 8, 10 *συναγινέειν*. — *γίνομαι* et *γινώσκω*, quae formae sunt pervulgatae apud Ionicos scriptores et oratores (vid. Kuehn. I pag. 791 et 792 eiusque exc. I. ad. Xen. comm.), in Arriani quoque libris saepe reperiuntur; cf. *γίνεται* an. 2, 16, 1. 2, 17, 4. 4, 27, 3. Ind. 3, 8. 11, 3. tact. 8, 4. 18, 5. *γίνεσθαι* Ind. 11, 6. ac. c. Al. 30. 31. *γινόμενον* an. 2, 21, 5. *ἐγίνετο* an. 2, 10, 2. 5, 24, 7. *γινώσκω* an. 1, 7, 3. 4, 26, 2. 4, 28, 2. 5, 27, 1. 7, 16, 4; itaque corrigendum est, quod dicit Hercherus ad cyneg 17, 1: *γινώσκειν* P: sed Arrianeum est quod vulgatur *γιγνώσκειν*. — Et in Indicis et in anabasi sunt formae Ionicae *ἐκδιδοῖ* et *ἐκδιδοῦσι*; cf. *ἐκδιδοῖ* an. 1, 3, 2. 1, 12, 6. 4, 6, 7. 5, 6, 4. 5, 6, 8. 7, 21, 4 (*ἐκδίδωσι* an. 5, 4, 1. 7, 7, 4. 7, 21, 3); *ἐκδιδοῦσι* an. 5, 6, 7 (*παραδιδόασι* an. 5, 25, 6; vid. Kuehn. I pag. 643 adn. 1. Lob. ad. Phryn. pag. 244); neque id reticere velim, locis laudatis verbum *ἐκδιδόναι* idem valere quod nostrum „sich ergiessen“, quam vim huic voci saepe subiecit Herodotus. — *ἀπειπάμενος* an. 3, 5, 2; vid. Veitch. pag. 233 s. v. *ἔπω* et Krueg. ad. Herod. 4, 120, 2. — *ἐκπεριπλεύσοντα* an. 6, 28, 6 (Veitch. s. v. *πλέω*). — Verbi *ἐρείπω* apud Atticos solutae orationis scriptores satis insoliti (vid. Veitch. s. v.) Arr. has formas praebet: *ἠρείπετο* an. 2, 27, 4. *ἐρήριμμαι* an. 1, 21, 6. 1, 22, 1. 2, 27, 5. *κατερηριμμένων* an. 1, 22, 3. *ἐρήριπτο* 2, 22, 7. *κατερήριπτο* 1, 19, 2. *ἠρείφθην* 1, 21, 4. *κατηρείφθη* 2, 22, 7. — *κατελεύσομαι* an. 6, 12, 3. *ἐπανελευσομένους* cyneg. 36, 3; vid. Veitch. s. v. *ἔρχομαι*. — *ἐσχέθη* an. 5, 7, 4. *ἐσχέθησαν* Ind. 37, 5. *σχεθῆναι* an. 6, 11, 2. 7, 22, 2. *κατασχεθῆναι* 5, 2, 7;

vid. Veitch. s. v. ἔχω pag. 288. — τεθηλέναι Ind. 40, 4. — ἱδρῶντα an. 2, 4, 7 (Par. A.); cf. Kuehn. I pag. 599 adn. 5. — ὀπώπεα Ind. 15, 9. — παρερρηγμένον an. 2, 23, 1. 2, 23, 2. παρέρρηκτο 4, 26, 5; vid. Veitch. pag. 576 s. v. ῥήγνυμι. — ῥέει an. 3, 29, 2. 4, 6, 6. 7, 21, 4. Ind. 6, 7. διαρρέει Ind. 8, 5 (Kuehn. I pag. 605, 2). ῥέειν an. 3, 30, 8. (ῥεῖ an. 1, 27, 1. 5, 25, 5. 7, 7, 5. ῥεῖν an. 6, 1, 3). — συλλελεγμένος an. 2, 21, 1. 6, 22, 4. 6, 26, 2. Ind. 15, 11. 36, 8. συλλεχθέντος (ἀπὸ δὲ τοῦ συλλεχθέντος ἱερεῖον ὠνοῦνται) cyneg. 34, 2. κατελέχθην an. 1, 29, 4 (ἄλλη στρατιὰ καταλεχθεῖσα); neque ignoravit Atticas formas, cf. συνειλεγμένος an. 1, 3, 5. ξυνειλεγμένοι ἦσαν 4, 2, 2. ξυνείλεκτο 3, 19, 2 (Veitch. s. v. λέγω). — ἐτετάχατο (cf. Krueg. G. G. §. 30, 2, 7. Thuc. 5, 6, 4. 7, 4, 7) an. 3, 8, 5. 3, 11, 3. 3, 11, 4. 3, 11, 5. 3, 11, 6. 3, 11, 7. 3, 12 3. 3, 12, 4. 4, 23, 1. 5, 12, 1. 5, 13, 2. 5, 15, 7. — τελεωθείς cyneg. 25, 6. 26, 2; cf. Pass. lex. s. v. — Activam futuri formam verborum ex χωρεῖν compositorum (cf. an. 2, 17, 3 μεταχωρήσειν, ibid. προσχωρήσειν) etiam apud Atticos inveniri multis exemplis demonstravit Veitch. s. v. χωρέω; simplicis verbi futurum, quod inter Atticos scriptores fortasse unus Thucydides 1, 82, 5 (vid. Veitch. l. l.) praebet, saepe recentiores, non est apud Arrianum. — Epicorum et Ionicorum morem secutus augmentum quod dicitur syllabicum omisit in verbo ὠθέω; cf. ὤθουν an. 2, 27, 1. ἐξώθει 2, 10, 5. ἐξώθουν 3, 13, 4. 5, 17, 6. ἀπώσαντο 1, 9, 7. 2, 11, 1. 4, 5, 2. ἐξώσθην 4, 25, 3. 5, 23, 2; sed aoristo act. compositi ἐξωθέω semper addidit augmentum; cf. an. 1, 1, 12. 4, 3, 3. 4, 24, 5. 6, 7, 4. (vid. Veitch. pag. 714 et 715 et Krueg. ad Thuc. 2, 84, 2). —

Rarissime adhibetur ab Atticis solutae orationis scriptoribus figura, quae dicitur ἀποκοπή, nonnullis locis ea utuntur Ionici (vid. Kuehn. I pag. 142, 2 et 144, 6), saepe inferioris aetatis scriptores, quibus ut in verbis ita etiam in verborum formis placuit variare orationem. Apud Arrian. reperimus vocabula ἀμβάτης, ἄμπωτις, ἀμπαύεσθαι; cf. ἀμβάτης in an. 2, 11, 3. 4, 30, 8. 5, 19, 5. 6, 14, 3 et in Ind. 13, 12. 14, 4; uno anab. loco (3, 13, 5) codd. lectionem ἀναβάτης exhibent, ubi Krueg. ἀμβάτης praeposuit; fugit autem virum doctissimum etiam in ac. c. Al. 17 voc. ἀναβάτης a codicibus praeberi, ut in an. l. l. codicum lectio retinenda videatur. ἄμπωτις Ind. 21, 3. an. 6, 19, 1. 6, 22, 6; vid. Ideler. ad. Aristot. meteor. I, 50, 1. ἀνάπωτις Ind.

22, 8. 29, 9. 30, 8. 37, 5. 38, 7). ἀμπαύειν cyneg. 28, 3. 11, 2. 14, 3, ceteris locis cyneg. aliorumque librorum vocem ἀναπαύειν scriptam videmus (vid. Lob. ad Phryn. p. 340). —

Perraro apud Atticos, saepius apud labentis Graecitatis scriptores reperias has formas: μακροτάτω an. 3, 28, 7 (ὡς μακροτάτω ἀπελαύνουσιν τὰς ποίμνας); 7, 20, 7 (μακροτάτω δὲ τῶν ἐκπεμφθέντων προὐχώρησεν Ἱέρων); cf. Krueg. G. G. §. 23, 9 adn. 5. — δεκαδύο tact. 10, 9 (διλοχίαι δὲ πεντακόσιαι καὶ δεκαδύο); cf. Kuehn. II pag. 482, 1; Polyb. 1, 42, 5, nisi ad hunc locum Dindorfii coniectura δώδεκα vel δυοκαίδεκα comprobanda est. — Forma ταυτί an. 7, 20, 7 (ταυτὶ ἀπηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ), quam Si. impugnat, fortasse defendi potest altero loco, qui est in tact. 21, 2: ταυτὶ δὲ ἤδη μεταβολὴ καλεῖται. — διαρπαγῆναι an. 7, 13, 1; cf. Veitch. pag. 102. — διασκεδάσουσιν an. 1, 1, 7. — ἐξελοῦμεν peripl. 11, 2. — Aoristo II. ἠγγέλην saepissime uti posteriores scriptores docet Veitch. s. v., quare fortasse assentiaris iis anab. editoribus (Duebn. Sint. Abicht.), qui 7, 14, 9 codicum auctoritatem secuti περιηγγέλη lectionem retinuerunt; sed apud Arrianum alterum eius aoristi exemplum desidero[13]), ut cum Kruegero l. l. περιήγγελλε vel περιήγγειλε legere velim. Etiam in an. 1, 6, 2 pro ἐσήμανεν, quam lectionem codices praebent, cum Kruegero ἐσήμηνεν est scribendum, quae forma usitatissima est apud Arrianum et in anab. et in Indicis. — συμπέπηγμαι an. 2, 21, 1 (συμπεπηγμέναι ἦσαν). 5, 12, 4 (ξυμπεπηγμένα). 5, 24, 4 (ξυμπεπηγμέναι ἦσαν). ἐπήχθην (vid. Veitch. s. v. πήγνυμι) an. 5, 24, 1 (καταπηχθέντος). 5, 8, 5 (ξυμπηχθέν). 7, 19, 3 (ξυμπηχθείσας); nec tamen nesciebat Atticas huius verbi formas, cf. tact. 41, 2 πέπηγεν. Ind. 41, 2 πεπηγόσιν. an. 3, 9, 4 καταπεπηγότες. 2, 21, 4 ξυμπεπηγότα. 4, 19, 1 πεπηγυῖα et καταπεπήγεσαν. ac. c. Al. 17 ἐμπαγέντος. — ὑποφθάσομεν an. 1, 13, 3. —

Hoc loco verbo attingere velim Arrianum plusquamperfecto verborum simplicium augmentum modo addidisse modo detraxisse; cf. πεπόμφει an. 2, 11, 10; ἐπεπόμφει 6, 11, 5; γεγένητο 6, 10, 3; ἐγεγένητο 7, 4, 2; etiam plusquamperfecta verborum compositorum activi generis augmentum habent vel eo

---

13) Aoristi I. ἠγγέλθην sescenta exempla ex Arriani libris afferri possunt.

carent, cf. προὐκεχωρήκει an 6, 18, 12. προὐκεχωρήκεσαν 1, 2, 5. 3, 21, 8; προκεχωρήκει 2, 18, 6. μετακεχωρήκεσαν 3, 30, 2; plusquamperfectum pass. verborum compositorum semper cum augmento iunxit. — In peripl. 9, 4 codd. scripturae ἐφεστήκεσαν praepono ἐφειστήκεσαν, quia nusquam apud Arr. verbi ἵστημι plusquamperfecto augmentum est detractum; cf. Ell. ad. Arr. an. 5, 10, 5 et μεθειστήκει peripl. 4, 3. εἱστήκει tact. 12, 6. ἐφειστήκει an. 2, 5, 3. 4, 21, 4. ἐφειστήκεσαν 5, 22, 7. καθειστήκεσαν 5, 10, 4.

Haec sunt, quae de singulis vocabulis et formis, quibus ab Atticorum sermone abhorret Arrianus, dicenda nobis videntur; nunc transeamus ad tertiam disputationis nostrae partem, qua syntaxim Arrianeam pertractabimus.

Caput III.

De numeris. Pluralem numerum neutri generis adiectivorum verbalium in έος desinentium, quem multis locis scriptum videmus apud Thucydidem (vid. Krueg. §. 44, 4, 2; Kuehn. §. 366; Papageorgios, πραγματεία περὶ τῶν ῥηματικῶν ἐπιθέτων Athen. 1880 pag. 93), nonnullis apud Herodotum (cf. Baehr. et Creuz. ed. alt. ad 3, 61), Arrianus posuit in an. 1, 1, 8 καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει διακινδυνευτέα. 1, 7, 4 Ἀλεξάνδρῳ τὰ τῶν Θηβαίων οὐδαμῶς ἐδόκει ἀμελητέα εἶναι. 1, 24, 1 καὶ τούτων ἔγνω οὐκ ἀμελητέα εἶναί οἱ Ἀλέξανδρος. 2, 26, 4 αὐτῷ δέ σοι φυλακτέα ἐστὶν ἐπὶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. 3, 21, 6 Ἀλεξάνδρῳ ἀνὰ κράτος διωκτέα ἐφαίνετο. 4, 21, 3 οὕτω πάντα ᾤετο χρῆναι βατά τε αὐτῷ καὶ ἐξαιρετέα εἶναι. 6, 19, 3 τὴν νῆσον ἐς ἥντινα οἱ ἐπιχώριοι ἔφασκον ὁρμιστέα εἶναι αὐτῷ. —

De casibus. Locutionem πρῶτος ἄρχω (an. 2, 14, 2 ὅτι Φίλιππος ἀδικίας πρῶτος ἐς βασιλέα Ἄρσην ἦρξεν. 7, 4, 7 πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦρξεν. 7, 14, 9 πρῶτον δὲ Εὐμένη ἄρξαι τοῦ σοφίσματος) inter veteres pedestris orationis scriptores Herod. (Krueg. ad Herod. 1, 2, 1), Thuc. (Krueg. ad Thuc. 2, 36, 1; Classen ad 1, 103, 4), Plato (conviv. p. 177 D) praebent. —

De accusativo. Accusativum πρόφασιν absolute positum (an. 1, 25, 3 Δαρεῖος . . καταπέμπει ἐπὶ θάλασσαν Σισίνην . . . πρόφασιν μὲν παρὰ Ἀτιζύην . . . τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ συνεσόμενον. 4, 1, 2 ξυμπέμπει Ἀλέξ. τῶν ἑταίρων, πρόφασιν μὲν . . . φιλίαν ξυνθησομένους, ὁ δὲ νοῦς τῆς πομπῆς ἐς κατασκοπὴν ἔφερε. 7, 19, 6 ἦν δὲ αὐτῷ τοῦ

ναυτικοῦ ἡ παρασκευὴ . . . πρόφασιν μέν, ὅτι . . . τὸ δὲ ἀληθές . . . ἄπληστος ἦν) saepe apud Thucydidem (vid. Krueg. ad Thuc. 5, 33, 1; Classen. ad 6, 33, 2), raro apud ceteros Atticos scriptores reperimus. — De Accusativo ἐνύπνιον (an. 2, 18, 1 ὅτι ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐδόκει αὐτὸς μὲν τῷ τείχει προσάγειν. peripl. 23, 1 φαίνεσθαι δὲ ἐνύπνιον τὸν Ἀχιλλέα τοῖς μὲν προσχοῦσιν τῇ νήσῳ. 23, 2 οἱ δὲ καὶ τὸν Πάτροκλον σφίσιν ὀφθῆναι ἐνύπνιον λέγουσιν) vd. Naegelsb.-Autenrieth. ad Il. 2, 56, Newie. pag. 7. — Pro Attica locutione ὡς ἐπὶ τὸ πολύ = plerumque (cf. Xen. an. 3, 1, 42. 43. 4, 35) scripsit τὸ πολύ in an. 1, 19, 9. 3, 10, 3. 3, 18, 6. 6, 25, 3. 7, 7, 5. 7, 14, 3 (τὸ πολὺ [μέρος] Krueg.), Ind. 8, 3. 40, 10 ac. c. Al. 10. cyneg. 9, 2. 11, 2. 12, 5. 14, 2. 21, 2. 26, 4. 27, 1. tact. 9, 1. 11, 4. 13, 2. 16, 3. 17, 5. 19, 3. — Veterum scriptorum unus Herodotus 9, 51, 1 (σχιζόμενος ὁ ποταμὸς . . . ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια) verbum διέχειν cum accusativo iunxit, saepius posteriores (vid. Krueg. dial. §. 52, 2, 4. Plut. Caes. 20 διέχειν τοὺς μαχουμένους), uno loco Arrianus (an. 1, 1, 10 οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα), nisi fortasse auctore Kruegero verba τὴν φάλαγγα delenda sunt; cf. 3, 13, 6. 5, 17, 7. 2, 10, 4, quibus locis διέχειν sine accusativo usurpatum est. — In an. 2, 5, 5, ubi codd. φρουρὰν ἐπήγαγεν praebent, cum Pflugkio φρ. ἐσήγαγεν, non cum Duebnero codd. auctoritatem secuto φρ. ἐπήγ. legendum est ex more Arriani; cf. an. 1, 26, 2 φρουρὰν δὲ μὴ εἰσάγειν δεόμενοι. 2, 1, 5 φρουράν τε ἐς αὐτὴν εἰσήγαγον. 5, 24, 8 φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς. 6, 17, 1 φρουρὰς εἰσήγαγε. 3, 1, 3 ὁ δὲ εἰς μὲν Πηλούσιον φυλακὴν εἰσήγαγε. — Verbum αἴρειν sine accusativo usurpatum, ut idem sit ac nostrum „aufbrechen", saepe apud Thucydidem, raro apud ceteros Atticos scriptores inveniri docet Krueg. ad Thuc. 2, 23, 1; Arrianus eo usus est de copiis pedestribus: an. 1, 7, 7. 1, 26, 1. 2, 5, 2. 3, 7, 7. 3, 17, 1. 3, 23, 6. 4, 29, 5. 4, 30, 5. 5, 8, 2; de navibus: an. 2, 20, 6. Ind. 27, 4. 27, 6. 29, 1. 29, 7. 33, 1. 37, 4. 38, 2. 38, 7 peripl. 6, 1. 7, 4, quibus exemplis defenditur coniectura Hercheri ad Ind. 27, 2 et 38, 6, qui his locis pro codicum lectione ἐπάραντες simplex verbum ἄραντες scripsit. — πρεσβεύειν cum accus. iunctum idem valet ac nostrum „rühmen, hochachten", in an. 4, 8, 6 τὸν Κλεῖτον ἤδη οὐκέτι ἐν ἑαυτοῦ ὄντα πρεσβεύειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου; an. 7, 11, 8 ὅσοι κατ'

ἀξίωσιν ἤ τινα ἄλλην ἀρετὴν πρεσβευόμενοι; an. 6, 30, 3 *ἐφ᾽ οἷς Ἀλέξανδρός τε ἐπῄνει αὐτὸν καὶ οἱ Πέρσαι ὡς τὰ παρὰ σφίσι πρὸ τῶν πατρίων πρεσβεύοντι ἔχαιρον*; eadem vi subiecta hoc verbum inter veteres reperitur tantum apud Platonem in conviv. p. 186 B *ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην*, saepius apud poetas et posteriores. — Verbum *ῥίπτειν* Arrianum ita usurpare, ut addat accusativum pron. reflexivi, in Act. Sem. Erl. vol. II pag. 505 demonstravimus. — Frequenter adhibet vocem *ἄγειν* eodem sensu ac *νομίζειν, ἡγεῖσθαι* verba; cf. an. 2, 16, 3 *λέγει Ἡρόδοτος ὅτι τῶν δώδεκα θεῶν Ἡρακλέα ἄγουσιν Αἰγύπτιοι.* 7, 6, 5 *τὰ δὲ Μακεδονικὰ νόμιμά τε καὶ αὐτοὺς Μακεδόνας ἐν ἀτίμῳ χώρᾳ ἄγοντος* (sc. *Ἀλεξάνδρου*). 7, 12, 3 *ὅντινα ἴσον τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἄγει.* 7, 14, 6 *τὸν ἑταῖρον ὅντινα ἴσον τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἦγον.* Ind. 15, 1 *τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὸν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμώτερον Ἰνδοὶ ἄγουσι.* 17, 3 *οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μιγῆναι.* 28, 9 *ὁρμίζονται πρὸς ἄκρην, ἥντινα οἱ ἐπιχώριοι ἱρὴν Ἡλίου ἦγον.* 40, 7 *ὅτε ἄβατον σφῶν τὴν χώραν ἦγον*; raro Attici, cf. Thuc. 8, 81, 2 *ἵνα . . οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμιώτερόν τε αὐτὸν ἄγοιεν καὶ . . .* Xen. Ages. 11, 6 (*Ἀγησίλαος*) *τὰς μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτίας πρᾴως ἔφερε, τὰς δὲ τῶν ἀρχόντων μεγάλας ἦγε.* Eur. Bacch. 225 *τὴν Ἀφροδίτην πρόσθ᾽ ἄγειν τοῦ Βακχίου*; saepius Herodotus et inferioris aetatis scriptores; cf. Herod. 1, 107 *πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου.* 2, 172, 1 *τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατώνοντο τὸν Ἄμασιν Αἰγύπτιοι καὶ ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον*; vid. Lob. ad Phryn. pag. 418 sq. - *διαβιβάζειν* cum duobus accusativis constructum (an. 6, 5, 5 *Φίλιππον . . . διαβιβάσας τὸν Ὑδάσπην ποταμόν*) raro apud Atticos (Plat. leg. 10, 900 C *ἐγὼ αὐτοὺς διαβιβῶ τὸν ποταμόν*), saepius invenis apud recentiores (Plut. Polyb. al.). — Uno loco (an. 4, 2, 4 *τοὺς ἁλόντας τὰ αὐτὰ ἔπραξεν*) verbum *πράττειν* cum duobus accusativis iunxit, quam structuram nunquam scriptores solutae orationis, poetarum soli Euripides et Aristophanes praebent; cf. Krueg. G. G. §. 46, 12, 2; Kuehn. Gr. Gr. II pag. 277. — In an. 7, 1, 1 cum Sint. pro codd. lectione *πόθος καταλαμβάνει αὐτόν* scribendum est *π. λαμβάνει αὐτόν,* quae formula Herodotea (1, 165) etiam exstat in an. 1, 3, 5. 2, 3, 1. 3, 1, 5. 3, 3, 1. 4, 28, 4. 5, 2, 5. —

De genetivo. Genetivus *χρόνου* „seit langer Zeit" (an. 3, 24, 2 *οὐ γάρ ἐστιν ὅστις χρόνου ἐμβεβλήκει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν*) poetarum proprius est; cf. Kock. ad Aristoph. equ. 944.

Kuehn. II pag. 324 b. — Verbum *ἐπιβαίνειν* (betreten, besteigen) et ab aliis scriptoribus et ab Arriano cum genetivo iungi solet; cf. *νεῶν ἐπιβῆναι* an. 1, 3, 7. 1, 18, 6. 6, 3, 1. 7, 7, 1. *τριακοντόρου ἐπιβ.* 5, 13, 1. *ἵππων ἐπιβ.* 3, 21, 7. 4, 16, 6. *ἵππου ἐπιβ.* 2, 11, 5. 6, 13, 3. 7, 3, 3. *τῆς ὄχθης ἐπιβ.* 5, 10, 2. *τῶν ἁμαξῶν ἐπιβ.* 5, 23, 1. *τῶν διφθερῶν ἐπιβ.* 5, 12, 4. *τοῦ τείχους ἐπιβ.* 6, 7, 5. *τῶν ἐλεφάντων ἐπιβ.* Ind. 13, 9; itaque Krueg. in an. 7, 3, 5 *ἐπιβ. τῆς πυρᾶς* scripsit; sed codd. lectio *ἐπιβ. τῇ πυρᾷ* defendi potest altero loco, qui est in Ind. 13, 11 *καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμένοισι*; alia notio subiecta est verbo *ἐπιβαίνω* in an. 5, 1, 3 (*ὡς δὲ ἐπέβη τῇ Νύσῃ Ἀλέξανδρος*); cf. Xen. Cyr. 5, 2, 26 *ἐπιβῆναι τῷ Ἀσσυρίῳ* = gegen die Assyrier losschreiten. (Kuehn. II pag. 351). — Saepe genetivum substantivi cum adverbio loci *ῇ* iunxit; cf. an. 1, 1, 7 *ῇ ἀποτομώτατον τοῦ ὄρους*. 2, 22, 7 *ῇ ἐρήριπτο τοῦ τείχους*. 4, 25, 2 *ᾗπερ ἐπιμαχώτατον τοῦ λόφου*. 4, 26, 5 *ῇ παρέρρηκτο τοῦ τείχους*, ut assentiar Sinten.[14]) in an. 1, 19, 2 (*ῇ κατερήριπτο ἢ ἐσεσάλευτο τὸ τεῖχος*) *τοῦ τείχους* scribenti; adde eos locos, quibus adverbium *ἵνα* cum genetivo iunctum videmus: an. 4, 23, 4 *ἵνα ἐπιμαχώτατον τοῦ τείχους*. 5, 11, 1 *τῆς ὄχθης τοῦ Ὑδάσπου ἵνα ἐπέκαμπτεν ὁ ποταμός*; cf. Soph. Ai. 386 *οὐχ᾽ ὁρᾷς, ἵν᾽ εἶ κακοῦ*; Herod. 1, 213 *ἔμαθε, ἵνα ἦν κακοῦ* (Krueg. dial. §. 47, 10, 4. Kuehn. II pag. 291, c). — *μακράν* adverbium cum genetivo nominis iunctum (an. 4, 15, 7 *οὐ μακρὰν τῆς σκηνῆς*. 4, 23, 5 *οὐ μακρὰν τῆς πόλεως*. 5, 23, 4 *οὐ μακρὰν τοῦ τείχους*. Ind. 1, 8 *οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ*) raro apud Atticos poetas (Eur. Iph. T. 629 *μακρὰν βαρβάρου ναίει χθονός*), saepe apud posteriores (Polyb. 3, 50, 8, cf. Schweigh. Lex. Polyb. s. h. v., al.) invenimus. — Genetivum partitivum (an. 1, 10, 5 *τοὺς αὐτῶν Θηβαίων νεωτερίσαντας*. 3, 13, 4 *τούς τε σφῶν φεύγοντας*) saepius inter articulum et nomen posuerunt Herodotus (vid. Krueg. ad Herod. 1, 98, 2) et Thucydides (cf. ind. Krueg. ad Thuc. et Kuehn. G. G. II pag. 535, 2). —

---

14) Non opus est Sint. coniectura *τοῦ τείχους* ad an. 2, 22, 7 (*κατεσείσθη τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα*), quamvis eam firmare possis his locis: an. 2, 23, 1 *κατέσεισε τοῦ τείχους ἐπὶ μέγα*. 2, 27, 4 *κατέσεισαν τοῦ τείχους ἐπὶ πολύ*; optime enim defenditur, ut mihi quidem videtur, l. l. codd. lectio altero anab. loco: 2, 27, 5 *Ἀλέξανδρος τῇ μὲν ὑπορυσσόμενον τὸ τεῖχος καταβάλλει, τῇ δὲ παιόμενον ταῖς μηχαναῖς κατασείει ἐπὶ πολύ.*

Saepissime inter veteres Thucydides genetivum interposuit inter praepositionem et nomen ex ea pendens; vid. Thuc. 1, 9, 3 (*καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει*) et Krueg. adnot. ad. h. l.; quam collocationem apud ceteros scriptores veteres satis insolitam in Arriani libris vides post praepositiones *ἀπό* (an. 1, 19, 7 *ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τῶν ἐκβολῶν*. 6, 21, 2. Ind. 19, 9. 33, 10. peripl. 12, 4. 15, 3), *ἐκ* (Ind. 8, 9 *ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας*. 40, 11. 42, 10), *ἐν* (an. 7, 26, 2 *ἐν τοῦ Σεραπιδος τῷ ἱερῷ*. 7, 27, 1. tact. 42, 5), *ἐπί* (an. 1, 13, 3 *ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ*. 2, 3, 6. 2, 10, 1. 3, 6, 4. 4, 16, 5. 6, 1, 1. 6, 13, 1. 7, 14, 10. Ind. 18, 1. 19, 4. 36, 1. 42, 8. 42, 9), *ἔστε ἐπί* (an. 5, 6, 3 *ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν*. 6, 28, 6. Ind. 3, 2. 19, 6. 43, 13), *ὡς ἐπί* (an. 1, 11, 3 *ὡς ἐπ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολάς*. 6. 7, 4), *ἐς* (an. 1, 8, 1 *ἐς τῶν Θηβαίων τὴν προφυλακήν*. 1, 18, 8. 4, 16, 4. 5, 19, 4. 6, 5, 4. 6, 15, 4. 6, 27, 1. 6, 28, 5. 6, 29, 9. 7, 12, 7. peripl. 13, 2. 24, 4), *κατά* (Ind. 2, 8 *κατὰ . . τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολάς*. 20, 10), *παρά* (an. 6, 4, 1 *παρὰ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ τὴν ὄχθην*. Ind. 26, 2), *περί* (an. 5, 6, 8 *περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας* cyneg. 1, 3), *πρός* (an. 1, 13, 7 *πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης*. 1, 18, 8. 4, 4, 4. 6, 24, 4), *σύν* (an. 5, 9, 1 *ξὺν . . . τῶν ἐλεφάντων τῷ στίφει*. 5, 15, 3. 6, 22, 3. 6, 29, 1), *ὑπέρ* (an. 5, 3, 4 *ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάνης*[15]). 5, 2, 1. 6, 1, 4. 7, 15, 5. 7, 18, 1. Ind. 9, 5. 15, 9), *ὑπό* (Ind. 43, 10 *ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς πολυπραγμοσύνης*); neque tamen ignoravit, quomodo ex Atticorum usu esset collocandum; vid. an. 1, 29, 5 *διὰ τῆς Θρᾳκῶν χώρας*. 7, 27, 1 *ὑπὲρ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς*. 1, 14, 3 *ἔστε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς ξυμπάσης τάξεως*. 5, 18, 1 *ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ὑδάσπου*. 5, 21, 5 *πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδ.* etc.; ad. an. 4, 25, 5 *ἐφ' ἧς τῷ οἰκισμῷ* et 6, 16, 5 *ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας* vid. Krueg. G. G. §. 47, 9, 19. —

De dativo. Adverbium *ἐγγύς* cum dativo iunxit contra Atticorum usum in an. 1, 7, 9 *ὥστε ἐγγὺς εἶναι ὠφέλειαν τῶν Μακεδόνων τοῖς τὴν Καδμείαν ἔχουσιν*. 2, 18, 5 *ὡς . . . τῇ πόλει αὐτῇ ἐγγὺς ἐγίγνοντο*. 5, 4, 5 *νόμιμα οἷα ἐγγυτάτω εἶναι*

---

15) Krueg. *ὑπὲρ τοῦ Διον. τῆς πλ.* et in an. 5, 6, 8, ubi codd. verba *περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας* praebent, *περὶ τῶν Ἰνδ. τ. χ.* scribere vult; sed cf. Ind. 8, 9 *ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρης*. 43, 10 *ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἂν τῆς πολυπραγμοσύνης*, ut ll. ll. coniectura opus esse non videatur.

τῇ Λακωνικῇ παιδεύσει; cf. Kuehn. II pag. 357, 13 et Newie. pag. 12 sq. — Dativum ὀνόματι „mit Namen", cuius usus apud Atticos scriptores minus frequens est quam accusativi ὄνομα, posuit in an. 4, 19, 5 Ῥωξάνη ὀνόματι; cf. Xen. an. 1, 4, 11 Θάψακος ὀνόματι. hist. Graec. 1, 6, 29 Σάμιος, ὀνόματι Ἱππεύς; accusativus ὄνομα est in an. 2, 3, 4. 7, 2, 2. 7, 11, 6. Ind. 26, 6. 39, 2 (vid. Kuehn. II pag. 380, 6.); in an. 5, 5, 3 (Καύκασος . . . ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται) usitatius dixisset τὸ ὄνομα (Kuehn. II pag. 279 adn.). — Iure impugnat Kruegerus, quae in an. 6, 16, 1 leguntur: ὄνομα δὲ ἦν Ὀξυκανός, dativum ᾧ desiderans; neque codicum lectio defendi potest loco a Sint. allato, qui est in Ind. 38, 7 (οὔνομα δὲ Ἀρεών); nam hic cum Herchero οὔνομα δέ οἱ Ἀρεών scribendum est ex Arriani consuetudine, cf. exempla ab Herchero copiose collecta in philol. VII pag. 294, quibus demonstratur Arrianum eiusmodi enuntiatis semper addidisse dativum pronominis. — Herodotum (2, 96, 3. 3, 11. 45, 2. 107. 6, 44, 2) auctorem secutus pleonastice dixit πλήθει πολλοί in an. 2, 11, 3. 5, 20, 4. Ind. 11, 9 (πλήθεϊ πλεῖστοι). 12, 7 (πλήθεϊ ὀλίγον). ac. c. Al. 15 (πολὺ πλείονες πλήθει); locutionem μεγέθει μέγας (an. 5, 19, 5. 5, 25, 1. 7, 17, 1) praeter Herodotum (1, 51, 1, ubi vid. adn. Baehr. 5, 31, 1. 7, 117) etiam Aristotelem usurpasse docet Lob. in paralipp. pag. 528 (vd. Ind. Aristot. ed. Berol. s. v. μέγεθος; κόρης . . κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης Theophil. com. ap. Athen. 13, 14; ἰχθύν . . μείζω μεγέθει Ephipp. com. ap. Athen. 8, 38; Kuehn II pag. 1087, 3, c.). — Poetae tantum (Hom. Aesch. Eurip.) ἄρχειν verbum idem valens atque „imperare" cum dativo iungunt (Kuehn. II pag. 353, 6), quae structura est in ac. c. Al. 3 Πούλχερ, ὅσπερ ἄρχει τοῖς Ἰταλοῖς. — Herodoteam locutionem σιγῇ ἔχειν (vid. Herod. 9, 93, 2) praebet in an. 1, 6, 1. 4, 11, 1. 7, 8, 3; ad σιγὴν ἔχειν (an. 5, 1, 4) cf. Herod. 1, 86, 3, nisi fortasse utroque loco cum Kruegero σιγῇ ἐ. scribendum est. — κελεύειν cum dativo et infinitivo iunctum est in an. 1, 26, 3 πεντήκοντα δὲ τάλαντα κελεύει τῇ στρατιᾷ δοῦναι αὐτοῖς et 7, 12, 3 Κρατέρῳ δὲ τούτους τε ἄγειν ἐκέλευσε (Krueg. G. G. §. 48, 7, 10. Stallb. ad Plat. Rp. p. 396 A); sed utriusque loci vitiosam esse scripturam recte monet Sintenis. Quos enim locos collegi, ii satis demonstrant Arrianum verbum κελεύω semper cum accus. et infin. struxisse; sunt autem loci plus septuaginta;[16]) ita-

16) cf. an. 1, 2, 4. 1, 4, 2. 1, 6, 4. 1, 6, 6. 1, 6, 8. 1, 11, 2. 1, 16,

que in an. 1, 26, 3 *αὐτούς* et 7, 12, 3 *Κράτερον* legendum est. — In an. 6, 30, 2 (*τοῦτον μὲν δὴ οἷς ἐτάχθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκρέμασαν*) Kruegerus *προσετάχθη* pro *ἐτ.* legere vult monens Arriano *οἳ ἐτάχθησαν* scribendum fuisse; sed defenditur codd. lectio altero loco, qui est in Ind. 19, 3: *τοῖσι μὲν δὴ ἀμφὶ Κράτερον καὶ Ἡφαιστίωνα ἐτέτακτο, ἵνα προπορευθέντες ὑπομένοιεν τὸν στόλον;* Kruegero autem assentior in an. 6, 30, 2 (*σατράπην δὲ Πέρσαις ἔταξε Πευκέσταν*) pro *ἔταξε ἐπέταξε* scribenti; cf. an. 2, 13, 7 *σατράπην Συρίᾳ τῇ κοίλῃ Μένωνα . . ἐπέταξε.* 3, 28, 4 *σατράπην τῇ χώρᾳ ἐπιτάξας Προέξην.* 3, 29, 1 *τοῖς δὲ ἄλλοις Βακτρίοις . . . ἐπέταξε σατράπην Ἀρτάβαζον.* 4, 15, 7 *κατακούειν τοῦ σατράπου ὅστις αὐτοῖς ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτακτο.* 6, 22, 2 *σατράπην δὲ καὶ τούτοις ἐπιτάσσει Ἀπολλοφάνην.* — *ὠφελεῖν* c. dat. (an. 6, 11, 3 *ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελῆσαι*) inter Atticos scriptores poetae paucis locis iunxerunt, cf. Kuehn. II pag. 252 adn. —

Recte Ellendtius in an. 1, 13, 3 ante voc. *βασιλεῦ* particulam *ὦ* inseruit, quam nunquam omisit Arr. ante voces *βασιλεῦ* et *Ἀλέξανδρε*; exemplis ab Ellendt. ad l. l. collectis adde: *ὦ βασιλεῦ* an. 5, 27, 2. Ind. 20, 5. 35, 6. 36, 5. —

De gradibus. Formula *ἐν τοῖς*, quae superlativi vim au, get, apud Herodotum (7, 137, 1), saepius apud Thucyd., Platon. posteriores reperitur (Kuehn. II pag. 27, i et adn. 4); Arr. ea usus est in an. 1, 23, 8 *χωρίον τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατον.* 7, 13, 6 *τοῦ πρὸς Ἀμαζόνας ἔργου Ἀθηναίων ἐν τοῖς μάλιστα μνήμην ἐποιήσαντο.* — In adhibenda formula *μᾶλλόν τι* omnem modum excessit[17]).

---

2. 1, 16, 4. 1, 17, 1. 1, 24, 6. 1, 27, 7. 2, 8, 11. 2, 9, 3. 2, 15, 1. 2, 15, 7. 2, 19, 6. 2, 20, 10. 2, 23, 3. 2, 25, 3. 3, 1, 3. 3, 3, 5. 3, 8, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 2. 3, 13, 3. 3, 14, 1. 3, 18, 6. 3, 19, 3. 3, 21, 7. 3, 21, 8. 3, 23, 2. 3, 23, 8. 3, 24, 5. 3, 30, 5. 4, 3, 5. 4, 4, 7. 4, 7, 3. 4, 13, 2. 4, 18, 6. 4, 22, 5. 4, 23, 2. 4, 26, 2. 4, 30, 7. 5, 1, 4. 5, 14, 1. 5, 20, 6. 5, 23, 7. 5, 27, 1. 6, 1, 6. 6, 5, 4. 6, 5, 6. 6, 5, 7. 6, 15, 2. 6, 17, 4. 6, 20, 4. 6, 21, 4. 6, 23, 4. 6, 28, 7. 7, 2, 1. 7, 3, 2. 7, 4, 8. 7, 5, 3. 7, 7, 1. 7, 12, 4. 7, 14, 8. 7, 17, 2. 7, 20, 4. Ind. 24, 5. 27, 10. 28, 3. 28. 7. 31, 7. tact. 25, 5.

17) cf. an. prooem. 6. 1, 1, 7. 1, 4, 1. 1, 5, 3. 1, 7, 10. 1, 9, 4. 1, 9, 5. 1, 15, 4. 1, 16, 2. 1, 18, 9. 1, 19, 1. 1, 21, 1. 2, 5, 5. 2, 7, 2. 2, 8, 10. 2, 17, 2. 2, 18, 2. 2, 18, 5. 2, 20, 3. 2, 20, 6. 3, 10, 2. 3, 24, 2.

De articulo. In an. 1, 15, 2 (*αὐτὸς ὁ Μέμνων*) Kruegerus vocem *ὁ* inclusit, quia nominibus propriis cum pronomine *αὐτός* (= selbst) iunctis desit articulus apud Arrianum (vid. Krueg. ad 1, 7, 6); sed cf. an. 4, 9, 3 *αὐτόν τε τὸν Κλεῖτον*. 4, 11, 7 *αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ*. 4, 21, 1 *αὐτός τε ὁ Χοριήνης*. 6, 28, 2 *αὐτὸν . . . τὸν Διόνυσον*. Ind. 18, 11 *αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ*. 15, 10 *αὐτοὺς τοὺς Ἰνδούς*. 15, 11 *αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοί*, quibus exemplis ll. codicum lectionem tueri possumus. — *αὐτός* cum dativo nominis substantivi coniunctum, ut idem valeat ac latinum „una cum" (*αὐτῇ νηί, αὐτοῖς ἀνδράσιν, αὐτοῖς ἵπποις*) et apud veteres scriptores (Kuehn. II pag. 355, 10) et apud Arrianum articulo carere solet; cf. *αὐτοῖς ἀνδράσι* an. 1, 19, 11. 2, 2, 5. *αὐτοῖς ἵπποις* 3, 8, 2. 4, 5, 8. 5, 15, 2. *αὐτῇ ἁμάξῃ* 2, 3, 5. Uno loco articulum additum videmus, an. 1, 2, 6 *αὐτοῖς ὠθοῦντες τοῖς ἵπποις*; sed dubito utrum expungendus sit, necne; cf. Lob. ad Phryn. pag. 100. Xen. Cyr. 1, 4, 8 *πολλοὺς* (*ἔλεγον*) *ἤδη αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακρημνισθῆναι*[18]). — Saepe referunt Herod. et Arrian. *ὁ δέ* ad subiectum antecedens, cf. an. 1, 16, 6 *καὶ τῶν τετρωμένων δὲ πολλὴν πρόνοιαν ἔσχεν . . . ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν*. 2, 11, 5 *τὸ μὲν ἅρμα ἀπολείπει αὐτοῦ . . . ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον ἀπολείπει ἐπὶ τοῦ ἅρματος*. 2, 12, 3 *καὶ Σολεῦσι . . . τοὺς ὁμήρους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου . . . ἠμέλησεν*. 2, 23, 2 *τὰς μὲν μηχανοφόρους ναῦς ἐπανάγειν ἐκέλευσεν· ὁ δὲ δύο ἄλλας ἐπῆγεν*. 3, 19, 4 *ἔνθα ἔμαθεν οὐκ οὖσαν ἀξιόμαχον δύναμιν Δαρείῳ . . . ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἦγε σπουδῇ*. 4, 2, 4 *καὶ ταύτην τῷ αὐτῷ τε τρόπῳ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει . . . ὁ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν τρίτην πόλιν*. 4, 8, 3 *καί τινας τῶν παρόντων κολακείᾳ τῇ Ἀλεξάνδρου . . . κατ' οὐδὲν ἀξιοῦν συμβάλλειν Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς Ἀλεξάνδρου ἔργοις τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν Κάστορα. οἱ*

4, 1, 2. 4, 6, 1. 4, 9, 5. 4, 9, 9. 4, 14, 4. 4, 17, 4. 4, 19, 6. 4, 21, 10. 5, 4, 3. 5, 12, 3. 5, 27, 4. 6, 22, 3. 6, 22, 7. 6, 24, 5. 6, 25, 2. 7, 5, 3. 7, 9, 5. 7, 12, 7. 7, 14, 3. 7, 14, 5. 7, 15, 1. 7, 17, 1. 7, 18, 3. Ind. 6, 9. 27, 1. 32, 3. 32, 4. 35, 3. cyneg. 17, 4. tact. 34, 4; duobus locis *τὶ μᾶλλον*: an. 4, 1, 2. 7, 17, 1.

18) In Herod. 6, 32 (*αὐτοῖσι τοῖσι ἱροῖσι*) Krueg. cum Bekkero *τοῖσι* delet comparans 2, 47, 1 *αὐτοῖσι ἱματίοισι*. 3, 45, 2 *αὐτοῖσι νεωσοίκοισι*. 100 *αὐτῇ κάλυκι*. 126 *αὐτῷ ἵππῳ*. 7, 39, 1 *αὐτῇ γυναικί*. 8, 17 *αὐτοῖσι ἀνδράσι*; non delet H. Stein (1884).

δὲ οὐδὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀπείχοντο ἐν τῷ πότῳ. 4, 19, 6 καίτοι τῆς γε Δαρείου γυναικὸς ... ἢ οὐκ ἦλθεν ἐς ἐπιθυμίαν ἢ καρτερὸς αὐτὸς αὑτοῦ ἐγένετο ... ὁ δὲ κατηδέσθη τε καὶ ἐφείσατο. 5, 10, 1 ταύτην οὖν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους προσμένειν ἐς τὸ φανερὸν ἔφασκεν, ... ὁ δὲ οὐδὲν μεῖον ἐφεδρεύων ἔμενεν. 5, 23, 3 ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος. οἱ δὲ οὐκέτι ἐπὶ τῶν τρίτων ἔμενον. 6, 11, 3 ἐν Ὀξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ... ξυνέβη. 7, 4, 4 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὀξύτερος λέγεται γενέσθαι ἐν τῷ τότε ἐς τὸ πιστεῦσαί τε τοῖς ἐπικαλουμένοις ... ὁ δὲ καὶ γάμους ἐποίησεν ἐν Σούσοις. Herod. 1, 17, 2 οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλε οὔτε ἐνεπίμπρη ... ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειε, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. 1, 48. 1, 66, 2. 1, 107. 1, 123, 2. 1, 131, 1. 1, 171, 1. 3, 126; perraro Attici; cf. Thuc. 1, 87, 1. Xen. an. 4, 2, 6 καὶ ... αὐτοὶ ἐνταῦθα ἔμενον ὡς κατέχοντες τὸ ἄκρον. Οἱ δ᾽ οὐ κατεῖχον. (Krueg. dial. 50, 1, 10). — Ad an. 1, 15, 6 τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πονουμένῳ ξυντετριμμένον τὸ δόρυ ἦν, ὁ δὲ τῷ ἡμίσει κεκλασμένου τοῦ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχετο vid. Krueg. l. l. Herod. 7, 224 δόρατα μέν νυν τοῖσι πλέοσι αὐτέων τηνικαῦτα ἐτύγχανε κατεηγότα ἤδη, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. 2, 129, 1. — Contra Atticorum quoque consuetudinem saepe posuit ὁ δέ antecedente participio; cf. an. 2, 7, 9 καὶ τούτων ἐν τῷ κινδύνῳ ὑπὸ Ξενοφῶντος αὐτοσχεδιασθέντων, οἱ δὲ βασιλέα ... ἐτρέψαντο. 2, 12, 1 καίπερ τετρωμένος τὸν μηρὸν ξίφει Ἀλέξανδρος, ὁ δὲ τοὺς τραυματίας ἐπῆλθε. 2, 12, 6. 4, 2, 5. 4, 18, 6. 4, 28, 6. 7, 2, 4. Ind. 16, 3. 34, 8. Saepissime denique ex Ionicorum (Homeri et Herodoti) more ὁ δέ scripsit in apodosi; cf. an. 1, 23, 4 ὡς ... τὸ πῦρ πολὺ καθεώρα αὐτός, καίτοι ἀμφί που μέσας νύκτας ἦν τὸ γιγνόμενον, ὁ δὲ καὶ ὣς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας τοὺς μὲν ἔτι ἐμπιπράντας τὴν πόλιν ἔκτεινεν. 3, 24, 3 ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτῃ προσῆγεν, οἱ δὲ πέμψαντες πρέσβεις σφᾶς τε αὐτοὺς ἐνέδοσαν καὶ τὴν χώραν. 4, 12, 2 Λεοννάτον δέ, ἕνα τῶν ἑταίρων, ἐπειδή τις ἐδόκει τῶν Περσῶν αὐτῷ οὐκ ἐν κόσμῳ προσκυνῆσαι, τὸν δὲ ἐπιγελάσαι τῷ σχήματι τοῦ Πέρσου. 4, 29, 4. 5, 16, 1. 5, 20, 1. 6, 18, 2. 6, 23, 2. 7, 1, 5. 7, 11, 5. 7, 14, 1. 7, 17, 3 (Krueg. ad Thuc. 2, 65, 3). — ἐγγὺς τοῦ καθορᾶσθαι ἦσαν (an. 2, 21, 9) et ἐγγὺς ἦν τοῦ ἐξαλλάσσειν (an. 3, 13, 2) nihil offensionis habet, cf. Pass. s. v.

ἐγγύς et an. 1, 20, 9 *οὐ πόρρω τοῦ προσάγεσθαι ἦσαν*; sed ab Atticorum consuetudine abhorrens articulum omisit in an. 3, 15, 3 *ἐγγὺς ἦν προσμῖξαι*. 6, 10, 2 *Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ὑπὸ τοῦ αἵματος ἐκλιπεῖν*. — Fluviorum nomina propria et veteres scriptores et Arrianus inter articulum et vocem *ποταμός* interponere solent; cf. an. 1, 1, 5 *τὸν Νέσσον ποταμόν*. 1, 2, 1 *τὸν Λύγινον ποτ.* 1, 5, 5. 1, 11, 3. 1, 11, 7. 1, 12, 6 etc.; sed permultis locis abscedit ab Atticorum more (Krueg. G. G. §. 50, 7 adn. 1. Kuehn. II pag. 520 adn.); cf. an. 4, 6, 5 *ὁ ποτ. ὁ Πολυτίμητος*. 6, 20, 1 *ὁ ποτ. ὁ Ἰνδός*. Ind. 2, 5 *ὁ ποτ. ὁ Ἰνδός*. an. 4, 3, 6 *τοῦ ποτ. τοῦ Ταναΐδος*. 6, 13, 1 *τοῦ π. τοῦ Ὑδραώτου*. 6, 20, 2 *τοῦ π. τοῦ Ἰνδοῦ*. 7, 7, 3 *τῶν ποτ. τοῦ τε Εὐφρ. καὶ τοῦ Τίγρ.* 6, 3, 1 *τῷ π. τῷ Ὑδάσπῃ*. 3, 1, 3 *τὸν ποτ. τὸν Νεῖλον*. 3, 15, 4 *τὸν π. τὸν Λύκον*. 4, 25, 7 *τὸν π. τὸν Τουραῖον*. 5, 4, 3 *τοῦτον τὸν π. τὸν Ἰνδόν*. 6, 1, 5 *ἀμφὶ τῷ π. τῷ Ἰνδῷ*. 1, 13, 2 *ἀπὸ τοῦ π. τοῦ Γρανικοῦ*. 5, 22, 3 *ἀπὸ τοῦ π. τοῦ Ὑδραώτου*. 1, 3, 1 *ἐπὶ τὸν π. τὸν Ἴστρον*. 2, 5, 8 *ἐπὶ τὸν π. τὸν Πύραμον*. 2, 7, 1 *ἐπὶ τὸν π. τὸν Πίναρον*. 4, 15, 7 *ἐπὶ τῷ ποτ. τῷ Ὤξῳ*. 5, 26, 1 *ἔστε ἐπὶ τὸν π. τὸν Γάγγην*. 6, 21, 3 *ἔστε ἐπὶ τὸν π. τὸν Ἀράβιον*. 4, 6, 5 *ὡς ἐπὶ τὸν π. τὸν Πολυτίμητον*. 7, 17, 5 *παρὰ τὸν π. τὸν Εὐφράτην*. 2, 8, 5 *πέραν τοῦ π. τοῦ Πινάρου*. 6, 17, 2 *πρὸς τοῦ π. τοῦ Ἰνδοῦ*. Articulum omisit his locis: an. 7, 19, 6 *Ὦξόν τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν*. peripl. 7, 3 *Ζάγατις ποταμός*. 10, 1 *Χαρίεντα ποτ.* Ind. 4, 3 *Σῶνόν τε ποταμόν*. peripl. 10, 2 *Γαρούρας ποτ.* 12, 3 *Ῥήβας ποτ.* 13, 1 *Σαγγάριος ποτ.* 10, 2 *Σιγγάμην ποτ.* Ind. 8, 5 *ποταμὸς Ἰωβάρης*. 21, 8 *ποταμοῦ Ἀράβιος*. Ind. 39, 3 *ἐπὶ ποταμῷ Γράνιδι*. peripl. 20, 1 *ἐς ποτ. Βορυσθένην*. Ind. 33, 2 *κατὰ ποταμὸν Ἄναμιν* (*τὸν* ante *ποτ.* eiecit Herch. cum V.). peripl. 15, 2 *ἀπὸ δὲ Ἅλυος ποτ.* an. 2, 4, 2 *ἐντὸς Ἅλυος ποτ.* 2, 25, 1 *ἐντὸς Εὐφρ. ποτ.* peripl. 19, 1 *ἐπὶ Τάναϊν ποτ.* 11, 4 *ἔστε ἐπὶ Χῶβον ποτ.* an. 1, 29, 5 *ἐπὶ Γρανικῷ ποτ.* Ind. 39, 6 *ἐς Ῥώγωνιν ποτ.* peripl. 10, 1 *ἐς Χῶβον ποτ.* 12, 3. 12, 4. 13, 3. 16, 1. 16, 3. 18, 2. an. 5, 3, 6 *μεταξὺ Ἰνδ. τε ποτ. καὶ Ὑδάσπ.* 5, 6, 2 *μεταξὺ Εὐφρ. ποτ.* 5, 8, 2 *μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποτ. καὶ Ὑδάσπ.* Ind. 2, 9 *μέχρι ποτ. Γάγγεω*. an. 3, 8, 7 *πρὸς ποτ. Βουμώδῳ*. Ind. 2, 8 *πρόσω ποτ. Ὑφάσιος*, quibus locis allatis demonstratur lectionem codicum in an. 6, 11, 5: *πρὸς τῷ ποταμῷ Βουμώδῳ* cum Kruegero esse mutandam; sed dubitari potest, utrum *πρὸς τῷ ποτ. τῷ Βουμώδῳ* an. *πρὸς ποτ.*

Βουμ. legendum sit. — Etiam in aliis eiusmodi appositionis generibus placuit ei variare orationem modo Atticorum dicendi consuetudinem servans, modo ab ea abhorrens; cf. an. 3, 30, 7 *ἐκ τοῦ Καυκάσου ὄρους.* 3, 28, 4 *τὸν Καύκασον τὸ ὄρος.* 1, 1, 5 *τὸ ὄρος τὸν Καύκασον*; in an. 5, 5, 2, ubi codices praebent verba *ἀπὸ Μυκάλης τοῦ . . ὄρους*, ex Arriani more legere malim *ἀπὸ τῆς Μυκάλης τοῦ . . ὄρους*, cf. 1, 18, 5 *πρὸς τῇ Μυκάλῃ τῷ ὄρει* et Krueg. adnot. ad 5, 1, 5. — an. 2, 2, 5 *Κύθνῳ τῇ νήσῳ.* 1, 18, 4 *ἐν τῇ νήσῳ τῇ Λάδῃ.* 1, 18, 5 *τὴν γὰρ Λάδην τὴν νῆσον* (Krueg. §. 50, 7, adn. 2). 1, 19, 9 *μεταξὺ τῆς τε Λάδης νήσου.* Ind. 41, 2 *μεσσηγὺς Λευκάδος τε νήσου.* — *ἡ Ἄορνος πέτρα* an. 5, 26, 5. *τῆς πέτρας τῆς Ἀόρνου* 4, 28, 7. — *τὴν Μαιῶτιν λίμνην* 7, 1, 3. *ἡ λίμνη ἡ Μαιῶτις* 3, 30, 9. *εἰς Ἀγκῶνα λιμένα* peripl. 15, 3. — *Φιλίππους πόλιν* an. 1, 1, 5 (vid. Krueg. G. G. §. 50, 7 adn. 1. Kuehn. II pag. 520 adn.); sic saepissime voci *πόλις* nomen urbis antecedit articulo deficiente; cf. an. 1, 5, 5 *Πήλιον πόλιν.* 1, 12, 6. 1, 12, 7. 1, 12, 8. 1, 27, 5. 2, 5, 2. 2, 6, 2. 2, 13, 1. 2, 13, 8. 3, 1, 3. 3, 1, 5. 3, 5, 4. 3, 25, 5. 4, 22, 4. 4, 22, 6. 4, 28, 7. 4, 30, 5. 5, 1, 1. 7, 7, 6. 7, 19, 3. 7, 20, 8. Ind. 5, 9. 39, 1. peripl. 12, 1. 16, 2. 24, 2. 24, 3. 24, 5; rarius sequitur vocem *πόλις* nomen proprium; cf. an. 4, 28, 6 *πόλιν Πευκελαῶτιν.* 5, 3, 6. 5, 6, 4. Ind. 3, 4 (*τήν* ante *πόλιν* om. V). 4, 5. 42, 3. peripl. 25, 2; adde hos locos: an. 1, 24, 4 *Ξάνθον τὴν πόλιν.* 3, 8, 7 *Ἀρβήλων τῆς πόλεως.* 2, 13, 8 *τὴν Μάραθον τὴν πόλιν.* 6, 20, 1 *τῇ πόλει τοῖς Παττάλοις.* 4, 27, 7 *ἐς τὰ Ὦρα τὴν πόλιν.* an. 4, 28, 4 *τὰ Βάζιρα δὲ πόλιν*, quo loco cum Kruegero artic. *τήν* ante *πόλιν* inserendus est. — In an. 7, 16, 3 Krueg. ante vocem *Ἰαξάρτης* articulum *ὁ* addidit, quia apud Arrianum ante fluminum nomina articulum nusquam omitti putat; sed cf. an. 2, 11, 8 *ἐπὶ Γρανικῷ.* 5, 4, 1 *πλὴν Γάγγου.* 5, 6, 4 *Ἕρμου . . Καΰστρου . . . Καΐκου . . . Μαιάνδρου.* 5, 6, 7 *Ἕρμον*, et saepissime deest articulus ante fluminum nomina in Indicis et in periplo; cf. Ind. 4, 4. 4, 5. 4, 8. 4, 9. 4, 10 4, 11. 4, 12 etc. peripl. 7, 4. 10, 2. 10, 3. 10, 4 etc.

D e p r o n o m i n i b u s. Ex poetarum consuetudine formas *οὗ* et *οἷ* cum praepositionibus iunxit; cf. *ὑπὸ οἷ* an. 1, 12, 10. 5, 21, 3. *παρὰ οἷ* 5, 20, 7. 7, 12, 2. 7, 24, 4. *ἐν οἷ* 7, 20, 1. *πρὸς οὗ* 3, 9, 5 *ἀπὸ οὗ* 7, 7, 4. 7, 12, 3. *ἐξ οὗ* Ind. 9, 2. *ὑπὲρ οὗ* Ind. 20, 4; in anab. 7, 20, 5 (*καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ τὸν Ἴκαρον*

τῇ τε νήσῳ καὶ τῷ πελάγει τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκαταλιπεῖν) Krueg. *ἀπὸ οὗ* coniecturam praeposuit, cum Arr. in anab. pronomen reflex. *ἑαυτοῦ* cum praepositionibus non coniungat; ad defendendam codicum lectionem ex tactic. libro locum afferre possum: 12, 11 *οὗτός ἐστιν ὁ μάλιστα ἐς πυκνότητα τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ τεταγμένους ξυνάγων*. — Thucydidem auctorem secutus (Kuehn. II pag. 492, adn. 9. Arndt. de pron. refl. p. 34. 37) sescenties formas *σφῶν, σφίσιν, σφᾶς* ad subiectum eiusdem enuntiati relatas usurpavit pro formis *ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτούς*; cf. *σφῶν* an. 1, 10, 1 *Ἠλεῖοι δὲ τοὺς φυγάδας σφῶν κατεδέξαντο*. 1, 10, 2. 1, 13, 7. 1, 14, 4. 1, 18, 7. 1, 19, 2. 1, 21, 1. 1, 27, 3. 2, 8, 7. 2, 11, 1. 2, 11, 3. 2, 13, 3. 2, 20, 1. 2, 20, 3. 3, 9, 5. 3, 12, 1. 3, 13, 1. 3, 16, 3. 3, 17, 6. 3, 24, 4. 3, 28, 10. 4, 10, 7. 4, 24, 5. 4, 25, 1. 4, 30, 2. 5, 1, 3. 5, 17, 6. 5, 20, 7. 5, 28, 2. 6, 14, 3. 6, 18, 1. 6, 25, 6. 6, 29, 11. 7, 5, 1. 7, 7, 3. Ind. 1, 3. 13, 6. 14, 4. 15, 6. 33, 3. 40, 7. tact. 12, 3. *ἀπὸ σφῶν* 4, 17, 7. *ἐκ σφῶν* Ind. 24, 7. *μετὰ σφᾶν* 3, 21, 10. 6, 16, 4. *πρὸ σφῶν* 1, 1, 7. 4, 2, 6. tact. 11, 5. 12, 10. 16, 3. 16, 14. *αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν* pro Attica locutione *αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν* (Xen. an. 2, 4, 10 *οἱ δ' Ἕλληνες ὑφορῶντες τούτους αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν ἡγεμόνας ἔχοντες*. Krueg. G. G. § 51, 2 adn. 12) an. 1, 21, 1 *αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν προσβάλλουσι τῷ τείχει*; 7, 16, 4 (*αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν ἐς τὴν θάλασσαν ταύτην ἐξιᾶσιν*). *σφίσιν* an. 1, 7, 3 *οὐ γινώσκοντες τὰ ὄντα τὰ μάλιστα καθ' ἡδονὴν σφισιν εἴκαζον*. 1, 9, 3. 2, 1, 4. 2, 7, 3. 3, 21, 5. 3, 27, 5. 3, 30, 4. 4, 1, 5. 4, 17, 1. 6, 29, 9. 7, 9, 4. peripl. 22, 2. *σφίν* Ind. 13, 4. 43, 5. *ἐν σφίσι* an. 2, 3, 5. peripl. 25, 2. *παρὰ σφίσιν* an. 4, 22, 6. *σφᾶς* 1, 9, 7. 1, 17, 1. 1, 19, 4. 1, 23, 1. 3, 17, 1. 3, 20, 2. 4, 3, 4. 4, 3, 5. 4, 11, 5. 4, 14, 3. 5, 24, 6. 6, 8, 3. 6, 14, 2. 7, 1, 3. 7, 5, 2. Ind. 13, 6. 24, 2. cyneg. 16, 1. *ἐπὶ σφᾶς* 1, 19, 10. *κατὰ σφᾶς* 2, 11, 1. 3, 9, 6. 3, 21, 4. 4, 6, 2. 4, 25, 3. 4, 27, 3. 5, 16, 3. Minus frequens est singularis *οὗ* et *οἷ* usus apud Arr. pro *ἑαυτοῦ* et *ἑαυτῷ*; cf. an. 7, 12, 3 *οὕτω δὴ ἀσπασάμενος ξύμπαντας αὐτός τε δακρύων καὶ δακρύοντας ἐκείνους ἀπὸ οὗ ἀπήλλαξε*. Ind. 9, 2 *ὡς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας*); *οἷ* pro *ἑαυτῷ*: an. 1, 24, 1. 2, 13, 4. 3, 9, 6. 3, 30, 4. 4, 21, 6. 5, 2, 4. 5, 19, 2. 6, 30, 2. 7, 24, 3. Ind. 24, 6; *παρὰ οἷ* an. 5, 20, 7; *ὑπὸ οἷ* 5, 21, 3 et saepissime scripsit *ἅμα οἷ*; cf. an. 1, 6, 9 *διαβαίνει τὸν ποταμόν, τούς τε ὑπασπιστὰς ἅμα οἷ ἄγων*. 1, 15, 3. 1, 15, 7. 1, 17, 4. 1, 22, 4. 1, 29, 3. 2, 8, 9.

2, 21, 1. 3, 23, 7. 4, 16, 2. 5, 11, 4. 5, 24, 4. 6, 2, 2. 6, 8, 7. 6, 9, 3. 6, 16, 1. 6, 16, 2. 6, 20, 4. 6, 26, 5. 6, 27, 3. 6, 28, 7. Ind. 4, 9. 4, 11. 19, 2; accusativo ἕ usus non est. — Dativum οἷ pro αὐτῷ scriptum videmus in an. 1, 11, 5 *καὶ ὁ νοῦς τῆς θυσίας ἦν ἐπιτυχεστέραν οἷ γενέσθαι ἢ Πρωτεσιλάῳ τὴν ἀπόβασιν*. 3, 30, 4 *καὶ ὁ Βῆσσος οὐ μόνῳ οἷ ταῦτα δόξαντα πρᾶξαι ἔφη, ἀλλὰ ξὺν τοῖς τότε ἀμφὶ Δαρεῖον οὖσιν*. 4, 29, 1 *οἷ δὲ σημαίνειν ὅτι ἔχεται* (Krueg. G. G. § 51, 2 adn. 4.). — Genetivum *σφῶν* saepe interpositum videmus inter articulum et nomen; cf. an. 1, 13, 7 *τοῦ σφῶν δέους*. 1, 18, 7 *τῷ σφῶν ναυτικῷ*. 1, 21, 1 *τῆς σφῶν ῥώμης*. 2, 13, 8 *τῆς σφῶν ἐπικρατείας*. 3, 13, 1 *τῷ σφῶν εὐωνύμῳ*. 3, 13, 4 *τούς τε σφῶν φεύγοντας*. 4, 10, 7 *τὸν σφῶν βασιλέα*. Ind. 33, 3 *τὰς σφῶν ἀπορίας*. — Raro apud veteres pedestris orationis scriptores (Kuehn. II pag. 557), sescenties apud Arrianum pronomina *ὅδε, τοιόσδε, τοσόσδε, ὧδε* referuntur ad ea, quae iam dicta sunt; ex infinita exemplorum copia pauca sumam; cf. an. 1, 24, 2 *καὶ τῷ ἔργῳ τῷδε, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, εὐδοκίμησε παρὰ Μακεδόσιν Ἀλέξανδρος*. 6, 28, 2 *ὅντινα ἱκανὸν ἄν τις ποιήσαι το τεκμηριῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιῶνδε*. prooem. 3 *ὅστις δὲ θαυμάσεται ἀνθ᾽ ὅτου ἐπὶ τοσοῖσδε* (cod. A.; *τοσούτοις* cod. Flor.) *ξυγγραφεῦσι καὶ ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἦλθεν ἥδε ἡ ξυγγραφή*. 3, 12, 1 *ἡ μὲν ἐπὶ μετώπου τάξις Ἀλεξάνδρῳ ὧδε κεκόσμητο· ἐπέταξε δὲ καὶ δευτέραν τάξιν*. *ἐπὶ τῷδε* „deshalb" 1, 12, 5 etc. — *ἐς τοσόνδε* dixit et de spatio „so weit"; cf. an. 6, 4, 5 *ἐς τοσόνδε ὁ ἀπὸ τοῦ ῥοῦ κτύπος κατεῖχεν*. 6, 11, 6. 7, 15, 6 et de tempore „so lange"; cf. an. 5, 18, 5 *ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος*; et de modo „in dem Grade"; cf. an. 1, 8, 5 *καὶ τοῖς Θηβαίοις ἐς τοσόνδε ἡ φυγὴ φοβερὰ ἐγίγνετο*. 4, 21, 3. 4, 28, 2. 5, 19, 6. 5, 29, 1. 6, 15, 6. 6, 23, 5. 6, 26, 3. 7, 9, 4. Ind. 9, 4, qui usus est alienus veteribus. — Innumerabilibus locis pro pronomine *ὅς* adhibet pron. *ὅστις* ex more scriptorum inferioris aetatis, qui amplificatas formas simplicibus praeferre solent; vid. Kuehn. II pag. 906 adn. 1; an. 1, 18, 4 *Ἡγησίστρατος γάρ, ὅτῳ ἡ φρουρὰ . . . ἐπετέτραπτο* etc. — Herodotus inter veteres scriptores saepe pronomen *τὶς* interposuit inter articulum et nomen suum (Kuehn. II² pag. 527, 1); cf. Herod. 1, 84, 3 *τῶν τινα Λυδῶν*, ubi v. Baehr. 1, 85, 2 *τῶν τις Περσέων* aliisque locis; sic etiam Arrianus; cf. an. 2, 26, 4 *τῶν τις σαρκοφάγων ὀρνίθων*. 7, 3, 4

τῶν τινι θεραπευόντων. 7, 22, 3 *τῶν τις ναυτῶν*. 7, 22, 5 *τῶν τινα Φοινίκων*. Ind. 11, 3 *τῶν τις σοφιστέων*. 13, 5 *τῶν τινας θηλέων*. 20, 6 *τῶν τινα ἑωυτοῦ φίλων*. 34, 6 *τῶν τινες . . . ἐσταλμένων*; non aliena ab Atticorum usu est haec collocatio: *τῶν διμοιριτῶν τις στρατευομένων* an. 6, 9, 3. *τῶν προσχώρων τινὲς βαρβάρων* 6, 18, 1. *τῶν Ἀσιανῶν τινας γυναικῶν* 7, 4, 8; cf. Xen. an. 2, 5, 32 *τῶν βαρβάρων τινὲς ἱππέων* 3, 3, 4 *τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων*. 5, 7, 19 *τῶν δ' ἀποφυγόντων τινὰς Ἑλλήνων* (Kuehn. l. l. Krueg. G. G. §. 47, 9, 20). — Herodotum quoque auctorem secutus iunxit *πολύ τι* cum superlativo (an. 4, 25, 3 *πολὺ δή τι ἀλκιμώτατοι*. 5, 4, 4 *πολύ τι γενναιοτάτους*) et *πολλῷ τινι* cum comparativo (cyneg. 32, 1 *πολλῷ τινι ἐντιμότερον*); cf. Herod. 1, 192, 2 *ἐστὶ ἁπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατίστη*. 3, 38, 1. 3, 106. 2, 48, 1 *πολλῷ τεῳ ἔλασσον*. 2, 67. 2, 124, 2 (Krueg. dial. §. 48, 15, 10). — Locutionem *οὕτω τι* (= sic fere) ab Atticorum usu alienam (Krueg. ad Herod. 1, 163, 2. G. G. §. 51, 16, 5) non solum in Indicis (6, 3. 22, 4. 22, 7. 33, 5. 34, 10. 37, 5) sed etiam in libris Attice conscriptis praebet; cf. tact. 33, 2 *καὶ ἐπὶ τῷδε ἄξιοι ἐπαινεῖσθαι Ῥωμαῖοι, ὅτι οὐ τὰ οἰκεῖα καὶ τὰ πάτρια οὕτω τι ἠγάπησαν, ὡς τὰ πανταχόθεν καλὰ ἐπιλεξάμενοι οἰκεῖα σφίσιν ἐποιήσαντο* an. 1, 8, 8 *ἔνθα δὴ ὀργῇ οὐχ οὕτως τι οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ Φωκεῖς τε καὶ Πλαταιεῖς . . . τοὺς Θηβαίους . . . ἔκτεινον*. 5, 21, 3 *φοβηθείς, οὐχ οὕτω τι Ἀλέξανδρον, ὡς τὸν Πῶρον ἐκεῖνον*. 4, 8, 5 *εἶναι γὰρ οὖν οὐδὲ τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω τι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ὡς ἐκεῖνοι ἐπαίρουσιν*. — Et Thucydides (Krueg. ad 1, 75, 2) et Arr. saepe includunt duplici *καί* pronomen *τὶς*; cf. *καί τις καί* an. 6, 5, 4 *ἵνα σκέπη τε ἦν τοῦ ῥοῦ καὶ προσβολὴ ταῖς ναυσὶ καί τις καὶ ἄκρα τοῦ ποταμοῦ ἐπιτηδείως ἀνεῖχεν*. *καί τι καί* an. 1, 18, 6 *Παρμενίων . . . τά τε ἄλλα κρατήσειν τῷ ναυτικῷ τοὺς Ἕλληνας ἐπελπίζων καί τι καὶ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν*. 1, 20, 5. 1, 21, 1. 1, 23, 3. 1, 25, 6. 2, 6, 6. 2, 10, 7. 2, 18, 1. 2, 22, 7. 3, 2, 2. 6, 13, 5. 7, 24, 1. 7, 27, 2. *καί τινες καί* 4, 2, 6. *καί τινας καί* 7, 24, 4. *καί τινα καί* 4, 4, 2 *ὡς . . . ἐκτοξεύοντες ἐς τὸν ποταμὸν ἑωρῶντο, . . . καί τινα καὶ πρὸς ὕβριν τὴν Ἀλεξάνδρου βαρβαρικῶς ἐθρασύναντο*. — Locutionem *ἔστιν οἵ* (= *ἔνιοι* nonnulli) rarissimam esse apud veteres scriptores docet Kuehn. II pag. 909, 5; Arr. eam praebet in an. 1, 7, 11 *ἄλλως τε καὶ βοιωταρχοῦντες ἔστιν οἳ αὐτῶν*. 1, 24, 1. 2, 8, 7. 2, 23, 6. 4, 3, 6. 4, 4, 4. 5, 4, 4. 6, 11, 8.

Ind. 6, 8. 24, 8. tact. 8, 1. 24, 3. *ἔστιν αἵ* an. 6, 18, 4. cyneg. 14, 5; rarius *εἰσὶν οἵ*, cf. an. 3, 30, 8. 4, 9, 2. 4, 9, 7. 4, 10, 3. 7, 24, 4. 7, 22, 5; ad *εἰσὶν αἵ* (an. 1, 13, 4) vid. adnot. Krueg.; locutiones *ἔστιν ὧν* = *ἐνίων* an. 4, 5, 6. *ἔστιν οἷς* = *ἐνίοις* an. 7, 6, 2. *ἔστιν οὕς* = *ἐνίους* an. 1, 22, 4 etc. etiam apud Atticos haud insolitae sunt. — Pronomen *ἑκάτερος* cum substantivis iunctum, quod apud solutae orationis scriptores articulum habet (Kuehn. II pag. 547, 8), eo caret in an. 1, 28, 5 *κατὰ κέρας ἑκάτερον*. 5, 22, 6 *ἐπὶ κέρως δὲ ἑκατέρου*. tact. 9, 2 *ἐπὶ κέρως ἑκατέρου*. — In an. 3, 4, 2 (*ἐπὶ ἑκάστῃ τῇ ἡμέρᾳ*) coniectura Si. et Krueg., qui vocem *τῇ* delent, mihi opus esse non videtur; cf. tact. 1, 2 *τῆς τε ὁπλίσεως ἑκάστης* et adde quod Kuehn. dicit in G. G. II pag. 546, 7. — Graecos scriptores saepe nomen repetere, ubi pronomen sufficeret, Krueg. ad Xen. an. 1, 3, 14 docet (vid. Kuehn. II pag. 569 adn. 2); Arrianus autem omnem modum excedens sescenties sic repetiit nomen; cf. an. 1, 6, 11 *Κλεῖτος δὲ ἐς τὴν πόλιν τὸ πρῶτον καταφυγὼν ἐμπρήσας τὴν πόλιν ἀπηλλάγη παρὰ Γλαυκίαν ἐς Ταυλαντίους*. 1, 11, 5 *θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου*, cuiusmodi exemplorum magnam copiam cupienti afferre possum; permultis quoque locis nomen repetitum posuit, quibus prorsus deesse potuit; cf. an. 1, 26, 4 *εὐθὺς δὲ βάρβαρον φωνὴν ἵεσαν, καὶ οὐδὲ τῶν προσχώρων βαρβάρων, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν οὔπω πρόσθεν οὖσαν τὴν φωνήν*. 2, 24, 6 *καὶ τὴν ναῦν . . . τῷ Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῇ . . . οὐκ ἄξιον μνήμης τὸ ἐπίγραμμα*. 4, 3, 7 *Φαρνούχην* — *Φαρνούχην*. 4, 8, 6 *τὸν Κλεῖτον* — *τ. Κ.* 4, 23, 5 *τὰ ὄρη* — *τ. ὀ.* 4, 29, 4 *τῶν Ἰνδῶν τινα* — *τὸν Ἰνδόν*. 5, 14, 4 *τὸν ἵππον* — *τ. ἵ.* 6, 1, 5 *τὸν Ἰνδὸν* — *τ. Ἰ.* 6, 14, 5 *τέσσαρες* — *οἱ τέσσ.* 6, 23, 3 *ὕδατι* — *τῷ ὕδ.* 6, 11, 8 *Πτολεμαῖον* — *τὸν Πτ.* 6, 8, 4 *ταῖς ὄχθαις* — *αἱ ὄχθ.* 6, 15, 3 *Τιρυάσπην* — *ὁ Τιρ.* 5, 22, 1 *Ἀλεξάνδρῳ* — *Ἀλέξανδρος*. 7, 2, 1 *Διογένην* — *τῷ Διογένει*. Ind. 9, 10 *Κῦρον* — *τὸν Κ.* 2, 5 *στόματα* — *τὰ στόμ.* 3, 3 *ἄκρην* — *τὴν ἄκρ.* 4, 6 *τοῦ Μαιάνδρου* — *ὁ Μαίανδρος*. 10, 5 *τοῦ Γάγγεω* — *τοῦ μὲν Γάγγ.* 11, 8 *τὸν φλοιὸν* — *τὸν φλ.* 16, 6 *τόξον* — *τὸ τόξον*. 18, 10 *Νέαρχος* — *ὁ Ν.* tact. 1, 1 *Κλέαρχος* — *Κλ.* —

De verbi temporibus. Recte Si. in an. 1, 27, 7 (*καὶ ξυνέβη ὅπως εἴκαζεν*) pro imperfecto *εἴκαζεν* aoristum *εἴκασεν* posuit, quem in hac formula saepe praebet Arrianus; cf. an. 1, 1, 9 *καὶ οὕτω ξυνέβη ὅπως παρῄνεσέ τε Ἀλέξανδρος καὶ εἴκασεν*.

2, 10, 3 *καὶ ξυνέβη ὅπως εἴκασεν Ἀλέξανδρος.* 4, 2, 5 *καὶ ξυνέβη δὲ οὕτως ὅπως εἴκασε.* 5, 23, 4 *καὶ ξυνέβη οὕτως ὅπως εἴκασεν.* —

De infinitivo. Verbum *γιγνώσκειν* idem valens ac nostrum „beschliessen" cum infinitivo iunctum nihil offensionis habet, id quod putare videtur Abichtius ad an. 1, 3, 5; cf. Kuehn. II pag. 629, 5. — Saepe poetae, raro solutae orationis scriptores cum verbis mittendi, eundi, veniendi iunxerunt infinitivum (Kuehn. II pag 586, 7), quem legimus in an. 1, 16, 6 *ὅσους δὲ αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβε, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις ἐς Μακεδονίαν ἀπέπεμψεν ἐργάζεσθαι.* 1, 24, 5 *πρέσβεις ἧκον . . . χρυσῷ στεφάνῳ στεφανῶσαι Ἀλέξανδρον.* 2, 5, 1 *Παρμενίωνα πέμπει ἐπὶ τὰς ἄλλας πύλας . . . . προκαταλαβεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν πάροδον.* 2, 16, 5 *Ἡρακλῆς ἐστάλη . . , τὰς βοῦς ἀπελάσαι . . . καὶ ἀγαγεῖν.* 3, 6, 3 *Ἀμφοτερὸν πέμπει βοηθεῖν.* 4, 16, 3 *Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει τὰς . . . πόλεις συνοικίζειν.* 4, 25, 4 *καὶ τούτων* (sc. *τῶν βοῶν*) *τὰς καλλίστας ἐπιλεξάμενον Ἀλέξανδρον . . . πέμψαι [ἐθέλειν] ἐς Μακεδονίαν ἐργάζεσθαι τὴν χώραν.* 4, 27, 1 *Ἀλέξανδρος πέμπει Ἀλκέταν . . . τούς τε κατατετρωμένους ἀναλαβεῖν καὶ ὅσοι προσεμάχοντο ἐπανακαλέσασθαι ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.* 4, 30, 6 *ἐστέλλοντο δὲ τά τε χωρία κατοψόμενοι καὶ εἴ πού τινας τῶν βαρβάρων ξυλλαβεῖν* (cf. Krueg. adn.). 6, 18, 3 *Λεοννάτον . . . ἐκπέμπει ἀντιπαράγειν τῷ στόλῳ.* Ind. 7, 6 *ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν* (sc. *Τριπτόλεμος*). an. 6, 19, 5 *αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει . . . ἀπιδεῖν . . .* 6, 21, 3 *ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν . . ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν*; cf Krueg. ad Thuc. 1, 72, 1; aliis locis his verbis participium addidit. — Poetarum quoque et Herodoti proprium est accusativo ex verbis *πέμπειν, ἀφιέναι, διδόναι* pendenti infinitivum *εἶναι* addere (Krueg. dial. §. 55, 3, 21); cf. an. 1, 16, 7 *ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν πόλει.* 1, 17, 4 *Σαρδιανοὺς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Λυδοὺς ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν.* 1, 19, 6 *αὐτοὺς δὲ Μιλησίους . . . ἀφῆκε καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν.* 5, 2, 2 *δίδωσιν ἐλευθέρους τε εἶναι τοὺς οἰκήτορας.* Ad an. 1, 17, 4 *καὶ τοὺς ἄλλους Λυδοὺς τοῖς νόμοις τε τοῖς πάλαι Λυδῶν χρῆσθαι ἔδωκε* et an. 3, 5, 4 *Λιβύης δὲ τῆς προσχώρου ἄρχειν δίδωσιν Ἀπολλώνιον Χαρίνου* cf. Kuehn. II pag. 592 adn. 2; Atticorum usum servat in an. 1, 23, 8

καὶ ἐπειδὴ . . . τῆς ἄλλης Καρίας ἐπεκράτησεν, αὐτῇ ἄρχειν ἁπάσης ἔδωκε. 2, 5, 8 *Ἀλέξανδρος . . . Σολεῦσι μὲν δημοκρατεῖσθαι ἔδωκεν.* 3, 16, 10. 6, 27, 1. — Notae sunt illae structurae: *ταῦτα ῥᾴδιά ἐστι μαθεῖν, θαῦμα ἰδεῖν, καλός ἐστιν ἰδεῖν* (Kuehn. II pag. 585 adn. 14); contra hanc optimorum scriptorum consuetudinem infinitivum passivi generis posuit in an. 3, 18, 3 *ὡς δὲ ἄπορόν τε διὰ δυσχωρίαν ἐφαίνετο αἱρεθῆναι* (sc. *τὸ τεῖχος*). 6, 22, 8 *σιδήρῳ δὲ ὅτι διακοπῆναι* (sc. *ἡ ἄκανθα*) *οὐ χαλεπὴ ἦν.* 6, 24, 1 *οὐδὲ τὰ ξύμπαντα ὅσα ἐταλαιπώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ στρατιὰ ξυμβληθῆναι ἄξια εἶναι τοῖς τῇδε πονηθεῖσι πόνοις.* 6, 25, 2 *καὶ ὅτι τὰς ἁμάξας αὐτοὶ κατέκοπτον, ἀπόρους οὔσας αὐτοῖς ὑπὸ βάθους τῆς ψάμμου ἄγεσθαι.* — Verba timendi etiam apud Atticos scriptores infinitivus sequi potest, si idem subiectum habet et timendi verbum et infinitivus; sin autem diversa in utraque enuntiatione sunt subiecta, raro ab Atticis pedestris orationis scriptoribus usurpatur post illa verba infinitivus (Kuehn. II pag. 1045 g), quod structurae genus est in an. 3, 24, 2 *οὔκουν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐμβαλεῖν ἄν ποτε δείσαντες, . . . ταύτῃ μᾶλλόν τι ἀφύλακτοι ἡλίσκοντο*; huc fortasse referendi sunt hi quoque loci: an. 2, 21, 3 *οἰστοῖς ἔβαλλον αὐτὰς τὰς ναῦς, ὥστε φόβον παρέχειν τοῖς Μακεδόσι πελάζειν τῷ τείχει.* 5, 13, 3 *δέος ἦν αὖθις ἄλλου δεῆσαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ διαβάσει ἴσου τῷ πρώτῳ πόνου.* 6, 27, 4 *ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις δέος εἶναι . . . τὰ ἴσα ἐκείνοις πλημμελοῦντας πείσεσθαι.* Optime de hoc structurae genere disputavit Bellermannus in libello qui inscribitur: de Graeca verborum timendi structura. Berolini 1833. — Locutionem *ἐμοὶ δοκεῖν* = ut mihi videtur (tact. 16, 3. cyneg. 16, 1. 24, 5) passim scriptam videmus apud veteres; sed non necessaria est coniectura C. Muelleri in cyneg. 31, 5, qui codicis P lectionem *ἐμοὶ δοκεῖ* mutavit in *ἐμοὶ δοκεῖν*; cf. an. 6, 11, 6 (*ἔνθεν δή μοι δοκεῖ πόλις οὖσα τὰ Ἄρβηλα ἀπηνέγκατο τὴν δόξαν τῆς μεγάλης μάχης*) et adnot. Kruegeri ad h. l. — Thucydides saepissime inter veteres scriptores genetivum *τοῦ* (*τοῦ μή*) cum infinitivo iunctum usurpat eodem sensu, quo Latini coniunctionem finalem „ut“ cum coniunctivo; cf. Thuc. 1, 23, 4 *διότι δ᾽ ἔλυσαν* (sc. *τὰς τριακοντουτεις σπονδάς*), *τὰς αἰτίας προύγραψα πρῶτον καὶ τὰς διαφοράς, τοῦ μή τινα ζητῆσαί ποτε ἐξ ὅτου τοσοῦτος πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέστη* et adnot. Krueg. ad h. l. et Classen. ad 1, 4; quam structuram (Kuehn.

II pag. 604) permultis locis praebet Arrianus; cf. an. 1, 1, 9 *τοῦ κατ᾽ αὐτῶν φερομένας τὰς ἁμάξας καὶ τῇ ῥύμῃ κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπερπηδώσας ἀβλαβῶς ἐπελθεῖν* (damit — hinübergingen). 1, 20, 8 *τοῦ ῥᾳδίαν εἶναι τὴν προσαγωγὴν τῶν τε πύργων* . . . 2, 9, 1 *τοῦ μὴ καταφανεῖς τοῖς πολεμίοις γενέσθαι μεταχωροῦντας, ἀλλὰ κατόπιν τῆς φάλαγγος ἀφανῶς διελθεῖν.* 2, 10, 3 *τοῦ μὴ διασπασθῆναί τι ἐν τῇ ξυντονωτέρᾳ πορείᾳ κυμῆναν τῆς φάλαγγος.* 2, 19, 2. 2, 21, 8. 3, 13, 2. 3, 25, 2. 3, 28, 7. 3, 29, 4. 4, 19, 1. 5, 7, 3. 5, 7, 5. 5, 12, 2. 6, 5, 1. 7, 7, 7. Ind. 13, 5. 13, 12. 16, 5. 16, 9. 40, 8. 41, 2. 41, 4. tact. 2, 4. 9, 2. 35, 2. an. 2, 10, 3 *ὡς τῇ τε ὀξύτητι τῆς ἐφόδου ἐκπλῆξαι τοὺς Πέρσας καὶ τοῦ θᾶσσον ἐς χεῖρας ἐλθόντας ὀλίγα πρὸς τῶν τοξοτῶν βλάπτεσθαι.* 5, 7, 5 *τοῦ ἀσφαλεστέραν τοῖς τε ἵπποις καὶ τοῖς ζεύγεσι τὴν ἔφοδον γίγνεσθαι, καὶ ἅμα ὡς σύνδεσμος εἶναι τοῦ ζεύγματος.* —

Ex oratione recta in orationem obliquam transit in an. 1, 25, 6 *καί τι καὶ θεῖον ἐφόβει αὐτούς. ἔτι γὰρ πολιορκοῦντος αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἁλικαρνασσὸν ἀναπαύεσθαι μὲν ἐν μεσημβρίᾳ.* 1, 25, 8 *καὶ Ἀλέξανδρος οὐ φαῦλον ποιησάμενος τὸ τῆς χελιδόνος ἀνεκοίνωσεν Ἀριστάνδρῳ . . . Ἀρίστανδρον δὲ . . . εἰπεῖν.* 5, 1, 4 *ἐκπέμπουσι παρ᾽ αὐτὸν οἱ Νυσαῖοι τὸν κρατιστεύοντα σφῶν . . . καὶ ξὺν αὐτῷ πρέσβεις . . . παρελθεῖν τε ἐς τὴν σκηνὴν τὴν Ἀλεξάνδρου τοὺς πρέσβεις.* 7, 4, 5 *Δρύπετιν δὲ Ἡφαιστίωνι δίδωσι . . . ἐθέλειν γάρ οἱ ἀνεψιοὺς τῶν παίδων γενέσθαι τοὺς Ἡφαιστίωνος παῖδας.* 4, 11, 2 *Ἀλέξανδρον μὲν οὐδεμιᾶς ἀνάξιον ἀποφαίνω τιμῆς ὅσαι ξύμμετροι ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ διακεκρίσθαι γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ὅσαι τε ἀνθρώπιναι τιμαὶ καὶ ὅσαι θεῖαι,* quem usum apud Atticos satis esse insolitum Kruegerus docet ad Herod. 1, 86, 2 et in G. G. §. 65, 11, 8. —

De participio. Ab Atticis scriptoribus raro cum verbo *ἀγγέλλειν* participium iungitur (vid. Krueg. ad Xen. an. 2, 3, 19. Kuehn. II pag. 633, 17), quam structuram Arr. multis locis praebet; cf. *ἀγγέλλω* cum participio iunctum: an. 1, 12, 9. 5, 15, 3. Ind. 42, 7; *ἐξαγγέλλω*: an. 2, 8, 5. 3, 25, 5. 3, 28, 9. 4, 6, 4. 4, 17, 7. 5, 24, 7. 6, 22, 2. 7, 20, 3; *προσαγγέλλω*: an. 3, 9, 2. 4, 5, 2; ceteris autem iisque pluribus locis infinitivum addidit his verbis; variatam structuram habes in an. 7, 20, 2 *ὅτι οὐκ ἐλάττων* (sc. *οὖσα*) *ἡ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἡ*

τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλαί. — Saepe recentiores, Plutarchus, Herodianus, alii, raro veteres verbo *ἀνέχεσθαι* infinitivum addiderunt (cf. Kuehn. II pag. 635. Strange in ephem. Lips. supplem. 1836 pag. 352), duobus locis Arrianus: an. 2, 17, 3 *οὐ γὰρ ἀνέξονται . . . αὐτοὶ ὑπὲρ ἄλλων πλέοντες κινδυνεύειν.* 5, 29, 1 *ὅτι πρὸς σφῶν μόνων νικηθῆναι ἠνέσχετο;* participium cum *ἀνέχ.* iunxit in an. 4, 11, 5 *πρὸς τῶν ἄλλων εἰσποιούμενοι ἀνέχονται.* — Verbum *φθάνω* (cf. Cobet. var. lect. p. 316), quod ab Atticis scriptoribus cum participii nominativo coniungi solet, posteriores scriptores saepe cum infinitivo iunxerunt; cf. an. 1, 8, 5 *ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔφθησαν συγκλεῖσαι τὰς πύλας.* 1, 19, 11 *αἱ δὲ τέσσαρες ἔφθασαν καταφυγεῖν εἰς τὰς οἰκείας τριήρεις.* 3, 18, 10 *ὥστε ἔφθη ἀφικέσθαι πρὶν τὰ χρήματα διαρπάσασθαι τοὺς φύλακας.* 6, 5, 3 *οὐ φθασάντων αὐτὰς μετεωρίσαι.* 6, 15, 6 *ὥστε ἔφθη ἐπὶ τοῖς ὁρίοις γενέσθαι.* tact. 40, 11 *φθάσαι . . . ἀκοντίσαι;* cum participio v. *φθάνω* iunctum est in an. 1, 13, 3. 1, 21, 4. 2, 22, 3. 2, 22, 5. 3, 17, 4. 3, 20, 2. 4, 13, 2. 4, 24, 2. 5, 14, 3. 5, 14, 6. 5, 24, 7. 6, 6, 6. 6, 11, 3. 6, 18, 4. 6, 24, 3. 7, 22, 1. — Vocem *οὕτω*, quam in an. 1, 23, 3 omnes editores codicum auctoritatem secuti retinent, eiciendam esse dixi in act. Erlang. II pag. 501 sq.; sed etiamsi exemplis l. l. copiose collectis addi possunt an. 2, 2, 2 *εἰς τὸν Βόρειον καλούμενον λιμένα.* 2, 7, 1 *κατὰ τὰς πύλας τὰς Ἀμανικὰς καλουμένας.* 2, 8, 6 *τῶν Καρδάκων καλουμένων.* 2, 8, 9 *τούς τε ἑταίρους καλουμένους.* 2, 9, 3 *τὴν Λευγαίαν καλουμένην.* 2, 16, 4 *στῆλαί τινες Ἡρακλέους ὠνομασμέναι.* 3, 7, 3 *διὰ τῆς Μεσοποταμίας καλουμένης χώρας.* 6, 14, 5 *Ἀκεσίνην καλούμενον.* 7, 16, 2 *τὴν ἐρυθρὰν δὴ καλουμένην θάλασσαν.* tact. 23, 4 *ὁ δὲ Κρητικός τε καὶ Περσικὸς ὀνομαζόμενος*, tamen nunc dubito utrum l. l. mutanda sit lectio necne; tribus enim peripli locis defendi potest: 12, 3 *Μέλαινα ἄκρα ὧδε καλουμένη.* 24, 1 *ἐπὶ τὸ Νάρακον ὧδε ὀνομαζόμενον στόμα.* 12, 1 *ἐν ᾧ ναός ἐστι Διὸς Οὐρίου οὕτω προσαγορευομένου* (sic Hercherus; Anonymus, ex quo haec verba in cod. *P* desiderata suppleta sunt: *προσαγορευόμενος*); huc referre, ut mihi quidem videtur, non licet an. 7, 23, 3 (*δεκαστάτηρον, οὕτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς μισθοφορᾶς*, quem locum Krueg. ad 1, 23, 3 adnotat); Ind. 8, 9 (*ὠνέονται τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεόμενον*); peripl. 4, 1 (*ἥκομεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ἔστιν γάρ τοι*

καὶ ἐν Πόντῳ τῷ Εὐξείνῳ χωρίον οὕτω καλούμενον). — Accusativum absolutum *τυχόν* = fortasse (an. 2, 6, 6 *καί τι καὶ δαιμόνιον τυχὸν ἦγεν αὐτόν*. 5, 5, 3. 5, 6, 5. 5, 9, 4. 5, 18, 7. 6, 9, 5. 6, 14, 5. 6, 20, 3. 6, 28, 6. 7, 12, 6. 7, 16, 7. 7, 29, 3. Ind. 2, 3. 3, 10. tact. 6, 1. 19, 5. *τυχὸν μέν — τυχὸν δέ* an. 1, 10, 6. 3, 26, 4. Ind. 1, 4 et 5) inter Atticos scriptores non solum praebet Xenophon (an. 5, 9, 20. 6, 1, 20), id quod Renzius dicit l. l. pag. 21, sed etiam Dem. 18, 221 et saepissime Isocrates; cf. Schneideri adnot. ad. Isocr. 4, 171. Kuehn. II pag. 647, 3. —

A participio ad tempus finitum saepe transeunt et Herodotus (Krueg. ad Herod. 1, 19; cf. R. Grosser. Ztschr. f. GW. 38, 531 sq.) et Arr.; cf. an. 1, 5, 12 *τά τε χωρία . . . τῇ μὲν πρὸς τοῦ ποταμοῦ ἀπειργόμενα, τῇ δὲ ὄρος ὑπερύψηλον ἦν*. 1, 18, 6 *ἐπελπίζων καί τι καὶ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν*. 1, 25, 2 *ἀπὸ γένους τε ὄντι τοῦ ἀμφοῖν καί τι καὶ αὐτὸς τῆς γενέσεως τῆς ἑαυτοῦ ἐς Ἄμμωνα ἀνέφερε*. 3, 23, 5 *ἀνέλαβε . . . τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλῶς διελθόντας, τοῖς δὲ Ἀγριᾶσιν . . ἐπέθεντο οἱ ὄρειοι τῶν βαρβάρων*. 7, 6, 4 *καὶ πέμπτη ἐπὶ τούτοις ἱππαρχία προσγενομένη, οὐ βαρβαρικὴ ἡ πᾶσα, ἀλλὰ ἐπαυξηθέντος γὰρ τοῦ παντὸς ἱππικοῦ κατελέγησαν ἐς αὐτὸ τῶν βαρβάρων*. 7, 13, 1 *αὐτό τε πεδίον Νησαῖον καλούμενον καὶ οἱ ἵπποι ὅτι Νησαῖοι κληΐζονται λέγει Ἡρόδοτος*. 7, 15, 2 *οἱ Κοσσαῖοι . . χωρία ὀχυρὰ κατὰ κώμας νέμονται, ὁπότε προσάγοι δύναμις ἐς τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν ἀποχωροῦντες ἀθρόοι ἢ ὅπως ἂν προχωρῇ ἑκάστοις οὕτω διαφεύγουσιν*; vid. Krueg. ind. ad Thuc.

De praepositionibus. Herodotea formula *ἐπὶ δέ* (Krueg. dial. §. 68, 2, 2) est in an. 1, 3, 2 *ἐπὶ δὲ Σαυροματῶν μοῖραν, Ἰάζυγας· ἐπὶ δὲ Γέτας . . ἐπὶ δὲ Σαυρομάτας . . ἐπὶ δὲ Σκύθας*. 1, 14, 2. 2, 8, 4. 3, 11, 4. 8. 9. 3, 12, 4. 3, 22, 4. 5, 5, 1. 6, 3, 2. 7, 5, 6 (ex coniect. Krueg.); *πρὸς δέ* locutionem a veteribus frequenter adhibitam (Kuehn. l. l. p. 456) duobus tantum locis praebet: an. 2, 19, 1. 7, 26, 2; formulas *μετὰ δέ* Herodoti et recentiorum, *ἐν δέ* Homeri, Herodoti, tragicorum poetarum proprias ab Arr. usurpatas non videmus.

ἀμφί cum genetivo nominis pro *περί* (an. 4, 9, 9 *τῆς ἀμφὶ τοῦ Ἄμμωνος πατρὸς δόξης*) rarum est apud Atticos solutae orationis scriptores (vid. Kuehn. l. l. pag. 423, I, 2); cum dativo de loco usurpatum poetarum est proprium (Kuehn. l. l. p. 424, II, 1); cf. an. 1, 22, 3 *ἀπέθανον . . . ἀμφὶ τῷ τείχει*.

3, 14, 6 *πολλοὺς . . . ἀμφὶ τοῖς σκευοφόροις ξυνεχομένους ἀπέκτειναν.* 6, 10, 4 *ἤδη τε ἀμφ' αὐτῷ πεπτωκότι καρτερὰ μάχη ξυνειστήκει.* Ind. 39, 5 *καὶ δελφῖνας λέγει ὅτι κατορᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ τῷ κήτεϊ.* ac. c. Al. 5 *ἔπειτα τὸ σημεῖον τῆς πεντεκαιδεκάτης φάλαγγος, καὶ ἀμφ' αὐτῷ δὲ ὁ ἡγεμὼν τῆς φάλαγγος Οὐάλης.* ibid. 6 *ἐπὶ δὲ τῇ ιε' φάλαγγι τετάχθω τὸ σημεῖον τῆς δωδεκάτης φάλαγγος, καὶ χιλιάρχαι ἀμφ' αὐτῷ.*

Poetarum quoque et Herodoti (Kuehn. pag. 424, II, 3) usum secutus *ἀμφί* cum dativo ita usurpat, ut idem valeat ac Latinorum praepositio „de"; cf. an 2, 3, 8 *ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ἔχω ἰσχυρίσασθαι.* 3, 30, 1 *οὐ βεβαία . . . ἡ γνώμη ἐστὶν ἀμφὶ τῇ παραδόσει τοῦ Βήσσου.* 5, 6, 5 *τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα.* 6, 1, 5 *ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ.* ibid. *τοῦτο (τὸ) ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφέν.* Ind. 18, 4 *Νέαρχος . . ., ὃς τὰ ἀμφὶ τῷ παράπλῳ ἀνέγραψε.* tact. 33, 4 *καὶ τὸ πένθος τὸ ἀμφὶ τῷ Ἄττῃ.* — Formula *οἱ ἀμφί τινα* non solum alicuius comites sed etiam ipsum illum virum saepe significat apud posteriores (Krueg. G. G. §. 50, 5, 6); cf. an. 1, 10, 4 *ἐξῄτει τοὺς ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Λυκοῦργον.* — Apud veteres scriptores magis esse usitatas locutiones *εἶναι, ἔχειν περί τι* quam loc. *εἶναι, ἔχειν ἀμφί τι* „in aliqua re versari" Kuehn., Krueg. alii in grammaticis docent; Arrianus autem in eiusmodi locutionibus semper praebet *ἀμφί*, nusquam *περί*; cf. an. 1, 5, 3 *ὡς ἀμφὶ τὰ σφέτερα μᾶλλόν τι ἔχοιεν.* 1, 5, 4 *Αὐταριᾶται μὲν δὴ ἀμφὶ τὰ αὐτῶν εἶχον.* 1, 11, 2 *ὅσοι ἀμφὶ ᾠδὴν ἔχουσι.* 4, 2, 5 *ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ξὺν τοῖς πεζοῖς ἀμφὶ ταῦτα εἶχε;* huc referendi sunt hi quoque loci: an. 2, 4, 8 *καὶ τά τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς τὰ μάλιστα πιστευόμενον.* 3, 1, 4 *οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῖται.* 4, 28, 4 *ἐπὶ τῷ ἀμφὶ τὸν Ἡρακλέα μύθῳ.* 4, 30, 6 *τὰ ἀμφὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔμελεν αὐτῷ μαθεῖν.* 5, 19, 6 *τοσήδε μὲν σπουδὴ Ἀλεξάνδρῳ ἀμφ' αὐτὸν ἦν.* 6, 28, 5 *ἀπήγγειλε τὰ ἀμφὶ τὸν περίπλουν.* 7, 25, 4 *τὰ ἀμφὶ τὸν πλοῦν.* Ind. 33, 10 *τὰ ἀμφὶ τὸν στόλον.* cyneg. 35, 2 *οἱ δὲ ἀμφὶ τὰς τέχνας πονούμενοι . . . καὶ οἱ ἀμφὶ παίδευσιν . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὰ ἐρωτικά.* peripl. 9, 2 *τῶν μύθων τῶν ἀμφὶ τὸν Ἰάσονα.* tact. 9, 5 *οἱ δεινοὶ ἀμφὶ ταῦτα.* an. 6, 11, 8 et 6, 24, 1 *τῶν ξυγγραψάντων τὰ ἀμφὶ Ἀλέξανδρον.* — Verbo attingam locutionem *οἱ περί τινα* perpaucis tantum locis reperiri apud Arrianum: an. 1, 21, 5. 3, 13, 3. 3, 14, 3. 3, 23, 6. 5, 17, 1. 6, 21, 5, sescenties autem locutionem

οἱ *ἀμφί τινα.* — Numeralibus ex praepos. *ἀμφί* (= circiter) pendentibus articulum addere solet; cf. an. 1, 1, 1 *ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη.* 1, 16, 2 *ἀ. τοὺς δισχιλίους.* 1, 16, 4 *ἀ. τοὺς εἴκοσι καὶ πέντε.* 1, 18, 5 *ἀ. τὰς τετρακοσίας.* 1, 22, 7 *ἀ. τοὺς τεσσαράκοντα.* 1, 28, 8 *ἀ. τοὺς εἴκοσιν.* 3, 12, 5 *ἀ. τὰς τέσσαρας μυριάδας.* 3, 22, 6 *ἀ. τὰ πεντήκοντα ἔτη.* 4, 22, 2 *ἀ. τοὺς χιλίους.* 4, 26, 4 *ἀ. τοὺς διακοσίους.* 5, 18, 3 *ἀ. τοὺς εἴκοσι.* 5, 19, 5 *ἀ. τὰ τριάκοντα ἔτη,* ut in an 3, 15, 2, quo loco codd. *ἀ. ἑξήκοντα τῶν ἑταίρων* praebent, cum Kruegero *ἀμφὶ τοὺς ἑξηκοντα τ. ἑ.* scribere malim. Etiam post praepositionem *ὑπέρ* cum numeralibus iunctam saepissime articulum posuit; cf. an. 1, 11, 3 *ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους.* 1, 16, 4 *ὑ. τοὺς ἑξήκοντα.* 2, 11, 8. 3, 15, 6. 4, 17, 1. 4, 17, 6. 4, 25, 4. 4, 25, 5. 4, 27, 8. 5, 20, 4. 5, 24, 5. 6, 2, 1. 6, 14, 5. 7, 4, 8. 7, 21, 5; quattuor autem locis deest articulus: an. 3, 4, 4 *ὑπὲρ τρεῖς δακτύλους.* 4, 25, 4 *ὑπὲρ τετρακισμυρίους.* 5, 3, 5 *ὑπὲρ μύρια.* 5, 19, 1 *ὑπὲρ πέντε πήχεις μάλιστα,* ut dubitari possit, utrum mutandum sit necne[19]). Sed sescenties apud Arrianum *ἐς* cum numeralibus iunctum est omisso articulo, ut non solum in an. 1, 16, 4 (*πεζοὶ ἐς τοὺς τριάκοντα*) et 7, 12, 1 (*ἐς τοὺς μυρίους*) cum Kruegero, sed etiam in Indic. 8, 7 (*πεζῶν ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας*) articulus expungendus videatur. —

Saepissime iunxit Herodotum auctorem secutus praepositionem *ἐκ* cum verbis passivis vel intransitivis; raro hanc structuram reperias apud Atticos solutae orationis scriptores, saepius apud poetas tragicos (Kuehn. II pag. 399 c); sunt autem verba passiva et intransitiva, quibuscum *ἐκ* iunctum videmus, haec: *ἀναστέλλεσθαι* an. 6, 7, 4. *ἀναφέρεσθαι* 5, 3, 1. *ἀνίεσθαι* 7, 17, 3. *ἀφίεσθαι* Ind. 37, 11. *ἀποθραύεσθαι* an. 3, 30, 11. *αὐξάνεσθαι* 7, 7, 3. *βάλλεσθαι* 3, 30, 11. *δίδοσθαι* 6, 15, 7. 6, 29, 7. *ἐνδίδοσθαι* 1, 20, 5. 1, 22, 7. *ἐλπίζεσθαι* 3, 10, 3. *ἐπαγγέλλεσθαι* 4, 15, 2. *παραγγέλλεσθαι* 4, 19, 3. *προεξαγγέλλεσθαι* 6, 4, 5. *ἐπιτρέπεσθαι* 1, 18, 4. 3, 7, 1. 4. 15, 5. Ind. 23, 5. 36, 6. *καθίεσθαι* an. 7, 5, 1. *καταλαμβάνεσθαι* 4, 17, 4. *κατέχεσθαι* 2, 19, 5. 4, 13, 6. *κρατεῖσθαι* 5, 18, 8. 7, 2, 2. *κυκλοῦσθαι* 2, 8, 4.

---

19) Apud Thucydidem nunquam scriptum videmus *ὑπὲρ τούς, ἐς τούς*; cf. Krueg. ad Thuc. 4, 93, 3. 3, 20, 2. Blume animadvv. ad Thuc. pag. 16. Herodotus uno loco nisi fallor post *ὑπέρ* omisit articulum: 5, 64 *καί σφεων ἔπεσον ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας.*

παραινεῖσθαι 2, 7, 9. *πέμπεσθαι* 1, 23, 8. *πλημμελεῖσθαι* 7, 4, 2. *ποιεῖσθαι* 7, 7, 7. 7, 14, 10. *ἐπίδειξις ποιεῖται* tact. 40, 8. *πορίζεσθαι* an. 5, 27, 6. *πράττεσθαι* 4, 9, 8. *προσεξευρίσκεσθαι* tact. 44, 2. *προσχώννυσθαι* 5, 6, 4. *σημαίνεσθαι* 1, 17, 6. 4, 4, 3, *στέλλεσθαι* Ind. 7, 6. *ἐπιστέλλεσθαι* an. 7, 23, 8. *στεφανοῦσθαι* Ind. 42, 9. *τάσσεσθαι* an. 1, 24, 5. 4, 18, 1. 4, 22, 8. 6, 27, 1. *ἐπιτάσσεσθαι* 4, 15, 7. *προστάσσεσθαι* 4, 2, 4. 7, 3, 6. *τιτρώσκεσθαι* an. 4, 4, 4. 4, 5, 6. *ὑπάρχεσθαι* 7, 9, 6. — *καθεστηκώς* an. 2, 1, 1. 3, 1, 2. 4, 13, 1. *πάσχειν* 2, 14, 2. 2, 14, 8. 7, 23, 8. Ind. 34, 1. *γίγνεσθαι* an. 4, 5, 2 (*προσβολῆς γενομένης τῇ ἄκρᾳ ἐκ Σπιταμένους*). 4, 12, 7 (*τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γενομένης Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν παίδων*). 4, 8, 3 (*τὸ μὴ οὐ τὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ τῶν ξυνόντων γίγνεσθαι*). 4, 9, 7 (*τὰ ἐκ βασιλέως μεγάλου γιγνόμενα*). 4, 13, 5 (*Σύραν γυναῖκα . . . κάτοχον ἐκ τοῦ θείου γιγνομένην*). 5, 28, 1 (*θόρυβον γενέσθαι ἐκ τῶν παρόντων*). 4, 18, 2 (*μετάπεμπτος ἐξ Ἀλεξάνδρου γεγενημένος*). 7, 16, 5 (*λόγιον . . . γεγονέναι . . . ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ Βήλου*). —

Atticorum usum et modicos fines longe excedens (Krueg G. G. §. 52, 5, 2) etiam praeposit. *πρός* cum his verbis passivis et intransitivis iunxit: *ἄγεσθαι* an. 6, 17, 2. Ind. 13, 13. *αἴρεσθαι* an. 4, 24, 5. *ἁλίσκεσθαι* 1, 25, 4. 2, 11, 5. 5, 24, 7. *ἀναβαίνεσθαι* 5, 19, 6. *ἀναγράφεσθαι* 7, 14, 7. *ἀνακόπτεσθαι* Ind. 6, 7. *ἀναστρέφεσθαι* an. 6, 5. 1. *ἀντιπαρακαλεῖσθαι* 3, 10, 1. *ἀπαγγέλλεσθαι* 2, 16, 7. 7, 20, 7. *ἀπάγεσθαι* 4, 8, 9. *ἀπείργεσθαι* 1, 5, 12. *ἀποδείκνυσθαι* 1, 20, 3. *ἀπολαμβάνεσθαι* 1, 8, 2. *ἀπολείπεσθαι* 6, 22, 6. *ἀπόλλυσθαι* 6, 24, 4. 6, 25, 6. *ἀποτέμνεσθαι* 5, 13, 3. *ἀποφέρεσθαι* 7, 14, 3. 7, 22, 2. *ἀποφράσσεσθαι* 7, 21, 5. *ἄρχεσθαι* 5, 25, 1. *ἀφαιρεῖσθαι* 2, 6, 7. *ἀφανίζεσθαι* 6, 26, 4. *ἀφίεσθαι* 6, 16, 3. *βάλλεσθαι* 5, 19, 4. Ind. 24, 8. 36, 3. *βιάζεσθαι* an. 5, 23, 2. *βλάπτεσθαι* 1, 16, 1. 2, 10, 3. 2, 11, 3. 5, 17, 5. 5, 17, 6. *γράφεσθαι* 7, 13, 5. *διαρπάζεσθαι* 7, 13, 1. *διαφθείρεσθαι* 6, 22, 6. *ἐγκαταλαμβάνεσθαι* 1, 19, 4. 5, 24, 7 (Si. *δὲ καταληφθέντες*). *εἴργεσθαι* 5, 15, 6. 7, 27, 3. *εἰσποιεῖσθαι* 4, 11, 5. *ἐκπλήττεσθαι* 1, 6, 4. *ἐκστρέφεσθαι* 3, 29, 3. *ἐκχέεσθαι* 6, 26, 3. *ἐνδίδοσθαι* 1, 12, 7. *ἐνεδρεύεσθαι* 4, 16, 7. *ἐνοχλοῦσθαι* 1, 25, 7. *ἐξαγγέλλεσθαι* 1, 23, 4. 3, 9, 1. *ἐξελέγχεσθαι* 5, 4, 3. 6, 27, 5. *ἐξωθεῖσθαι* 1, 16, 1. *ἐπιθεσπίζεσθαι* 4, 11, 7. *ἐπικρύπτεσθαι* 7, 26, 1. *ἐπιτειχίζεσθαι* 1, 24, 6. *ἔχεσθαι* 1, 8, 6. 2, 17, 1. 3, 2, 6. 3, 18, 8. 5, 2, 2. 5, 25, 4. 5, 26, 5. 6, 9, 2.

ζεύγνυσθαι 5, 7, 1. θεραπεύεσθαι 7, 26, 2. θύεσθαι Ind. 42, 8. καθίστασθαι an. 6, 29, 2. καλεῖσθαι 3, 30, 7. 6, 1, 3. καταβάλλεσθαι cyneg. 36, 3. κατακλείεσθαι an. 1, 21, 3. κατακοντίζεσθαι 3, 26, 3. κατακόπτεσθαι 1, 15, 3. 3, 2, 5. 3, 18, 9. 3, 30, 10. 3, 30, 11. 5, 23, 5. 6, 21, 5. καταλαμβάνεσθαι 1, 5, 7. καταλείπεσθαι 1, 27, 2 3, 25, 7. καταλύεσθαι 4, 14, 3. καταπατεῖσθαι 6, 22, 5. κατέχεσθαι 4, 16, 3. 5, 2, 7. κληΐζεσθαι 7, 7, 3. κυροῦσθαι 4, 9, 7. λαμβάνεσθαι 4, 16, 7. λέγεσθαι 4, 11, 1. 6, 30, 1. 7, 8, 2. cyneg. 3, 5. νεωτερίζεσθαι 6, 17, 4. 7, 13, 3. νικᾶσθαι 5, 29, 1. 6, 23, 5. ὁδοποιεῖσθαι 3, 13, 2. οἰκίζεσθαι 5, 27, 5. ὀνομάζεσθαι 3, 21, 4. ὁρᾶσθαι 5, 12, 4. 7, 3, 5. 7, 15, 4. Ind. 2, 8. ὀρθοῦσθαι an. 6, 5, 2. παρακαλεῖσθαι 3, 9, 5. περιστρέφεσθαι 6, 5, 2. πλάττεσθαι 6, 12, 3. πλήττεσθαι 3, 28, 3. ποιεῖσθαι 5, 3, 5. 6, 17, 2. πονεῖσθαι 5, 29, 5. προδίδοσθαι 3. 22, 5. προσπολεμεῖσθαι 3, 22, 2. προστίθεσθαι 7, 29, 3. στέλλεσθαι 2, 16, 5. 3, 3, 1. 4, 6, 1. 4, 27, 7. 7, 20, 9. Ind. 32, 10. στεφανοῦσθαι Ind. 23, 6. συγγράφεσθαι an. prooem. 3. συγκομίζεσθαι 6, 28, 1. συλᾶσθαι 6, 27, 4. συλλαμβάνεσθαι 3, 20, 3. 4, 8, 8. συμφωνεῖσθαι 7, 14, 8 σώζεσθαι 4, 8, 6. τάσσεσθαι 6, 29, 10. tact. 42, 2. τέμνεσθαι an. 5, 6, 1. τιτρώσκεσθαι 5, 14, 4. τοξεύεσθαι Ind. 16, 7. τρέπεσθαι tact. 15, 5. ὑμνεῖσθαι an. 7, 13, 5. ὑπερακοντίζεσθαι tact. 3, 5. ὑπερορᾶσθαι an 7, 8, 2. φυλάσσεσθαι 3, 29, 6. — ἀποθνήσκειν an. 1, 16, 3. 3, 25, 8. 3, 26, 4. 6, 27, 2. πάσχειν 1, 17, 9. ταλαιπωρεῖν 6, 24, 6. γίγνεσθαι an. 7, 4, 2 (τὰς χώρας ὅσαι δορύκτητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο). Verba τιμᾶσθαι (an. 1, 5, 4. 2, 16, 4. 4, 10, 3. 4, 11, 8), γεραίρεσθαι (Ind. 8, 5), φιλεῖσθαι (an. 4, 11, 3. 4, 12, 3), ἐπαίρεσθαι (an. 4, 1, 5. 5, 26, 3), ἀδικεῖσθαι (3, 25, 2), λυπεῖσθαι (7, 27, 2), ἀμελεῖσθαι (4, 20, 3), δουλοῦσθαι τῇ γνώμῃ (6, 16, 2) similia etiam ab Atticis scriptoribus cum praepos. πρός coniuncta sunt. —

Formulas ἐκ πάλαι (an. 1, 9, 8 ὕστερον δὲ ἡ μνήμη αὐτὰ ἐς λογισμὸν τοῦ ἐκ πάλαι ἐπὶ τοῖς ξυνενεχθεῖσι προσημανθῆναι ἀπήνεγκεν) et ἐκ τότε (an. 1, 26, 4 καὶ ἐκ τότε οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους προσχώρους Σιδῆται ἐβαρβάριζον) posteriorum tantum scriptorum esse proprias docet Lob. ad Phryn. p. 46 sqq. — Herodotea locutio ἐν φυλακῇ ἔχειν est in an. 2, 15, 5. 3, 5, 7; cf. Herod. 1, 160, 2. 3, 152 etc. — Thucydidem auctorem secutus (3, 13, 2. 8, 27, 2. 8, 68, 3) in. an. 6, 28, 6 ἐν ὑστέρῳ scripsit pro ὑστέρῳ χρόνῳ vel ἐν τῷ ὑ. χ. —

Et *ἕνεκα* et *εἵνεκα* (Kuehn. I pag. 688, 10. Xen. an. 6, 6, 14) formae usitatae sunt apud Arrianum (vid. *εἵνεκα* in an. 3, 2, 2. 3, 26, 1. 7, 17, 4. 7, 22, 4. Ind. 33, 9. tact. 2, 1); uno loco (an. 4, 15, 2) praebent codd poeticam formam *οὕνεκα,* quam cum Kruegero in *εἵνεκα* mutare velim; Herodoteam formam *εἵνεκεν* non usurpavit. —

Arrianum nunquam vocabulo *ἔστε* solo praepositionis instar esse usum in act. Erlang. vol. II. pag. 504 exemplis permultis collectis satis demonstrasse mihi videor; itaque in an. 4, 13, 5 (*ἔστε ἡμέραν*) cum Krueg. et Sint. et in Ind. 2, 2 (*ἔστε τὴν πρὸς ἕω θάλασσαν*) cum Herch. post particulam *ἔστε* praepositio *ἐπὶ* inserenda erit. Neque magis in Arriani libris defendi possit lectio *ἔστε ἐς*, quam in an. 3, 7, 2. 4, 22, 5. 6, 7, 1 codicem Paris. A secutus Ellendtius, et in Ind. 41, 8 auctoritate cod. Vindob. adductus Duebnerus recepit; cf. act. l. l. pag. 504 et 505. — Formulam *ἐπὶ πᾶν* (an 2, 24, 3 *ὀργῇ γὰρ ἐχώρουν ἐπὶ πᾶν οἱ Μακεδόνες*) saepius apud Herodotum (cf. Krueg. adnot. ad 2, 68, 3) et Thucydidem (cf. Krueg. adn. ad 2, 51, 1), raro apud ceteros scriptores veteres reperias. —

Saepissime dixit *ἐπὶ πολύ* et de tempore, cf. an. 1, 9, 2 *ὡς καὶ ἐς ὕστερον ἐπὶ πολὺ τῷ πολέμῳ ἀντίσχειν Λακεδαιμονίοις* (sc. τ *Ἀθηναίους*). 5, 1, 4. 5, 10, 4. 5, 13, 3. 5, 27, 1. 7, 3, 2. tact. 19, 5. Ind. 23, 4 (*ἐπὶ πολλόν*), et de spatio, cf. an. 1, 19, 2 *καὶ τὰ μὲν καταβαλὼν δι' ὀλίγου τῶν τειχῶν, τὰ δὲ κατασείσας ἐπὶ πολὺ προσῆγε τὴν στρατιάν.* 2, 27, 4. 2, 27, 5. 4, 26, 5. 5, 23, 3. 6, 3, 4. 6, 5, 2. 6, 22, 5. 7, 20, 8. Ind. 21, 4. 25, 5. 26, 4. 29, 8. 32, 6, ut in. an. 7, 20, 8, quo loco codd. *καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν* praebent, non cum Muellero *τό* retinendum, sed cum Kruegero delendum sit. — Apud Herodotum (2, 45, 1) et inter Atticos apud Thucydidem (2, 84, 2) solum scriptam videmus locutionem *ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι,* quam Arr. usurpat in an. 1, 8, 8. 3, 21, 9. 3, 24, 2. 6, 6, 3. 6, 16, 2. 6, 21, 5. Ind 24, 8; cf. *ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας* an 6, 4, 2 *ἐς ἀλκὴν γενομένους* cyneg. 36, 2; Herodotea locutio *πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι* (Herod. 3, 78, 1. 4, 125, 2. 9, 102, 3) in Arriani libris non exstat; vocabulum *ἀλκή,* quod etiam in Ind. 15, 1 legitur, praeter Thucydidem raro usurpant Attici scriptores; vid. Krueg. ad Thuc. 2, 84, 2. —

Recte Hercherus in Ind. 19, 8 (*κατὰ τοὺς ποταμοὺς διέπλωσεν αὐτῷ ὁ στόλος*) pro *διέπλ.* scripsit *κατέπλωσεν*;

cf. Ind. 19, 6 *κατέπλωε κατὰ τὸν Ὑδάσπεα*. an. 3, 1, 4 *κατέπλει κατὰ τὸν ποταμόν*. 6, 1, 1 *καταπλεῖν κατὰ Ὑδάσπην*. 6, 20, 2 *κατὰ τὸ ἕτερον στόμα . . . κατέπλει*. 7, 1, 1 *καταπλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην*. 7, 7, 1 *κατέπλει κατὰ τὸν Εὐλαῖον ποταμόν*. 7, 21, 7 *κατ' αὐτὸν καταπλεῖ*. —

περί de loco usurpatum cum dativo raro Attici scriptores iungunt, saepe posteriores; cf. an. 1, 22, 6 *ὁ πλεῖστος δὲ φόνος περὶ ταῖς πύλαις αὐταῖς ξυνέβη*. 1, 27, 1 *ἦσαν δὲ αὐτοῖς καὶ περὶ τῇ ἄκρᾳ ἐν τῷ χθαμαλῷ οὐκ ὀλίγαι οἰκήσεις*. 6, 18, 2 *περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ*. 7, 24, 2 *περὶ τῷ θρόνῳ δὲ ἑστηκότας τοὺς εὐνούχους*. Ind. 16, 11 *περὶ ἄκρῳ τῷ στόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσι δέρμα*. 16, 2 *εἷμα δὲ τὸ μὲν περὶ τοῖσιν ὤμοισι περιβεβλημένον, τὸ δὲ περὶ τῇσι κεφαλῇσιν εἰλιγμένον*. cyneg. 14, 6 *θραύοιεν ἂν περὶ τῷ κρυστάλλῳ τὰ ὀστᾶ τῶν ποδῶν*; ex poetarum consuetudine in Ind. 31, 5 scripsit *τὸν περὶ τῇ νήσῳ λόγον* (vid. Kuehn. II pag. 427, II). —

In Ind. 26, 2 (*τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῃ* *περὶ τὴν δευτέρην φυλακὴν* *ἀναχθέντες καταίρουσιν εἰς Βαγίσαρα*) articulus *τήν*, quem Herch. retinet, cum Krueg. (vid. eius adnot. ad an. 5, 23, 5) delendus est; cf. *περὶ πρώτην φυλακήν* Ind. 27, 6. *ἔστε ἐπὶ πρώτην φυλ*. an. 6, 7, 1. *ἀμφὶ πρώτην φυλ*. 2, 4, 3. *ἀμφὶ δευτέραν φυλ*. 1, 23, 2. 3, 9, 5. 5, 23, 5. 6, 25, 5. *ἀμφὶ τετάρτην φυλ*. 5, 24, 2. —

Particulam *πρίν* (an. 3, 18, 6 *πρὶν φάους*) praepositionis loco inter veteres Pindar. Pyth. 4, 43 *πρὶν ὥρας*, inter recentiores saepe Iosephus et Sext. Emp. usurpant (vid. Krueg. dial. §. 68, 1 adn. 2). —

In anab. 1, 6, 4 (*οἱ δὲ Ταυλάντιοι ἔτι μᾶλλον ἐκπλαγέντες πρὸς τῆς βοῆς*) scribendum esse puto *πρὸς τὴν βοήν*; cf. cyneg. 20, 3 *ὁ δέ τις ἐκπλαγεὶς πρὸς τὴν βοήν*. an. 2, 4, 10 *οὐ γὰρ ἐκπλαγῆναι πρὸς τὴν ἐπιστολήν*. 2, 13, 5 *ἐκπλαγέντες πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα*. 4, 4, 4 *οἱ μὲν ἐξεπλάγησαν πρός τε τῶν βελῶν τὴν διὰ μακροῦ ἄφεσιν*. 4, 21, 6 *ἐκπλαγεὶς ὁ Χοριήνης πρὸς τὰ γιγνόμενα*. 4, 30, 2 *οἱ δὲ Ἰνδοὶ πρός τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν . . . ἐκπλαγέντες*. 5, 14, 2 *πρὸς τὴν τόλμαν . . . ἐκπλαγέντες*; dativum verbo *ἐκπλήσσειν* addidit in. an. 1, 1, 3 *Ἀθηναίους γε τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντας*. 3, 17, 5. 3, 25, 7. 4, 19, 4. 4, 26, 4. Ind. 28, 4; accusativum sine praepositione in Ind. 24, 8 *οἱ δὲ τήν τε λαμπρότητα τῶν*

ὅπλων ἐκπλαγέντες καὶ τῆς ἐφόδου τὴν ὀξύτητα; ὑπό cum genetivo in cyneg. 21, 2 ὁ λαγὼς . . . ὑπὸ τῆς κλαγγῆς τῶν κυνῶν ἐκπλήττεται. — Multo saepius praepositionem ὑπέρ usurpat quam περί eodem sensu ac „de" Latini; ὑπέρ occurrit nonaginta octo, περί viginti quattuor locis[20]. — ὑπέρ cum accusativo de loco dictum est eodem sensu atque ὑπέρ cum gen. in an. 1, 14, 4 καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. 5, 13, 3 ἦν γὰρ τῶν μὲν πεζῶν ὑπὲρ τοὺς μαστοὺς τὸ ὕδωρ. 5, 17, 7 ἦσαν . . . ὑπὲρ τοὺς ἐλέφαντας πεζοὶ ἐφεστηκότες. 5, 25, 5 τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας. Ind. 32, 1 ὑπὲρ τοὺς Ἰχθυοφάγους Γαδρώσιοι . . . οἰκέουσι; saepius sic usurpant hanc praepositionem posteriores, inter veteres autem non solum Xen. an. 1, 1, 9 (τοῖς Θρᾳξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσιν), id quod Renz. l. l. pag. 22 arbitratur, sed etiam Herod. 2, 10, 1 τῶν γὰρ οὐρέων τῶν εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων (vid. Krueg. adnot.) et Plat. Criti. 108, e τοῖς ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας ἔξω κατοικοῦσι καὶ τοῖς ἐντὸς πᾶσιν (Kuehn. II pag. 422, 2). —

Poetarum magis et Herodoti proprium est ὑπό cum dativo idem valens atque ὑπό c. gen; cf. an. 3, 21, 6 ἐξέκαμνον οἵ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι ὑπὸ τῇ ταλαιπωρίᾳ τῇ ξυνεχεῖ. 6, 11, 2 καὶ οὕτω σχεθῆναι αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποψυχίᾳ. Ind. 13, 9

---

20) ὑπέρ an. prooem. 2 ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους. 3 ὡς λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. 1, 5, 3 καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν ὑπὲρ τῶν Αὐταριατῶν πυνθανόμενον Ἀλέξανδρον. 1, 9, 7. 1, 12, 5. 1, 12, 9. 1, 13, 5. 1, 17, 9. 1, 24, 5. 1, 25, 4. 1, 25, 10. 1, 26, 3. 1, 26, 4. 1, 27, 4. 1, 28, 1. 1, 29, 6. 2, 1, 3. 2, 3, 3. 2, 6, 1. 2, 14, 3. 2, 14, 4. 2, 14, 5. 2, 15, 3. 3, 3, 6. 3, 8, 7. 3, 30, 5. 3, 30. 8 4, 5, 1. 4. 8, 2. 4, 10, 2. 4, 10, 5. 4, 11, 9. 4, 13, 2. 4, 14, 1. 4, 14, 3. 4, 14, 4. 4, 20, 4. 4, 28, 1. 4, 28, 2. 5, 1, 2. 5, 2, 1. 5, 3, 4. 5, 4, 1. 5, 4, 3. 5, 5, 1. 5, 6, 6. 6, 1, 4 6, 2, 3. 6, 11, 2. 6, 11, 7. 6, 11, 8. 6, 16, 5. 6, 28, 2. 6, 28, 6. 7, 3, 1. 7, 3, 6. 7, 9, 1. 7, 12, 6. 7, 13, 3. 7, 14, 2. 7, 15, 4. 7, 15, 5. 7, 15, 6. 7, 18, 1. 7, 18, 3. 7, 18, 6. 7, 19, 1. 7, 25, 2. 7, 25, 5. 7, 27, 1. Ind. 4, 1. 4, 13. 6, 1. 6, 2. 8, 5. 9, 2. 9, 5. 12, 6. 15, 4. 15, 5. 15, 7. 15, 9. 16, 1. 17, 6. 20, 1. 20, 9. 31, 3. 31, 6. 34, 12. 35, 1. 40, 1. cyneg. 3, 5. peripl. 6, 2. 18, 2. 23, 3. tact. 1, 1. 6, 2. 28, 1. 31, 6. 32, 2. 33, 5. περί: an. prooem. 1. 1, 14, 9. 1, 24, 5. 1, 26, 3. 2, 2, 5. 2, 3, 2. 2, 3, 5. 2, 3, 6. 2, 12, 5. 5, 6, 8. 7, 3, 1. 7, 13, 6. Ind. 8, 8. 31, 1. cyneg. 1, 1. 1, 2. 1, 3. 1, 4. 2, 3. 3, 5. 3, 6. peripl. 17, 3. 25, 2. tact. 31, 5.

ὑπὸ τῷ δίψεϊ δουλωθῆναι. 13, 10 *ὑπό τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρεύμενοι.* 13, 13 *τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἕλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ*; cf. Herod. 1, 91, 4 *ὁ δὲ Πέρσης τε ἦν καὶ ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι,* ubi vid. Baehr. adn. 1, 95, 1 *Λυδοὶ μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο.* 1, 103, 2 *συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομένους.* 3, 97, 3 *ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται*; locutio *παιδεύεσθαι ὑπό τινι* „unter der Leitung Jemands gebildet werden" (cyneg. 1, 1 *οἱ παιδευθέντες ὑπὸ Χείρωνι τὴν παίδευσιν ταύτην*) haud insolita est apud Platonem; cf. Cron. ad Lach. p. 184 E.

Ut Attici solutae orationis scriptores, ita etiam Arrianus ex praepositionibus unam *περί* substantivo postposuit nonnullis locis: an. 3, 21, 4 *Δαρείου δὲ πέρι ἐπύθετο.* Ind. 3, 1 *ὅτι γῆς περιόδου πέρι ἔμελεν Ἐρατοσθένεϊ.* Ind. 5, 8 *Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει*; ibid. *Ἡρακλέος δὲ πέρι οὐ πολλός*; cf. Kuehn. II pag. 481, 2. Interpositam videmus praepositionem inter adiectivum et substantivum in an. 5, 26, 1 *γῆν περὶ πᾶσαν.* 4, 8, 6 *οὐδεμιᾷ ξὺν δίκῃ*; vid. Krueg. dial. §. 68, 4 adn. 6. —

D e p a r t i c u l i s. Formulam *ἀλλὰ γάρ* sescentis locis scriptam videmus apud Arrianum; sed plerumque ex posteriorum scriptorum consuetudine oblitterata est particulae *γάρ* vis, ut *ἀλλὰ γάρ* pleonastice dictum videatur pro sola particula *ἀλλά*; cf. an. 1, 8, 5. 2, 6, 5. 3, 2, 4. 4, 3, 1. 5, 4, 4. 6, 5, 1. 7, 2, 2. Ind. 5, 7. 9, 5. 10, 1. tact. 31, 3. 40, 8. 43, 2 etc. —

ἄλλως τε καί, quae formula ab Atticis scriptoribus cum participio vel cum particulis *εἰ, ἐάν, ἐπειδή* aliis iungi solet (Kuehn. II pag. 794), struxit cum verbo finito in an. 1, 15, 2 *ἄλλως τε καὶ τὸ κράτιστον τῆς Περσικῆς ἵππου ταύτῃ ἐπετέτακτο.* 1, 20, 1 *ἄλλως τε ἐπενόει . . ., ὅτι οὔτε ναυτικοῦ ἔτι δέοιτο.* 3, 29, 4 *ἄλλως δὲ καὶ ἀπορία ὕλης ἐν τοῖς τόποις ἦν.* 5, 9, 4 *ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ῥεύματος.* 5, 15, 6 *ἄλλως τε οὐδὲ ἠξίου ἐς τὰ διαλείποντα τῶν ἐλεφάντων τολμῆσαι ἄν τινα ὤσασθαι τῶν πολεμίων.* Ind. 6, 7 *ἄλλως τε οὐδὲ χιονόβλητα εἴη ἂν τὰ Αἰθιόπων οὔρεα ὑπὸ καύματος.* —

διότι, quod pro *ὅτι* positum legimus apud Herodotum (2, 50) et apud oratores Atticos (Kuehn. II pag. 876, 1; Schoemann., die Redetheile pag. 182; Voemel. ad Demosth. conc. p. 746; Schneider. ad Isocr. 4, 48), reperitur in an. 4, 9, 7 *ἀγνοεῖν, φάναι, διότι ἐπὶ τῷδε οἱ πάλαι σοφοὶ ἄνδρες τὴν Δίκην πάρεδρον τῷ Διὶ*

ἐποίησαν. cyneg. 16, 6 *εὑρισκόμενον μὲν ὅστις ἴδοι τὸ θηρίον καὶ διωκόμενον καὶ μεταθεόμενον, ξυγχωρῶ, διότι ἐπιλάθοιτο ἂν εἴ του ἐρῴη.* 34, 3 *τὰς κύνας δὲ καὶ στεφανοῦσιν ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ· ὡς δῆλον εἶναι, διότι ἐπ' αὐταῖς ἑορτάζουσιν.* —

Thucydidea formula *ἐπεὶ καί* idem valens ac Latina „quid quod" (vid. Krueg. ad Thuc. 1, 12, 1) est in an. 1, 9, 8. 2, 2, 3. 2, 11, 10. 3, 29, 6. 4, 9, 9. 5, 4, 2. 5, 22, 2. 5, 26, 6. 6, 11, 4. 7, 2, 1. 7, 2, 2. 7, 16, 8. 7, 18, 1. 7, 30, 3. Ind. 5, 2. 6, 2. 6, 8. 25, 7. cyneg. 1, 4. — Ionicum *ἐπεί τε* (Kuehn II pag. 702 et 949, 6), quod in Ind. 9, 2 (*ἐπεί τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑωυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευτήν*) nihil offensionis habet, fortasse etiam in an. 5, 1, 1 (*ἐπεί τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο*) defendi potest, quia complures Ionicas voces formulasque etiam in iis libris, quos Attice conscripsit, esse constat. —

ἐπειδάν coniunctio apud Atticos usitatissima (Kuehn. II pag. 951, 2) est in anab. 1, 24, 2. 3, 18, 5; *ἐπάν* in an. 3, 3, 4. 6, 5, 7; in Indicis semper reperias Herodoteam coniunctionem *ἐπεάν* (Bredov. dial. Herod. pag. 38); cf. 13, 7. 14, 7. 15, 2. 16, 9. 16, 12. 25, 7. 29, 11; itaque etiam 11, 7 cum Herchero *ἐπεάν* pro codd. scriptura *ἐπήν* legendum est. —

Inusitate de loco dicitur coniunctio *ἔστε* „bis so weit als, bis wo" in an. 3, 20, 4 (*εἴσω παρῆλθεν τῶν πυλῶν ἔστε οἰκουμένα ἦν*), ubi perperam, ut mihi quidem videtur, Si. adnotat Indicorum locum (2, 2 *παρατείνει τε* [sc. *ὁ Ταῦρος*] *ἔστε τὴν πρὸς ἕω θάλασσαν*); nam anabasis loco citato voc. *ἔστε* non praepositionis sed coniunctionis instar est. — Contra Atticorum consuetudinem *ἔστε* cum infinitivo struxit in an. 2, 1, 3 *ὅτῳ καὶ ἐπέτρεψε τελευτῶν ὁ Μέμνων τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν ἔστε Δαρεῖόν τε ὑπὲρ αὐτῆς γνῶναι.* 4, 7, 1 *καὶ αὐτοῦ κατέμενεν ἔστε παρελθεῖν τὸ ἀκμαῖον τοῦ χειμῶνος.* 5, 16, 1 *ἀνέπαυε τοὺς πεζοὺς ἔστε καταστῆναι αὐτοῖς τὸν θυμόν.* 5, 9, 3 *προσλιπαρεῖν τῇ ὄχθῃ, ἔστε τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ . . . παραδοῦναί οἱ τὸν πόρον.* 5, 14, 2 *ἀπομαχεῖσθαί γε ἔστε τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι.* 6, 5, 7 *ὑπομένειν ἐκέλευσεν ἔστ' ἂν ἥκῃ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀμφὶ Κράτερον . . . αὐτῷ ξυμβαλεῖν.* Ind. 36, 4 *ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ τοῦδε, ἔστε καταστῆσαι αὐτὸ ἐς Σοῦσα* cyneg. 2, 4 *ὅπως χρὴ μεταθεῖν αὐτόν, καὶ ἀνευρίσκειν κατὰ τὸ ἴχνος, ἔστε ἁλῶναι ἀπαγορεύσαντα ὑπὸ καμάτου.* 23, 4. 25, 2. 31, 5; cf. Ell. ad an. 2, 11, 4. —

Coniunctionem *εὖτε* ex poetarum et Herodoti sermone depromptam tantum in Indicis reperimus: cf. 31, 1 *εὖτε δὲ παρέπλωον τὴν χώρην τῶν Ἰχθυοφάγων*; *εὖτ᾽ ἄν*: Ind. 13, 7 *ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ χείλεα εὖτ᾽ ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσι, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἕρκος ὠθέονται* (sc. *οἱ ἐλέφαντες*). 13, 10 *εὖτ᾽ ἂν δέ σφισι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τηνικαῦτα .. ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἕρκος.* 29, 12 *τοὺς δὲ μέζονας* (sc. *ἰχθῦς*) . . *ὑπὸ ἡλίῳ αὐαίνοντες, εὖτ᾽ ἂν ἀφαυανθῶσι, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ᾽ αὐτῶν ποιέονται καὶ ἄρτους.* (vid. Kuehn. II pag. 702). —

Ionica particula *ἤπερ* pro Attica *ἤ* posita est in an. 3, 22, 2 *ἐν μείζονι κινδύνῳ ἤπερ ἐκεῖνοι καθεστηκότι.* 4, 3, 1. 4, 10, 7. 4, 21, 4. 5, 17, 5. 7, 20, 2. peripl. 8, 3. tact. 16, 11. (Ind. 11, 8. 15, 3); vid. Krueg. dial. §. 69, 35 et adnot. —

ἵνα et *ἵναπερ* coniunctiones ab Atticis scriptoribus raro ita usurpantur, ut idem valeant ac „quo, wohin“ (vid. Kuehn. II pag. 384 adn. 3. Krueg. ad Thuc. 4, 48, 5), multis locis ab Arriano, cf. an. 3, 19, 8 *ἵνα καὶ αὐτὸς ἥξειν ἔμελλεν.* 3, 25, 1 *ἵνα καὶ Σατιβαρζάνης ἧκε.* 3, 25, 4 *ἵνα καὶ Φίλιππος . . . ἀφίκετο.* 4, 6, 3 *ἵνα ἐπανήκειν Σπιταμένην ἐπυνθάνετο.* 3, 18, 5 *καὶ ξὺν τούτοις ᾔει ἐπικάμψας ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, ἵν᾽ οἱ αἰχμάλωτοι ἦγον.* 5, 23, 7 *ἵν᾽ ἂν ἡ σάλπιγξ παρακαλῇ* (sc. *ἰέναι*). 3, 3, 4 *ἵνα χρὴ πορεύεσθαι.* 1, 3, 3 *ἵνα οἱ Τριβαλλοί τε καὶ οἱ Θρᾷκες ξυμπεφευγότες ἦσαν.* 4, 24, 7 *ἵνα ξυμπεφευγέναι ἐπυνθάνετο τοὺς πολλούς.* 6, 8, 4 *ἵνα . . . πολλοὺς ξυμπεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο.* 3, 1, 1 *Ἀλέξανδρος δὲ ἐπ᾽ Αἰγύπτου, ἵναπερ τὸ πρῶτον ὡρμήθη, ἐστέλλετο.* 3, 2, 1 *ἄλφιτα . . ἐπιβάλλειν τῇ γῇ, ἵναπερ ὁ βασιλεὺς ὑφηγεῖτο.* 6, 20, 3 *ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο.* 6, 24, 1 *ἵναπερ ἀφίκετο ἐξ Ὤρων ὁρμηθεὶς ἐν ἡμέραις ταῖς πάσαις ἑξήκοντα.* 6, 25, 4 *ἵναπερ προσφέρονταί τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος*[21]).

καὶ γὰρ καί („etenim etiam, und zum Beweise dient auch der Umstand, dass“; vid. Kuehn. II pag. 855 adn. 2), formulam

---

21) Hoc loco reticere nolim Arrianum saepissime pro Atticorum *οὗπερ* usurpasse coniunctionem *ἵναπερ*; cf. an 2, 13, 3. 3, 4, 1. 4, 26, 2. 4, 28, 3. 5, 2, 6. 5, 13, 3. 5, 20, 1. 5, 20, 9. 5, 23, 6. 6, 2, 2. 6, 4, 1. 6, 8, 5. 6, 10, 4. 6, 14, 5. 6, 18, 5. 6, 20, 1. 6, 22, 1. 7, 1, 5. 7, 13, 4. Ind. 1, 8. 2, 5. 3, 7. 3, 8. 3, 10. 4, 6. 4, 7. 4, 16. 10, 6 12, 5. 21, 6. 31, 8. 34, 8. 37, 6. 40, 11 peripl. 6, 1. 7, 3. 9, 3. 10, 1. 11, 3. 11, 5. 13, 1. 15, 2. 15, 3. 18, 1. 18, 2. 18, 3. 25, 4. tact. 21. 34, 1.

apud Atticos non admodum raram Arrianus habet in an. 1, 7, 3 *καὶ γὰρ καὶ πολὺς ὁ λόγος οὗτος καὶ παρὰ πολλῶν ἐφοίτα.* 2, 3, 8. 2, 11, 7. 2, 18, 2. 3, 2, 3. 3, 8, 7. 4, 8, 2. 5, 3, 2. 5, 4, 5. 5, 20, 9. 6, 3, 4. 6, 20, 1. 6, 22, 3. 6, 24, 4. 7, 5, 6. 7, 24, 2. Ind. 8, 11. 8, 13. 28, 8. 35, 8. cyneg. 35, 4. peripl. 21, 3. — *οὐδὲ γὰρ οὐδέ* locutionem Homericam, quam saepe scriptam videmus apud posteriores, raro apud veteres (cf. Creuz. et Baehr. ad Herod. 4, 16 *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης . . . οὐδὲ οὗτος προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων ἔφησε ἀπικέσθαι*; Kuehn. II pag. 758, 1) praebet in an. 1, 12, 5 *τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν δέομαι ἀναγράψαι, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄγνωστον ἐς ἀνθρώπους ἐστίν.* 5, 24, 6 *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν.* cyneg. 4, 5 *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὰ χαροπὰ φαῦλά ἐστιν.* —

Latinae locutioni „cum ... tum vero etiam" respondet apud Graecos *τὲ* vel *καὶ . . . καὶ δὴ καί* (vid. Kuehn. II pag. 679; Baeumlein. Partic. pag. 151 sq.); Arrianus contra Atticorum usum scripsit *καὶ δὴ καί* non antecedentibus particulis *τὲ* vel *καί* in an. 4, 8, 7 *τὸν Κλεῖτον . . . πολὺν εἶναι ἐξονειδίζοντα Ἀλεξάνδρῳ ὅτι πρὸς αὐτοῦ ἄρα ἐσώθη, ὁπότε ἡ ἱππομαχία ἡ ἐπὶ Γρανικῷ ξυνειστήκει πρὸς Πέρσας*: 6, 1, 4 *ὡς (τὸν Ἰνδόν) Νεῖλον ἤδη . . . καλούμενον . . . οὕτω δὴ ἐκδιδόναι ἐς τὴν ἐντὸς θάλασσαν. καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα γράφοντα* . . . Ind. 5, 12 *καί τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες . . τοῦτο ἔφασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέος τοῦ Τιτῆνος τὸ ἄντρον . . . καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν . . ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας.* —

καίτοι cum participio iunxit in an. 1, 5, 7 *ὁμοῦ δὲ γενομένων ἐξέλιπον καίτοι καρτερὰ ὄντα τὰ κατειλημμένα πρὸς σφῶν χωρία.* 3, 26, 2 *καίτοι δὶς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ὁσημέραι τὴν Ἀλεξάνδρου φοιτῶν.* 4, 21, 4 *καίτοι ξυμπάσης τῆς στρατιᾶς ἐργαζομένης.* 7, 6, 2 *καίτοι τῇ ἰσότητι τῇ ἐς τὸν βασιλέα μεγάλως τετιμημένοις.* 7, 16, 3 *καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν περιοικούντων . . . καὶ ποταμῶν πλοΐμων ἐμβαλλόντων εἰς αὐτήν.* 7, 20, 8 *καίτοι ἐπὶ [τὸ] πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν.* Ind. 9, 10 *οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τἄλλα πολυπραγμονέστατον . . . γενόμενον*; quam structuram raro apud veteres, saepe apud inferioris aetatis scriptores reperimus (vid. Kuehn. II pag. 644 adn. 8. Held. ad Plat. Timol. pag. 354 sqq.).

Coniunctioni *καίπερ* Atticorum usum secutus semper addidit participium; cf. an. 2, 10, 3 *καίπερ ἐν ἀπόπτῳ ἤδη ἔχων τὴν Δαρείου δύναμιν.* 2, 12, 1. 2, 15, 3. 4, 6, 6. 5, 17, 3. 6, 10, 2. 7, 15, 3. 7, 21, 5. Ind. 34, 2; itaque Pflugkio assentior, qui in an. 7, 14, 6 (*καίπερ οὐκ ἐπιεικῶς κέχρηταί μοι ὁ Ἀσκληπιός*) pro *καίπερ* scripsit *καίτοι.* —

Scriptorum aetate inferiorum propria est particula *μή* ita usurpata, ut ex verbis *ἐρωτᾶν, πυνθάνεσθαι, ἐπερέσθαι* pendeat et idem valeat ac nostrum „ob nicht" (Kuehn. II pag. 1038 adn. 2. Aken, Temp. u. Mod. §. 299); cf. an. 4, 20, 2 *ἐρέσθαι μή τι βίαιον ἐξ Ἀλεξάνδρου αὐτῇ ἐς ὕβριν ξυνέβη.* 7, 24, 3 *μήποτε ἐξ ἐπιβουλῆς ξυντεταγμένον τοῦτο ἔδρασε γνῶναι ἐθέλοντα.* —

Permultis locis pro Attica particula *ἅτε* Ionicam *οἷα* (cf. Krueg. adn. ad Herod. 1, 61, 1) scripsit Arrianus; cf. *οἷα δή* cum participio in an. 1, 3, 4 *καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτήν, οἷα δὴ ἐς στενὸν συγκεκλεισμένον, ὀξὺ καὶ ἄπορον προσφέρεσθαι.* 1, 6, 9 *καταμαθὼν Ἀλέξανδρος κακῶς αὐλιζομένους τοὺς ἀμφὶ Κλεῖτον καὶ Γλαυκίαν . . . οἷα δὴ ξὺν φόβῳ ἀπηλλάχθαι οἰομένων Ἀλέξανδρον.* 1, 20, 6 *αἵ τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες αὐτῷ οὐ παρῆσαν, οἷα δὴ οὐκ ἐπὶ πολιορκίαν σταλέντι.* 1, 28, 5. 2, 21, 5. 3, 15, 2. 3, 29, 3. 4, 3, 1. 4, 5, 5. 4, 21, 2. 5, 1, 5. 5, 2, 6. 5, 17, 5. 5, 17, 6. 5, 23, 2. 6, 21, 2. 6, 25, 3. 7, 12, 7. 7, 21, 2. Ind. 16, 12. 30, 9. peripl. 1, 2; participio omisso in an. 1, 9, 6 *καὶ ὁ φόνος πολύς, οἷα δὴ ἐξ ὁμοφύλων τε καὶ παλαιᾶς ἀπεχθείας ἐπεξιόντων.* 6, 6, 3 *τοὺς μὲν πολλοὺς ἀπέκτεινεν αὐτῶν οὐδὲ εἰς ἀλκήν, οἷα δὴ ἀνόπλους, τραπέντας.* 6, 10, 2. Ind. 24, 8 (cf. Krueg. ad Herod. 1, 66, 1). an. 6, 22, 4 *οἷα δὴ ἐκ μεγάλων τε τῶν πρέμνων* (sc. *τὸ δάκρυον τῆς σμύρνης*) *καὶ οὔπω πρόσθεν ξυλλελεγμένον*; *οἷα* omisso *δή* cum participio iunxit in an. 1, 4, 8 *οἷα γὰρ πόρρω τε ᾠκισμένοι Ἀλεξάνδρῳ καὶ χωρία δύσπορα οἰκοῦντες καὶ Ἀλεξάνδρου ἐς ἄλλα τὴν ὁρμὴν ὁρῶντες ἔφασαν δεδιέναι μήποτε* . . . 2, 4, 7. cyneg. 5, 4; *οἷα δή* sine participio: an. 7, 22, 2 *τὴν μὲν* (sc. *καυσίαν*), *οἷα δὴ βαρυτέραν πεσεῖν ἐς τὸ ὕδωρ*; minus usitata est Attica particula *ἅτε* cum participio iuncta, cf. an. 1, 8, 5 *ἅτε καὶ τῶν τειχῶν διὰ τὰς προφυλακὰς τὰς πολλὰς ἐρήμων ὄντων.* 2, 18, 5. 4, 13, 3. 4, 16, 7. 4, 23, 4. 5, 16, 2. 5, 17, 6. Ind. 25, 8. tact. 3, 3. 5, 6. 16, 10. 34, 5. 38, 2. 42, 5; participium omittitur post *ἅτε* in an. 6, 3, 3 *ἦν δὲ ὅ τε κτύπος τῆς*

εἰρεσίας οὐδενὶ ἄλλῳ ἐοικώς, ἅτε ἀπὸ πολλῶν νεῶν ἐν ταὐτῷ ἐρεσσομένων; duobus locis exstat *ἅτε δή*: an. 2, 18, 5 *ταῖς τριήρεσιν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τοῦ χώματος ἐπιπλέοντες οἱ Τύριοι, ἅτε δὴ θαλασσοκρατοῦντες ἔτι, ἄπορον πολλαχῇ τὴν πρόσχωσιν τοῖς Μακεδόσιν ἐποίουν*. 7, 7, 7 *ταῦτα δὲ μεμηχάνητο ἅτε δὴ οὐ ναυτικοῖς τοῖς Πέρσαις*, nisi fortasse cum Kruegero his duobus locis *οἷα δή* scribendum est; vid. Krueg. adn. ad 2, 18, 5. —

Raro Attici, saepius qui dicuntur *οἱ κοινοί* verba *οἴεσθαι, δοκεῖν, ἐλπίζειν, φάναι* similia struxerunt cum particula *ὅτι* (Krueg. G. G. §. 65, 1, 4); cf. an. 1, 4, 7 *ἐλπίσας ὅτι μέγα ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ ἐς Κελτοὺς . . . ἥκει καὶ ὅτι αὐτὸν μάλιστα πάντων δεδιέναι φήσουσι*. 4, 27, 5 *ἔνθεν δὲ Κοῖνον μὲν ὡς ἐπὶ Βάζιρα ἐκπέμπει, γνώμην ποιησάμενος ὅτι μαθόντες τῶν Μασσάγων τὴν ἅλωσιν ἐνδώσουσι σφᾶς αὐτούς*. 4, 28, 2 *μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο* (sc. *ἐς Ἰνδοὺς Ἡρακλῆς*). 7, 13, 6 *βαρβάρους τινὰς ἄλλας γυναῖκας ἱππεύειν ἠσκημένας δοκῶ ὅτι ἔδειξεν*. 7, 30, 2 *ὡς ἔγωγε δοκῶ ὅτι οὔτε τι ἔθνος ἀνθρώπων οὔτε τις πόλις ἐν τῷ τότε ἦν*. 7, 14, 9 *ὅντινα ὀλίγῳ πρόσθεν ἔφαμεν ὅτι διηνέχθη πρὸς Ἡφαιστίωνα*. 7, 18, 6 *ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάσεται*. 6, 19, 4 *θύει τοῖς θεοῖς Ἀλέξανδρος ὅσοις ἔφασκεν ὅτι παρὰ τοῦ Ἄμμωνος ἐπηγγελμένον ἦν θῦσαι αὐτῷ*. 5, 23, 4 *καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενόμενοι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τῆς προτέρας ἥττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν*. 6, 14, 5 *ἔνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς . . . οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδίους ἔρχεται*. —

Voces *ὅτι μή* post negantes particulas eodem sensu usurpatae atque *εἰ μή* „nisi“, quas inter veteres scriptores saepe Herodotus (Krueg. ad Herod. 1, 18, 2. dial. §. 65, 5, 1), raro Attici (Krueg. G. G. §. 65, 5, 11) praebent, usitatissimae sunt ap. Arrian.; cf. an. 1, 1, 4 *καὶ ἅμα ὁμόρους ὄντας οὐκ ἐδόκει ὑπολείπεσθαι ὅτι μὴ πάντῃ ταπεινωθέντας*. 1, 26, 1 *ἔστι δὲ ταύτῃ ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως ὅτι μὴ τῶν ἀπ᾽ ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων*. 2, 2, 3 *ἐν δὲ τῷ παρόντι ἄπορον ἄλλως ἐδόκει ὅτι μὴ προσχωρήσαντας τοῖς Πέρσαις σώζεσθαι*. 2, 7, 6 *καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεταί σφισιν ἐπὶ τῷδε τῷ ἀγῶνι ὅτι μὴ κρατεῖν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι*. 2, 7, 8. 3, 9, 1. 3, 27, 3. 3, 28, 6. 4, 8, 8. 4, 10, 6. 4, 20, 3. 5, 26, 1. 6, 5, 2. 7, 9, 9. 7, 10, 6. 7, 11, 2. 7, 20, 4. 7, 24, 3. Ind. 11, 2. 11, 4. 34, 9. 37, 8. cyneg. 2, 1. 3, 4. 3, 5. 30, 1. 36, 1. tact. 19, 6. 35, 6; quibus locis cum *ὅτι μή* verbum finitum non

habeat, fortasse in an. 1, 16, 2 (*διέφυγε . . . οὐδείς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς*) cum Kruegero *διαλαθών* legendum est et in an. 6, 24, 2 (*ὅτι οὔπω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε*) verba *ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε* ut addita ab scriba vel interprete cum Schmiedero eicienda sunt. —

Permultis locis scriptores labentis Graecitatis usi sunt particula *μή*, quibus ex Atticorum more *οὐ* scribendum erat (vid. Kuehn. II pag. 747, 3); ita apud Arrianum *ὅτι μή* pro *ὅτι οὐ* (= weil nicht) positum est in cyneg. 36, 2 *τοὺς δὲ πατέρας αὐτῶν . . . διαφθαρῆναι ἐν Θήβαις, ὅτι μὴ ἐπείθοντο τοῖς σημαινομένοις ἀπὸ θεῶν*. an. 5, 8, 1 *Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐζεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ ξυστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον*. 6, 6, 3 *ὅτι μήπω ἡ φάλαγξ τῶν πεζῶν ἠκολουθήκει αὐτῷ, ἀντὶ χάρακος ἐχρήσατο τῇ ἵππῳ*. 6, 16, 1 *ἐξελαύνει ἐπὶ τὸν νομάρχην τῆς ταύτῃ γῆς, . . . ὅτι μήτε αὐτὸς ἀφῖκτο μήτε πρέσβεις παρ᾽ αὐτοῦ ἧκον*. 6, 21, 3 *ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐν ἀριστερᾷ ἐτράπετο, . . . ὡς τοῖς Ὠρείταις . . . ἐπιπεσεῖν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτὸν . . . ἐπέπρακτο*; *ἐπειδὴ μή* pro *ἐπ. οὐ*: cyneg. 36, 1 *Τεῦκρον μέν γε τὸν τοξικώτατον Ἑλλήνων ἐν τῷ ἀγῶνι οὔ φησιν τυχεῖν ὅτι μὴ τῆς μυρίνθου, καὶ ταύτην διακόψαι, ἐπειδὴ μὴ ἐπηύξατο τῷ Ἀπόλλωνι*; ceteris autem iisque pluribus locis Atticorum morem secutus scripsit *ὅτι οὐ*; cf. an. 4, 5, 1 *καὶ τούτῳ φιλάνθρωπα ἐπιστέλλει Ἀλέξανδρος, ὅτι οὔτε ἀπιστοῦντα μὴ ἐπεξιέναι καλὸν αὐτῷ ἐφαίνετο, οὔτε κατὰ καιρὸν ἦν ἐν τῷ τότε ἐπεξιέναι*. 7, 2, 3. peripl. 8, 2 etc. — *μὴ ὅτι . . . ἀλλὰ καί* (nicht nur — sondern auch) scripsit pro *οὐχ ὅτι . . . ἀλλὰ καί* in cyneg. 24, 1 *ἐν δὲ Λιβύῃ ἀφ᾽ ἵππων τῶν Λιβυκῶν . . μὴ ὅτι ἐλάφους αἱροῦσιν . . . ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνους τοὺς ἀγρίους*. an 3, 10, 4 *σφεῖς δὲ ἄπειροι ἐν πολεμίοις τοῖς πᾶσιν, ὧν οὐ μικρὰ μοῖρα οἱ αἰχμάλωτοι ἦσαν, ξυνεπιθησόμενοι ἐν νυκτὶ μὴ ὅτι πταίσασιν, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ παρὰ πολὺ νικῶντες φαίνοιντο*. 3, 26, 4 *ἐν τοσαύτῃ ὢν ἀξιώσει παρά τε αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα, μὴ ὅτι τὸ Μακεδονικόν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ξένων*. 4, 10, 6 *ὡς πολὺ δικαιότερον ἂν θεὸν νομιζόμενον Ἀλέξανδρον Διονύσου τε καὶ Ἡρακλέους, μὴ ὅτι τῶν ἔργων ἕνεκα . . . ., ἀλλὰ καὶ ὅτι Διόνυσος μὲν Θηβαῖος ἦν*. 5, 6, 7 *οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἑνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν . . . ., μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ*

μεγίστῳ, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ. 5, 18, 4 *Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου.* — Saepe etiam *μή* cum infinitivo iunxit in oratione obliqua, ubi Atticus scriptor *οὐ* dixisset (Krueg. G. G. § 67, 7, 4); cf. an. 5, 2, 4 *τοὺς δὲ ἑκατὸν . . . μηκέτι αἰτῆσαι, ἀλλὰ μηδ' ἀντ' αὐτῶν ἄλλους.* 5, 28, 3 *ταῦτ' εἰπόντα ἀπελθεῖν ἐς τὴν σκηνήν, μηδέ τινα τῶν ἑταίρων προσέσθαι.* 7, 2, 3 *ἀλλ' ἀποκρίνασθαι γὰρ λέγεται* (*Δάνδαμις*) . . . *ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου . . . καὶ ἅμα ὁρᾶν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους . . ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ πέρας τι αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν πλανῶν.* 7, 25, 5 *τῇ δὲ ἐπιούσῃ μόγις ἐκκομισθῆναι πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ θῦσαι, καὶ μηδὲν μεῖον ἔτι παραγγέλλειν ὑπὲρ τοῦ πλοῦ τοῖς ἡγεμόσιν.* 7, 25, 6 *ἐπελθόντων δὲ τῶν ἡγεμόνων γνῶναι μὲν αὐτούς, φωνῆσαι δὲ μηδὲν ἔτι, ἀλλ' εἶναι ἄναυδον.* Ind. 7, 3 *οὕτω μηδὲ Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μηδὲ ἱρὰ θεῶν δεδομημένα.* peripl. 22, 4 *τὸ δὲ ἱερεῖον ἵστασθαι ἐπὶ τῷδε αὐτόματον, μηδὲ ἀποφεύγειν ἔτι*; adde cyneg. 24, 2 *λέγει Ξενοφῶν . . . ὑπὸ ἑνὸς μὲν ἱππέως μήποτε ἁλῶναι ὄνον ἄγριον.*

Ex Ionicorum et poetarum more coniunctionem copulativam *οὐδέ* (*μηδέ*) posuit post enuntiata negationes non continentia pro Atticorum *καὶ οὐ* (*καὶ μή*) in an. prooem. 2 *ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους.* 1, 29, 1 *καὶ τούτοις χρῶνται οἱ ἐπιχώριοι οὐδὲ θαλάσσης τι ἐπὶ τούτῳ δέονται.* 2, 11, 2 *καὶ ταύτῃ ξυνέστη ἱππομαχία καρτερά· οὐδὲ πρόσθεν ἐνέκλιναν οἱ Πέρσαι.* 4, 8, 8 *ὁπότε πρὸς Βήσσου . . . ἤγετο οὐδέ τι ἄλλο ὅτι μὴ ὄνομα ἦν βασιλέως.* 4, 9, 4. 4, 11, 3. 4, 11, 6. 4, 15, 7. 5, 2, 1. 6, 11, 2. 7, 7, 4. 7, 11, 2. 7, 12, 7. 7, 14, 3. (Ind. 11, 4. 29, 13. 31, 2). *μηδέ* an. 4, 29, 4 *τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὄρος, μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον.* 7, 12, 2 *παῖδες δὲ εἴ τῳ ἦσαν ἐκ τῶν Ἀσιανῶν γυναικῶν, παρὰ οἷ καταλιπεῖν ἐκέλευσε μηδὲ στάσιν κατάγειν ἐς Μακεδονίαν ἀλλοφύλους . . . παῖδας.* 7, 16, 7. (Ind. 24, 6); cf. Herod. 1, 97, 2 *καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρεψόμεθα οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα* (Kuehn. II pag. 833 b). — *οὔτε . . . καί* (neque . . . et) pro *οὔτε . . . τὲ* raro scripserunt Attici (cf. Eur. I. T. 591 sq. *εἰ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοὓς κἀγὼ θέλω*), compluribus locis Arrianus; cf. an. 1, 28, 5 *καὶ τοὺς μὲν τοξότας, οἷα δὴ οὔτε*

ἀκριβῶς ὡπλισμένους καὶ πρώτους πελάσαντας, ἐτρέψαντο. 2, 10, 5 *οἱ δὲ κατὰ μέσον τῶν Μακεδόνων οὔτε τῇ ἴσῃ σπουδῇ ἥψαντο τοῦ ἔργου καὶ πολλαχῇ κρημνώδεσι ταῖς ὄχθαις ἐντυγχάνοντες τὸ μέτωπον τῆς φάλαγγος οὐ δυνατοὶ ἐγένοντο ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διασώσασθαι.* 3, 11, 1 *ὅτι οὔτε στρατόπεδον αὐτοῖς περιεβέβλητο ἀκριβὲς καὶ ἅμα ἐφοβοῦντο.* 7, 2, 3. 5, 22, 5 *ὡς μήτε ἐκδρομήν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς . . . καὶ ὡς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης; οὔτε . . . τὲ:* an. 1, 26, 5 *ἀλλ' οὔτε τὸ Σύλλιον ἐξ ἐφόδου αὐτοσχεδίου ἠδυνήθη λαβεῖν, ἐπεί τε ἠγγέλθη . .; μήτε . . . τὲ:* an. 2, 18, 6 *προκαλύμματα δὲ δέρρεις καὶ διφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, ὡς μήτε πυρφόροις βέλεσιν ἀπὸ τοῦ τείχους βάλλεσθαι, τοῖς τε ἐργαζομένοις προβολὴν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι πρὸς τὰ τοξεύματα.* 4, 5, 6. — Contra tralaticium Atticorum usum post negantes particulas saepe coniunctionem *πρίν* cum infinitivo struxit; cf. an. 1, 7, 5 *ὥστε οὐ πρόσθεν οἱ Θηβαῖοι ἔμαθον εἴσω Πυλῶν παρεληλυθότα αὐτὸν πρὶν ἐν Ὀγχηστῷ γενέσθαι ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ.* 1, 25, 7 *ὥστε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καθημένην (τὴν χελιδόνα) μὴ πρόσθεν ἀνεῖναι πρὶν παντελῶς ἐξεγερθῆναι Ἀλέξανδρον.* 2, 11, 2 *οὐδὲ πρόσθεν ἐνέκλιναν οἱ Πέρσαι πρὶν Δαρεῖόν τε πεφευγότα ᾔσθοντο καὶ πρὶν ἀπορραγῆναι σφῶν τοὺς μισθοφόρους συγκοπέντας ὑπὸ τῆς φάλαγγος.* 3, 28, 3. 4, 4, 5. 5, 12, 4. 5, 22, 5. 6, 11, 4. Ind. 24, 6. cyneg. 5, 5. 25, 8. 28, 3. Homerum auctorem secutus (Kuehn. II pag. 949, c) dixit in an. 5, 11, 4 *μὴ πρὶν — πρίν* (*παρηγγέλλετο δὲ Κρατέρῳ μὴ πρὶν διαβαίνειν τὸν πόρον πρὶν ἀπαλλαγῆναι Πῶρον*), quo loco Krueg. *μὴ πρόσθεν . . . πρίν* praeposuit. —

Abusum esse Arrianum particula *ὡς* cum infinitivo iuncta (Krueg. §. 65, 3 adn. 4 et adn. ad Xen. an. 1, 5, 10) exempla a me collecta demonstrabunt; consecutionem significat et idem est atque *ὥστε* in an. 1, 9, 2 *ὡς καὶ ἐς ὕστερον ἐπὶ πολὺ τῷ πολέμῳ ἀντίσχειν Λακεδαιμονίοις (τοὺς Ἀθηναίους).* 1, 9, 3 *καὶ ἡ πόλις . . . τὴν δύναμιν . . . τὴν πάλαι ἀνέλαβεν, ὡς τά τε μακρὰ τείχη ἐκτειχίσαι.* 2, 27, 5. 3, 29, 3. 4, 11, 8. 4, 17, 5. 4, 18, 7. 4, 21, 2. 4, 28, 2. 4, 28, 3. 5, 6, 1. 5, 6, 5. 5, 22, 4. 5, 26, 5. 6, 1, 3. 6, 4, 4. 6, 5, 3. 6, 18, 5. 6, 25, 5. 6, 29, 5. 7, 9, 2. 7, 9, 4. 7, 18, 4. 7, 21, 4. Ind. 2, 4. 3, 10. 4, 7. 12, 4. 16, 4. 39, 5. cyneg. 9, 1. 16, 3. 21, 2. 26, 4. 34, 3. peripl. 5, 2. 9, 2. 10, 3. 23, 4. tact. 6, 4. 11, 4. 12, 4. 12, 10. 16, 5. 17,

1. 25, 5. 26, 4. 27, 4. 29, 1. 34, 1. 35, 3. 37, 1. 40, 11; neque tamen deest *ὥστε* cum inf.; cf. an. 1, 7, 9 etc. Particula finalis est *ὡς* et idem valet atque „ut, damit" in an 1, 1, 8 *παραγγέλλει τοῖς ὁπλίταις . . . διαχωρῆσαι, ὡς δι' αὐτῶν ἐκπεσεῖν τὰς ἁμάξας*. 1, 5, 6 *οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Κλεῖτον τὰ κύκλῳ τῆς πόλεως ὄρη . . . κατεῖχον, ὡς πάντοθεν ἐπιτίθεσθαι τοῖς Μακεδόσιν*; praeterea saepissime[22]). *ὡς* pro *οὕτως* in locutionibus *καὶ ὥς* „auch so" (an. 1, 18, 6 *καὶ ὣς γὰρ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Πέρσας*. 1, 20, 6. 1, 23, 4. 2, 21, 6. 3, 13, 4. 3, 20, 1. 3, 21, 6. 3, 28, 6. 3, 30, 11. 4, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 21, 3. 5, 11, 4 5, 15, 3. 5, 15, 4. 5, 27, 1. 7, 25, 4. 7, 26, 1), *οὐδ' ὥς* „auch so nicht" (an. 1, 7, 11 *Ἀλέξανδρος δὲ οὐδ' ὣς τῇ πόλει προσέβαλεν*. 1, 27, 3. 4, 26, 5) etiam ab Atticis scriptoribus saepe adhiberi docet Krueg. ad Xen. an. 1, 8, 21; Herodoti et poetarum magis propria est locutio *ὡς δέ* pro *οὕτως δέ* in an. 4, 28, 1 *καὶ ταῦτα οἱ ἐν τοῖς Βαζίροις ὡς ἔμαθον, . . . τὴν πόλιν ἐκλείπουσιν· ὣς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ἔπραττον* et 6, 26, 1 *καὶ αὐτόν τε Ἀλέξανδρον δίψει κατεχόμενον μόλις μὲν καὶ χαλεπῶς, πεζὸν δὲ ὅμως ἡγεῖσθαι. ὣς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας . . . κουφοτέρως φέρειν τοὺς πόνους*; cf. Krueg. ad Herod. 1, 32, 5. dial. §. 69, 77, 1. —

Sescenties cum praepositionibus iunxit voc *ὡς*; sed longe plurimis locis obscurata est vis particulae *ὡς*; cf *ὡς ἐπί* an. 1, 2, 1 *ἀπέχει δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἴστρου ὡς ἐπὶ τὸν Αἷμον ἰόντι σταθμοὺς τρεῖς*. 1, 6, 7. 1, 11, 3. 1, 11, 4. 2, 6, 2. 2, 7, 1. 2, 8, 1. 2, 8, 2. 2, 10, 4. 2, 11, 6. 2, 13, 1. 2, 15, 6. 2, 17, 2. 2, 18, 3. 2, 19, 3. 2, 22, 3. 2, 23, 6. 2, 26, 1. 2, 26, 4. 3, 1, 1.

---

22) 1, 6, 6. 1, 7, 10. 1, 20, 3. 1, 20, 9. 1, 24. 3. 1, 25, 9. 2, 1, 2. 2, 2, 4. 2, 2, 5. 2, 4, 3. 2, 8, 1. 2, 10, 3. 2, 13, 1. 2, 13, 3. 2, 18, 6. 2, 19, 1. 2, 19, 4. 2, 19, 6. 2, 20, 8. 2, 21, 3. 2, 21, 6. 2, 23, 3. 2, 26, 3. 3, 9, 2. 3, 12, 1. 3, 15, 4. 3, 18, 2. 3, 18, 4. 3, 30, 4. 4, 3, 5. 4, 4, 5. 4, 5. 6. 4, 6, 2. 4, 15, 3. 4, 21, 2. 4, 21, 3. 4, 21, 5. 4, 28, 7. 4, 29, 4. 5, 2, 1. 5, 7, 5. 5, 9, 2. 5, 9, 3. 5, 14, 2. 5, 15. 4. 5, 15, 5. 5, 16, 1. 5, 16, 4 5, 19, 5 5, 20, 9. 5, 22, 5. 5, 25, 3. 6, 3, 2. 6, 6, 4. 6, 11, 8. 6, 13, 1. 6, 19, 3. 6, 19. 5. 6, 20, 2. 6, 21, 3. 6, 24, 3. 6, 25, 6. 6, 27, 4. 6, 28, 6. 6, 29, 11. 7, 9, 1. 7, 12, 4. 7, 17, 4. 7, 17, 5. 7, 24, 4. Ind. 9, 2. 9, 4. 13, 12. 20, 3. 24, 4. 32, 9. 38, 9. 42, 1. cyneg. 5, 3. 5, 6. 10, 2. 13, 2. 13. 3. 25, 1. 25, 2. ac. c. Al. 14. 16. 19. 21. 28. 29. tact. 2, 3. 3, 1. 5, 1. 9, 1. 12, 11. 17, 4. 21, 4. 25, 8.

4, 5, 6. 5, 3, 3. 6, 1, 1. 7, 1, 2. Ind. 13, 7. peripl. 9, 5. tact. 42, 2. ὡς πρός an. 1, 6, 4 οἱ δὲ Ταυλάντιοι . . . ὡς πρὸς τὴν πόλιν ἐπανήγαγον σπουδῇ τὸν στρατόν. 2, 9, 1. 5, 4, 5. 7, 11, 4. Ind. 25, 5. peripl. 11, 4. tact. 1, 2. ὡς ἐς an. 1, 13, 2. 2, 8, 3. 3, 7, 7. 4, 5, 3. 5, 5, 2. 7, 25, 2. Ind. 13, 10 etc. —

Bene defendit Krueg. codd. lectionem ὥσπερ τι ἄλλο in an. 3, 28, 5 (τὸ δὲ ὄρος ὁ Καύκασος ὑψηλὸν μέν ἐστιν ὥσπερ τι ἄλλο τῆς Ἀσίας) contra Schmiederum, qui putat hanc formulam esse alienam a dicendi consuetudine Arrianea; loco a Kruegero allato (an. 6, 14, 2 ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας) addi potest cyneg. 11, 1 δεδέσθαι δὲ κύνα γενναίαν δι' ἡμέρας, ὥσπερ τι ἄλλο, ἀγαθόν et tact. 37, 1 καὶ τοῦ τε ἀκροβολισμοῦ τὸ συνεχὲς καὶ τοῦ κτύπου τὸ ἀνεκλεῖπον ὥσπερ τι ἄλλο ἐκπληκτικὸν φαίνεται. —

Sine coniunctionibus saepe Herodotus asserit praecedentibus ea enuntiata, quibus hominis vel urbis, fluvii, insulae nomen affertur (vid. Krueg. ad 1, 71, 1), cuiusmodi asyndeti exempla non pauca invenis ap. Arrianum; cf. an. 1, 2, 2 Πεύκη ὄνομα τῇ νήσῳ ἐστίν. 4, 28, 5 Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν. 5, 22, 2 Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα. 6, 21, 5 Ῥαμβακία ἐκαλεῖτο ἡ κώμη. 6, 16, 4 ὄνομα ἦν τῇ πόλει Σινδίμανα. Ind 22, 2 Δόμαι οὔνομα τῇ νήσῳ. 24, 1 Τόμηρος οὔνομα ἦν τῷ ποταμῷ. 26, 10 Μοσαρνὰ οὔνομα ἦν τῷ λιμένι. 28, 9 οὔνομα τῇ ἄκρῃ Βάγεια. 33, 1 Νεόπτανα οὔνομα τῷ αἰγιαλῷ. 38, 2 οὔνομα τῇ νήσῳ Καΐκανδρος. 25, 1 Μάλανα τῷ χώρῳ οὔνομα. 21, 11 Βίβακτα οὔνομα τῇ νήσῳ. 38, 8. 39, 2. 39, 7. 41, 1. peripl. 11, 5 Στρόβιλος τῇ κορυφῇ ὄνομα.